

és az ő testét, és lásd-meg ha szem-
 től szembe meg-nem átkoz teged.
 Minek-utánna osztán az Isten ennek
 a szent élető embernek, testét és
 tfontyait az ő kezébe botfátotta
 volna, és őtet meg-verte volna
 undok fekélyekkel tetétől fogva
 talpiglan; annak-utánna szűnetlenül
 illyeket sugallott a kegyes embernek
 fűleibe. Avagy jó Isten-é ez, a ki
 régedet ilyen könyörtülletlenül
 rongál? Avagy jóé ez az Isten, a ki
 te-néked minden tisztod-beli hűsé-
 gedet és jó-tselekedetidet ekképpen
 fizeti-meg? Mitfodát? Szidd-meg
 őtet szemtől-szembe. Mondgy-el-
 lene ő neki. Átkozd-meg őtet.
 Fogadgy-fel valami gonosz tseleke-
 detet ő előttte. De a mi nagyobb,
 ez a Sáthán, a Ióbra még a maga
 feleségét-is reá-tamasztotta, el-an-
 nyira hogy az ő férjéhez járulván,

nagy keresű kisértettel így szolla ō
 nékie : *Még-is meg-tartodé à te
 zökélteffégedet ? átkoz-d-meg az
 Istent és hally-meg.* A' melly ki-
 sértetekben, még ez az Istennek ke-
 gyes embere-is , à ki az Istent min-
 denkoron félelemmel tisztelte : à ki
 minden testi nyomorúságoknak és
 lelki kisérteteknek mint edgy ki-
 mettzett ábrázattya , minden szen-
 vedéseknek tükőre ; nem volt űres
 à kárhozatos gondolatoktul és azok-
 tul à kisértetektől , à mellyekkel
 azō Urát Istenét meg-kisértette.

Ezekből à két fundamentomok-
 bul két tellyes és jeles summák füg-
 genek-ki.

I. Előszőr ; (hogy másokrúl
 térjek à ti hozzátok való beszé-
 demre ;) Mivel hogy jól tudom ,
 hogy ti ezekben az Isten ellen való
 sérclmes gondolatitokban nem győ-
 nyörködők:

nyörködtek: hanem inkább lelke-
 teknek nagy fájdalommal bánnyátok
 ezeket; sőt olyan fájdalommal bán-
 nyátok, hogy többire holt elevenek
 vagytok, s-meg-sem halhattok
 pedig, hogy el-olvadnátok, mint a
 viaz a tűztől. Bizonyos jele ennek
 ez; hogy: Noha ezek a sértegető
 gondolatok ti bennetek támadnak,
 mind-az-által nem ti töletek sem
 nem a ti el-szánt akaratokból tá-
 madnak. O bizony nem! Senki
 nem tselekeszi ezt egyéb a tsalárd
 Őrdőgnél, a ki ti-néktek szűnetle-
 nül azt sugallya, hogy; Atkozzá-
 tok-meg az Istent. Sziddgyátok-
 meg az Istent. Hogy imilyen vagy
 a mollyan kárhozatos gondolatokat
 gondollyatok az Isten felől. Mind a
 Sáthán tűzes nyilai az ilyenek, a ki
 a ti sziveitekbe lövöldözi ottan
 ottan ezeket. Nyilván, az álnok

és ezer Mester kisérteti ezek, à melyek à ti lelkeitek ellen tufakodnak, és nem értenek egyyet à ti lelkeiteknek Istenetekhez való indulatryával.

Ez à tsalárdfágnak lelke à Sáthán minden mesterfégével azon igyekezik, hogy azt olthassa-be à ti sziveitekbe, hogy ezek à gondolatok egyedül à tiéitek, és hogy ezek, à ti bűneitekért tamadtanak ti reátok.

De, kérlek, Szerelmesim; álljatok erőssen ellene ō néki: és midőn ti-néktek ilyen vétkes gondolatokat tsavarit à ti sziveitekbe, rövid szóval könyörögjetez így ō ellene: *Oh Vram; ne vigy minket à kísértetbe! avagy így: Vram; szabadíts-meg minket à gonoszul! avagy így: Vram; erősíts-meg à te kegyelmed által! avagy így: Vram;*

Vram;
Vr léfua
hasonlő-
semmi-k

Azt r
ti szivet
hanem
sugallás
fégtelk
fusslon
szóll, l

II.

à ti sz
volnár
hogy
hogy
maga
hogy
tulajd
tfelek
bűnő
előtt

*Vram; Kedvezz mi-nékünk az
Ur Iesus Christust! avagy ehhez
hasonló-képpen; a melyet az Ördög
semmi-képpen el-nem szenedhet.*

Azt mondom, hogy ezek nem a
ti sziveteknek tulajdon gondolati,
hanem egyedül az Ördögnek álnok
fugallási; a kinek,ti, mindem tehet-
ségekkel ellene álljatok, hogy el-
fusszon ti tőletek. a mint Szent Iacob
szóll, Iacobi 4. vers. 7.

II. Másodszor; Hogy ha szintén
a ti sziveiteknek tulajdon gondolati
volnának-is ezek: még-is, mint
hogy ezeken annyira szomorkodtok,
hogy, csak nem halálra győzritek
magatokat: Bizonyos jele ennek ez,
hogy ti-néktek ezek vétkül nem
tulajdonittatnak: mert még, a meg-
tűselekedett bűnöket-is ez ilyen
bűnön való bánkodások, az Isten
előtt ártatlansággá változtattyák.

Nofza hát immár, engedgyűk-
 meg-bár ; hogy à ti bűneitek à
 magallágos Istennek méltóságát
 fértégetik : avagy ; hogy à ti gon-
 dolatitok, egyenesen az élő Isten fiá-
 nak kívánnak gonoszt : még-is el-
 rontya à ti Argumentomotokat az
 Ur Iésus Christusnak amà feleleti :
 Bizony mondom néktek ; meg-bo-
 tsáttatnak minden bűnök az em-
 bernek fiainak , és à káromlások-is
 à mellyeket szollottak. Marci cap.
 3. vers. 28.

Meg-áll tehát, meg-mozditha-
 tatlan erővel az Istennek véghetetlen
 kegyelmessége , à mellyel ő az Ur
 Christusban minket kínál bűneink-
 nek el-törlésére minden mi-bű-
 neinknek ki-fogása (*avagy excepti-
 ója*) felett : ám-bátor legyenek ol-
 lyan nagyok à mi-néműek szintén
 akarnak, de vala-mennyifszor mi
 azokat

azokat meg-bánnyuk , à mint ti most ; à melly elégge ki-tettzik à ti fohászzkodásitokbul , szavaitokbul , és à ti ereiteknek el-bádg-
gyadáfibul.

Nagy az én bűneimnek mélysege azt mondgya amà réghi Chrilóttomus Doctör , *de sokkal nagyobb az Isten kegyelmességének széles Oceánusa és fenekerlen tengere.* Az Istennek irgalmaslága minden Ő teremtettt állatit meg-haladta , azt mondgya Dávid à 145 dik Soltárnak 9 dik versében. A' mi bűneink à mi fejeinket felyül halladták , az Istennek itéleti ísmiet azokon felyül járnak , de bezzeg az Ő irgalmaslági mind ezeknél fellyeb haladnak és szélesebre terjednek , mi felettünk : minden Ő teremtettt állati felett, minden Ő igaz itéleti felett , és minden mi hamisságink felett.

Térülők immár beszédemnek
 második részére, à mellyben ti tő-
 letek azt kívánom; Hogy ti ebben
 à ti lelki hartzotokban és szorongat-
 tatastokban lelki vitézséggel tlatáz-
 zatok és tellyes győzedelmet vegye-
 tek: az az, Az Istennek meg-mérhe-
 tetlen-képpen ki-terjedett irgalmas-
 ságát magatokhoz kaptsollyátok és
 szíveteknek eleven bizodálmával tel-
 lyességgel magatokévá tegyétek.

Mert à mi diadalmunknak fegy-
 vere mellyel è világot és minden
 egyéb ellenséginket meg-győzzük,
 nem egyéb hanem à mi Hitünk.
 1. Ioh. 5. v. 4. A' Hit pedig olyan pais,
 à melly à Sathánnak minden tűzes
 nyilait el-óltya. *Ephes. 6 rész. 16 dik*
vers. à Hit az az el-szakaszthatatlan
 kötél à mellyel à Christushoz köt-
 tettünk, és à Christus által bűneink-
 nek botfánattyát, à meg-igazulást,
 és az

és az Örök életet veszűk. [*Hosea 2.19. Hebr.2.4. Ephes.3.17. Rom.10.10. 1.Pet.1.5. Éc.*] Tudom jól, hogy ti azt mondgyátok, *Hogy à ti Hitetek igen tántorgó, igen kétséges, és igen erőtelen, és hogy, olyan erőtelen az, hogy ti, el-nem hihetitek hogy valakinek erőtlenebb vagy még csak olyan erőtelen Hiti-is lehetne, mint à tietek; és hogy à ti ítéletetek szerint soha eggy keresztyén embernek szívében-is olyan gyenge és erőtelen Hit nem volt mint ti bennetek, mert ti, még csak az én mostani ti előttek való beszédeimet-is el-nem hihetitek, és hogy még ezeknél kissébb dolognak sem hihettek ti.*

Halgassátok-reá, s-meg-feleltek én erre ti-néktek: 1. Először: Vegyétek-eszerekbe; Hogy mindenek felett, az Istennek leg-szentebb és leg-szerelmetesebb fiaiban és leányi-
ban

ban ostromoltatik és kisértetik-meg
 a kételkedések által leg-gyakorla-
 tosságosban a *Hit*; és hogy ugyan
 ezen kételkedéseknek kísérteti által
 tisztittatik és erősítettik-meg Ő ben-
 nek a *Hit* leg-gyakorlatosságosban.
 A' ki soha nem kételkedik az Ő id-
 vességről, soha nem-is veheti az bi-
 zonyos jelét az Ő idvességének. A'
 melly beteg a maga nyavalyáját nem
 érzi, csak oda vagyon annak az Ő
 meg-gyógyulása: azon-képpen mi-
 dőn a keresztyén ember nem érzi a
 maga hitnek erőtelenségét, nintsen
 akkor Ő néki igaz hiti, ha szintén
 külföldben itél-is maga felől:hanem,
 a Christustól igen távol s-a veszede-
 lemhez igen közel eset. Az igaz
 Hitnek világosságában, ottan ottan
 (Ecclysipsek) fogyatkozások esnek,
 mint szintén a Napban és a Hóld-
 ban. Meg-olvashattatok a Sz.
 Dávidnak

Dávidnak az Ő kételkedésről való panaszolkodását, a 42 dik Soltárnak 6 dik és 12 dik verseiben: a holott annyira meg-erőtelenedett az Ő hiti, hogy kétszer-is meg-szolléttya a maga lelkét, így szólván: *Miért én lelkem hogy ilyen igen el-hadtad magadat? és mit nyughatatlankodol én bennem? Miért hadtad-el oh én lelkem ilyen igen magadat? és miért busongássz, én bennem? Várjad az Istent, és bízzal Ő benne; mert még én hálaikat adok Ő neki az Ő meg-szabáditásáért.* Es a 77 dik Soltárnak 8 dik és 9 dik verseiben-is így beszéll az Ő lelkével: *Avagy mind örökké el-verneje az Isten? és, nem lenneje többé jó-akaró? Avagy el-fogyotté mindenestől az Ő kegyelmessége? Avagy meg-szűnnéké az Ő igéreti nemzetségről nemzetségre? Avagy el-feledkezneké a kegyelmességről?*

Avagy az ő haragjában meg-tart-hatnáje irgalmasságit ? Láttjátoké, szerelmefim à Christusban , hogy nem tsak ti magatok vagytok à kik à Hirben tántorgotok ?

Hanem ti-néktek eggy olyan modóm vagyon dolgotok , mint à kinek à fogai igen fájnak ; vagy hogy , mint à ki à Colicában gyö-trődik ; vagy hogy , mint à ki à maga veséjében termett fővenyek miatt kinlódik ; egy szóval , mint à ki valami nehez testi nyavalyában finlik. Az illyen nyavalyás ember inkább mindékor így szokott panaszkodni : Nints az egész föld hátán az emberek közül tsak eggy-is à ki illyen nagy kinokat szenvedne mint én. Es miért szoll így ? Azért , mert az ő nyavalyája az ő tulajdon testét gyötri és nem à másét. Tsak à szerint szoll azért à mint az önnön maga

maga teste érzi a fájdalmat, és nem a
szerint szól a mint más-is érzi a ma-
ga fájdalmát: mert hogy ha ő érzene
a más ember testén való nehéz nya-
valyákat-is, és a maga nyavalyája-
val úgy vetné edgybe; kétségh nél-
kül más notára danolna.

Szintén illyen módon vagyon a
ti dolgotok; mert ti, tinnen maga-
tok érzitek a ti *Hiteteknek* erőte-
lenségét, és annak az erőtelenségnek
érzése szerint panaszkodtok: s-azért
mondgyátok, hogy a föld kerekse-
gen senkinek olyan erőtelen Hiti
nem volt mint ti-nektek: Holott,
sok kereszttyén emberek vóltanak
immár é világon, a kik illyén al-
kalmatossággal ugyan ezen lelki fé-
relmeket szenvedték, a' mellyeket
mostan ti szenvedtek; sőt még ezek-
nél is a lelki isméretnek sokkal
nagyob, furdalásit és gyötrelmeit
szenvedték.

2. Másodszor: Azt-is vegyétke-
 ezetekbe; Hogy, ha szinte erőtelen-
 is a ti *Hitetek*, de mind-azon-által
 ugyan igaz *Hit* affelől. Az erőtelen-
 ség meg-nem fosztja ám még a *Hi-*
 tet az ő természetitől. Avagy el-
 vonhattuké az erőtelen emberről
 az emberi nevet azért, hogy ő nem
 olyan erős mint az egyéb emberek?
 Avagy azért nem kellé a kis gyer-
 meket embernek mondanunk hogy
 ő még olyan bős vagy ollyā nagy
 mintsen mint a fel-nevelkedett és
 meg-állapodott-beliek? bizonyara
 ez mérő balgatagság volna, s-u-
 gyan azon az-is; hogy a ti hiteteket
 azért nem alittyátok igaz hitnek,
 mivel hogy erőtelen. Gyakorta
 történik a tőkélletes keresztyén
 emberen, hogy ő az ő hitinek eléb-
 bi erejét ő magában nem érzi ugy
 a mint annak-előtté szokta érzni;
 sőt

főt gyakorta alig lehet meg bizonyos-
 nyos-is az Isten kegyelméről de
 mit mondok bizonyos annyira va-
 gyon inkább, hogy még tsa nem-is
 gondolkodik az Isten kegyelméről.
 de azonban ugyan igaz hite vagyon
 áffelől, és ő benne benne lakik az
 igaz hit. Hasonlatossággal által mu-
 tatom ezt-meg ti-néktek:

Midőn vala-melly ember az ő
 ágyába nyugalomnak okáért
 nagy fáradva bé-fekszik, gyakorla-
 tossággal olyan igen el-aluszik az,
 és minden külfő érzékenységektől
 annyira meg-szűnik, hogy sem nem
 hall, sem nem látt, sem nem érez,
 sem nem lélekzel, sem az életnek
 egyéb jelét nem mutattya, de az ért
 avagy meg-holté az az ember, hogy
 az edgy kevés ideig való nyugoda-
 lomban annyira meg-tsendeszedet?
 Az élő fáknak téli időben sem. Mól-

dellő levelek, sem bimbójok, sem
 gyümölcsök nintsen, szárazaknak
 lattatnak mint-ha meg-hóltak vol-
 na, de azért; avagy meg-hóltanaké?
 A' hamuval temérdeken be-fedetett
 tűz, sem az Ő világosságát sem az Ő
 melegségét ki-nem terjeszti, sem
 egyéb jelek által Ő magát ott lenni
 nem jelenti, de azért; avagy semmi
 tűz nintsené ott? ezen-képpen va-
 gyon ti-néktek is dolgotok: mivel-
 hogy érzitek ti-magatokban, hogy
 a Sathánnak sulyos kisérteti titeket
 be buritottanak, láttattok ti maga-
 toknak mint-ha a Sz. Lélek tűzét
 el-vesztettétek volna és az Ő világa
 ti belőletek ki-óltatott volna. Nin-
 tsenek ti bennetek a lelki életnek
 gyümölcsei, nintsenek a hitnek és a
 bűn-bánásnak gyümölcsei. A' ti
 bizodalmostok, a ti hitetek, és a ti
 Istenben való örömetek mint-ha el-
 temet-

teme
 mind
 ugy
 voln
 fen.
 ti hit
 netek
 tal, ez
 nak n
 nyerl
 jén,
 embe
 hogy
 denek
 gyete
 En
 tam,
 meg-
 bátor
 a kik
 gyöke
 nafszo

temettetett volna, mint-ha azok mind meg-hóltak volna, és mint-ha ugyan tellyefféggel ki szaggattattak volna ti belőletek; de az ugy nint-sen. A' Szent Léleknek világa, à ti hitetek, és à lelki élet még ti bennetek meg-vagyon: mind-azon-által, ezek most ti bennetek ugy vannak mint à tűz à hamu alatt, mint à nyersség az élő-fákban télnék idején, mint az élet az igen el-alutt emberben, és meg-láttjátok még hogy el végre őnnön magokat mindeneknek láttára ki-jelentik. Legyetek jó reményfégben.

En azt nyilvánfágosan tapasztaltam, hogy azok, à kik à hitben igen meg-nevelkedtenek, és à mellyet bátorsággal merek-is mondani, hogy à kik à hitben ugyan erősen meg-gyökerezedenek, leg-többet panaszkodtanak az ő hiteknek erő-

telenfégéről. En ti-néktek efféleket fokakat még neveken-is nevezhetnék, s-még pedig némellyeket ugyan à Prædicatorok között, és à Szent-írást magyarázó Doctörök között-is: de tsak kettőt avagy három számlálók-elő à Szent írásból, ollyakat à kik mindenek előtt nyilván vagynak.

1. Sz. Márk Evangeliomi könyvének 9. dik részéb. à 24. dik versben olvasunk edgy jó hitű tőkélletes embert, à ki Idvezetőknek azt mondotta: *Hízek Vram*, de még az-is à ti mostani betegségtek ágyában veletek edgyütt suhajtott, az az, panaszolkodott az ő hitinek erőtelenségről, és köny-hullatással kiálta az Urhoz mondván: *Légy segítségül az én hihetetlenségemnek.*

2. Sz. Lukás Evang. könyvnek

17. dik részéb. az. 5. dik versben, olvassuk a mi Idvezetőnknek Apostoliról, a kik egyenesen csak színté-
arra választattak vala hogy az Evan-
geliomot mindeneknek pradicállják
és mindeneket az igaz hitnek isme-
retire vezérellyenek; de, azt mon-
dom, hogy még-is azt olvassuk Ő fe-
lölők-is, hogy Ők a hitben igen fo-
gyatkozott állapotban voltak, é pe-
dig ki-tettzik imez Őnnön magok
alázatos esedezéséből. *Vram, Ne-
vellyed a mi hitünket.* s-Immár ti
jobbaknak akartoké láttatni az
Apostaloknál?

3. Harmadszor. Avagy nem tud-
gyátoké, hogy a kiket az Isten ed-
gyszer szerelmébe fogadott, azokat
mind végiglen szereti? a mint ez
meg-vagyon írva, Iohan. 13. vers. 1.

Iol vagyon hát; nosza tehát
modgyátok-meg immár ennékem

jó lélekkel, azt kívánom tőletek,
 hogy ha ti à ti tellyes életeteknek
 rendiben soha nem érzetteteké Isten-
 től származott örömet à ti szí-
 veitekben? hogy ha nem költözté-
 ké valaha à kegyelmes Istennek ve-
 letek való létét, à hitnek és az Isten
 kegyelmében való bizodalomnak
 vala-mi szikrátskáját, à ti idveffé-
 teknek az Istenben való reményfé-
 gét? Avagy, ugyan soha nem men-
 teteké-ki à Templomból vigasztal-
 ásokkal tellyesen, halván az Isten-
 nek beszédéből, hogy az Isten à
 Christusban ti-néktek Atyátokká
 lett, az Angyalok ti szolgaitokká,
 az egek ti hazátokká, az életnek Co-
 ronája örökös jószágotokká lett;
 Nem kiáltattaé à Szent Lélek soha
 ti-veletek imez szót, Abba, az az,
 ő szerelmes Atyánk? ez meg-volt,
 nyilván tudom. Nosza hát immár
 most,

berth
neo ad
winden
fenn
ke neg-
boz tam
holt
min
neg-
stärke

Erst

gastul
mond
uagren
dez, ci

tarra

sz sz

neg-(2)

Neg-

fr. irab

neg-
stärke

érettünk mindnyájunkért, mi-módora
nem adna az ő fiával mi-nékünk
mindeneket? Kísoda vádollya az I-
stennek választottit? Az Isten az, a
ki meg-igazít. Kísoda a ki kár-
hoz tatna? Christus az, a ki meg-
hólt &c. Kísoda szakasz-t el hár-
minket a Christus szerelméről? nyo-
mogatásé? szorongató keserűségé?
öldözése? &c.

Ennek-felette igen édesfféges vi-
gasztalás a Sz. Dávidnak-is ama
mondása, Psal. 34. vers. 19. 20. Közel
vagyok az Úr a töredelmes szívek-
hez, és a töredelmes lelkűeket meg-
tartja. Sok nyomorúsági vannak
az igazaknak; de mind azokból
meg-szabadítja őket az Úr.

Még-is edgy helyet hozok-elő a
Sz. írásból, a mellyben a minden
vigasztalásoknak Istene így szól a ti
lelketeknek; Esajæ cap. 49. vers. 15. 16.

Valljon el-feledkezhetiké az anya
 az ő kis gyermekéről, úgy, hogy ne
 könyörüllyön az ő méhének fián? ha
 az el-feledkeznek-is, de én nem fe-
 ledkezem-el te rólad. Imé az én
 kezeimre irtalak-fel tégedet.

Kivántoké még-is többet: ol-
 vassátok-által a Szent Iános Evan-
 géliomi könyvének tizedik részét, a
 holott a Christus önnön magát ne-
 vezi jó pásztornak, így szólván: Is-
 merem én az én juhaimat. En örök
 életet adok nékiék, és soha el-nem
 vesznek, és soha senki ki-nem ra-
 gadgya azokat az én kezemből. Az
 én Atyám, a ki azokat adta nekem,
 mindeneknél hatalmasb, és senki a-
 zokat ki-nem ragadhattya az én A-
 tyám kezéből. Ugyan ezen formán
 szól az ő Atyának Ioh. 17. vers. 12.
 A' kiket (mondván) nekem adtál, én
 meg-őriztem, és edgy-is azok kö-
 zül

zül el-nem veszett.

Szabjátok hát immár ezeket magatokra; mert, hiszem ti vagytok a Christus Iuhai, s-hát kitsoda nyelhet-be titeket? kezeibe szorított ő titeket, s-hát kitsoda ragadhatna onnet-ki benneteket? Senkinek veszedelmében ő nem győnyörködik, s-hát annál inkább, hogy hogy győnyörködnék annak veszedelmében a ki immár edgyszer a hit által ő beléje óltatott?

Azt mondgya Christus Urunk Péternek. Luc. 22. vers. 31. *Imé a Sárhán kívánt titeket, hogy meg-rostálna, mint a gabonát: De én imádkoztam te érerted, hogy el-ne fogyatkozzék a te Hited.* Valamit ldvezetünk a Péterért tselekedett, ugyan azont tselekeszi ma ti érettetek és mindnyájan mi érettünk gyenge hitű emberekért: mert ugyan-is,

mit gondoltok? avagy Christus Urunk tsak à Péternek meg-tartójaé? avagy inkább nem az egész világon lévő hiveinek meg-tartójaé? Bizonyara az. Imádkozik tehát ti éretetek-is, à mint meg-láthattyátok Ioh. 17. vers. 20. Ha pedig imádkozik; el-nem fogyatkozik à ti hitetek-is; mert ő mindenkor meg-halgattatik az Atyától.

Végezetre, tudnotok kell azt-is, hogy ti-néktek à Keresztyén ember fegyverét mindenkor oldalotokon kell viselnetek à ti Hiteteknek meg-erősítésére; ugy-mint, az Isten beszédének gyakorta való *halgatását* es à Szent *Sacramentomokkal* való *élést*, eggy felől: à szent Léleknek bennetek való meg-ujjéttatásáért az Istenhez való *könyörgéseket*, más felől,

I. Mindeneknek előtte, az Istennek

nek beszéd
tosan; m
gyon: R
beszéd
hozza à
élést; m
azok a pe
nak bef
nyilván
erősítet

Azon
Isten igé
vigasztal
tek; ham
annál ink
hogy ti u
meg-rett
halgatty
volt volna
fennmen
De, hal
sua veszt

nek beszédét halgassátok szorgalmasan; mert à Hit à hallásból van: *Rom. 10. vers. 17.* és az *Vr beszédének halgatásához* kössétek hozzá à *Szent Vatsorával* való élést; mert à Szent Sácramentumok azok à petfétek à mellyekkel az Urnak beszédéből hallott ígéretek nyilván valókká tételnek és megerősítetnek.

Azon panaszolkodtok ti, hogy az *Isten igéjének pradicállásából* semmi vigasztalást magatoknak nem vehettek; hanem hogy à ti sziveitek még annál inkább neki keményednek: Sőt hogy ti ugyan meg-háborodtok és meg-rettentek midőn à Prædicatiót halgattyátok: el-annyira, hogy jobb volt volna ti-néktek soha à téplomba se mennetek, hogy sem oda jártotok.

De, halláde; mi ezek mind à *Sáthán* veszedelmes *sugallási*; à mellyeknek

lyeknek állyatok ellenek minden erőőkkel. Mert, vaj- ki jól tudgya à Sáthán azt, hogy az Isten beszéde és à Szent Sacramentomok azok à kivált-képpen való eszköözök, à mellyek által az igaz Hit, à Pœnitentia, és az Istennek minden egyéb idvefféges ajándéki, az embernek szívébe bé-plántáltatnak és meg-vaftagittatnak. Iól tudgya Ő azt, hogy, ezekkel fegyverkezhetik-fel az ember és ezekkel mint edgy erős bástyával ugy veheti környül magát minden Ő intselkedési és leselkedési ellen. Azért kivált-képpen azon munkálkodik minden mesterfégével, hogy az embert àz Isten igéjének halgatásától és à Sz. Sacramentomokkal való éléstől el-idegenéthesse, s-miért tselekeszi ezt?

1. Először; Hogy midőn az Isten beszédében szó vagyon, az Atokról, à Po-

à Pokolról, à Kárhozatról vagy egyéb efféléről, hát akkor mindgyárt à Sáthán az embereknek szívekbe és értelmekbe idégen és rémitő gondolatokat hinthessen à mellyeket meg-rettentsék és ugyan meg-rémítsék. és annak-utánna osztán ujjóban ilyen gondolatokat Őnt az embernek szívébe: Ezé az Evangéliom? Ezé à vigasztalásnak beszéde? E' következiké à Templomba való gyakor járásból? Nem à Prædicatio szerezé az emberben ilyen veszedelmes képzéseket? Nem vólt volnaé fokkal jobb à Templom felé még soha nem-is menni? & c.

Azonban pedig mind tsak hazud à Sáthán, midőn az embert efféle gondolatokra viszi; hogy az Isten beszédének prædikállását mondgya à gonosz vélekedéseknek és minden rémitő képzéseknek okának lenni:

mert ezek a képzések, nem az Isten beszédéből hanem a Sáthánnak álnok sugallásából származnak. Ő lövöldözi-bé azokat a Prædicatio halgatás közben az embernek szívébe, és végre, hogy el-hajthassa az embert az Isten beszédének halgatásától: és ebben az Ő szándékában helyhez-tett Ő neki minden mestersege.

Mind ezeknek az ember, igen erősen ellenek-állyon, és annál szorgalmasban ragaszkodgyék az Isten beszédéhez. Nem kell a Sáthánnak csak egygy köröm feketényit-is engedni; nem kell Ő neki kedvezni még a leg-kissebb dologban-is; nem kell Ő neki helyet adni még csak edgy tő hegynit-is, a mint szoktunk szólni. Annyira meg-fosztatott azért immár ez a Pokol-beli Crocodylus az Ő erejétől, hogy valamikor a keresztyén ember Ő ellene fel-fegyverkezik

fegyverkezik és ellene-áll; el-megyén
 Ő előle és el-fút: De ellenben ísmét,
 hogy ha az ember szalad Ő előttte,
 farkában vagyon Ő az embernek
 hogy el-nyelje: Allyatok hát ellene
 Ő néki és el-fút ti tőletek, azt mond-
 gya Sz. Iacab Apostol, cap. 4. vers. 7.

Vidámullyatok-meg tehát és erő-
 sődgyetek-meg, félelemmel és ret-
 tegéssel halgatván az Istennek beszé-
 dért, szenvedgyétek békességgel
 most ezt az Istennek reátok botfát-
 tatott látogatását, és ez ti-néktek
 nagy könnyebbségekre fogh szolgál-
 ni. A' töredelmes lelket és keserves
 szívet az Isten meg-nem utállja.
 Psal. 51. vers. 19. Midőn à mi szi-
 vünk rettegésben vagyon, akkor
 nem távul vagyon az Isten mi tő-
 lünk, hanem, inkább jób kezünk
 felől vagyon mi mellettünk, hogy
 mi-nékünk az idveflégnek szarvát és
 az igaz

az igaz Örömnök pohárát nyujtsa hamarfégggal. A' mi-képpen hogy az Isten amaz *Marah* névvel nevezet keferő vizet nagy hirtelenséggel édesfé és jó izűvé változtatá az ő népének, azon-képpen most-is, minden ő ti hozzátok nyujtott beszédeinek keferűségét fogyatkozás nélkül való édesféggé változtattya ti-néktek. Nosza hát amà bizodalmas szóval kiáltfatok az Urhoz: *Az én lelkemben sok szorongatásim vannak ennékem, de à te beszéded Vram, meg-ujjé engemet azokból. Psal. 94. vers. 19. Ez az én vigasztalásom az én nyomoruságomban, hogy à te beszéded meg-vigasztal engem. Psal. 119. vers. 50.*

2. A' második eszköz, mellyel à Sathán igyekezi ki-lolni az embernek sziveből az Isten igéjéhez való szerelmet; im ez: Hogy midőn à Præ-

à Prædicatióban szó vagyon , az Istennek kegyelméről ; à Iésus Christusnak az emberekért való elég-tételéről ; à bűnöknek botsánattyáról ; és , az örök életről , & c. Akkor à Sáthán à meg-szomorodott szegény lelket így szóléttya-meg : Mi hasznod vagyon te-néked ezekből ? Te-néked innét semmi vigasztalásod nem lehet ; mert mind ezek, azokra tartoznak , à kiknek erős és à szerezet által hathatós Hitek vagyon , à mi-nemű Hited te-néked nintsen ; minek-okáért sem részed, sem sorfod, te-neked ezekben à szép ígéretekben nem leszen. E's így, à Sáthánnak ez ilyen sugallásiból è kőverkezik , hogy az ember minden haszon és gyümöls nélkül (noha ő más-képpen gondolkodik) megyen haza à Prædicatio halgatásról, panaszolkodván az ő szívének meg-indulhatatlan kemény voltáról.

De ez, ísmét ujjabb mestersege és
 álnok tsalárdfága a Sáthánnak: mert
 ha szintén semmi más hasznót nem
 venne-is az ember a Prædicatio hal-
 gatásból azon kivől, hogy meg-
 tanulta, meg-ismérte, és meg-érzette
 onnét az Ő szivének meg-indulhatat-
 lan keménységét, edgy-előre szinte
 elég haszon volna az onnét Ő néki.
 A' test és vér az embernek szemeit
 fel-nem nyittyák a bűnnek szem-
 lélésére; hanem ezeket, tsak egye-
 dül az Isten, amà világosságnak at-
 tyá, tsak Ő tehet ilyen dolgokat az Ő
 beszéde és Lelke által. Továbbá, az
 ilyen kísértetekben forgó ember, az
 Ő szive keménységének meg-isme-
 retin kivől, még más hasznót-is
 veszzen ugyan azon Prædicatio hal-
 gatásból, tudni-illik, az Ő szive
 keménységének meg-változását, az
 az, tellyes lélekkel ohajttya, hogy
 az Ő

az Ő szive à nagy érzékenység-nél-
 kül való keménységtől, meg-szaba-
 dulhasson: éhezni és szomjuhozni
 kezdi az Isten beszédiből való vigasz-
 talást. Innét osztán, még harma-
 dik haszna-is érkezik Ő neki: mert
 Ő benne meg-ujjult lélek, és az id-
 vességek éles érzékentségével meg-
 tellyesedett örvendetes sziv kezdi
 magát meg-gátolhatatlanul fel-e-
 melni: *mert a szegényeknek kíván-*
ságokat meg-halgattya az Úr, és az
Ő sziveket meg-erősíti, Pál 10. v. 17.
 A' ki magának igen tettzik à maga
 szemei előtt, és magának sokat iger,
 kevés elő-meneteli vagyon: De a ki
 à maga sebeit nézi gyakorta, és a-
 zokból minden uton módon jobbu-
 lását kívánja, annak nagyobb
 elő-meneteli vagyon. A' mi lel-
 ki sebeinknek gyakorta való tekin-
 tése és érzése, olyan, mint az e-
 H leven

leven állatok nyelvén való bőőrötske, melly az egész száját étek kívánáfra ferkengeti: mert ez a mi lelki fogyatkozottságinknak gyakor vizsgálása, nagyobb áhítatosságot indit mibennünk az Isten igéjének halgatására, és a mi lelkünk ismereti tsenedségének ehezésére és szomjuhozására, melly áhítatos kívánságunkat az Isten el-végre be-tölti, Idvezetőnknek amaz igéreti szzerint; [Matthei 5. vers. 7.] *Boldogok a kik éheznek és szomjuhozának az igazságot: mert ők meg-elegittetnek.*

Azt gondollyátoké ti, hogy ha szontalanul halgattyátok az Istennek beszédit, mivel-hogy ti annyi vigasztalást abból nem vehettek, a mennyit ti kívánnátok? Ugyan ez aránt-is tsak az Őrdög tsalárdtsága mesterkedik ti környűletek, a ki ollyat akar ti veletek el-hitetni a mi még

még ez
pedig le
ge szer
lást;
danoto
semmi
Mie
ember
gyető
gyaral
ban es
edgy
lassan
ber az
remén
az ő b
gyárt
Ime a
gya Sz
nek dr
várva
első lesz

még ez egész világon fintsen. Hogy pediglen a ti kívánságtoknak elégse-
ge szerint nem érzitek ti a vigasztal-
ást ; avagy azért , azt kellé mon-
danotok hogy abban tellyesléggel
semmit nem éreztek ?

Midőn a tfontaiban meg-tőretett
embernek sérelmire a leg-első gyó-
gyétó irtet kenik , nem vehet mind-
gyarást ugyan azon szem-pillantás-
ban egészen való gyógyulást, hanem
edgyszer-is másszor-is csak lassan
lassan. Midőn a Szántó-vető em-
ber az ő magvát a földbe bé-veti ,
reménység alatt tselekeszi azt, mert
az ő buzája nem indul szárba mind-
gyárt ugyan azon szem-pillantásban.
*Imé a Szántó-vető Ember azt mond-
gya Sz. Iacab Apostol várja a föld-
nek drága gyümölsét , békeségesen
várván azt , míg reggeliz és estveliz
esső lesz en reája. Békeségesek legye-
tek*

tek ti-is , és erőfittsétetek-meg à ti sziveiteket : és à ti meg-vigasztaltatok el-érkezik olly gazdagon , hogy sokkal többet vésztetek annál , mint à mennyit vártatok , vagy gondoltatok volna.

II. De még ezeknek felette, à könyörgésekben-is szorgalmatosoknak kell lennetek. A' Prædication vagy-toké? ott beszéll az Isten à ti lelkeitekkel. A' könyörgéseken vagy-toké? ott , akkor ti beszélgettek az Istennel. E's valamelly bizonnyal ti halgattyátok az Ecclesiái gyűlekezetekben az Istennek beszédét, el-hidgyétek , hogy Ő-is szintén ollyan bizonnyal meg-halgat titeket à ti könyörgésitekben, mindénűt, még à ti rejték helyeitekben-is. *Hij-segítséged engemet à te nyomorúságodnak idején* : így szól az Isten , én megszabadítalak tégedet. Psal. 50. vers. 15.

Kérjetek

Kérjete
szóll à C
Valaki
vét, me
Pál, R
Min
mondgy
vagyom
nem
vagyom
ugyan
lágyan
társaság
néha ti
annak
segét sen
Igen
tisztá sz
az ritkán
meg-is
annak,

Kérjetelek és meg-adatik tinéktek így
szóll a Christus, *Matth. 7. vers. 7.*
Valaki segítségül hiva az Vrnak ne-
vét, meg-tartatik így szóll a Szent
Pál, Rom. 10. vers. 13.

Mind ezekre, ti én-nékem azt
mondgyátok : hogy , gyakorta
vagyon az, hogy ti, akár mint akar-
nátok is , de ugyan semmi-képpen
nem könyöröghettek : gyakorta
vagyon az-is hogy könyöröghettek
ugyan , de akkor-is , igen resten és
lágyan, igen kevés avagy semmi áhi-
tatossággal : történik , az-is hogy
néha tiszta szivből könyörögtök, de
annak sem érzitek semmi könnyeb-
ségét sem pedig vigasztalását.

Igen jól vagyon. Hogy ti néha
tiszta szivből-is könyörögtök, noha
az ritkán történik , mind-azon által
még-is bizonyos és világos jele ez
annak , hogy ti, az Isten nemzetiből

valók vagytok : mert a könyörgések a *Hitnek* gyümölcsei, és az Isten fiainak tulajdon billyegjei. A' miképpen hogy nem mindeneké a *Hitnek* ajándéka, [2. *Thess.* 3. vers. 2.] azon-képpen a könyörgéseknek ajándéka sem mindeneké. A' holott a *Könyörgés* vagyon, ott vagyon a *Hit*-is: mert, *mi-módon bírják azt segítségül a kiben nem hisznek?* azt mondgya szent Pál *Rom.* 10. vers. 14. a holott a *Hit* vagyon, ott vagyon a *Christus*; és a holott a *Christus* vagyon, ott vagyon az *idvesség*.

Továbbá, ti azt mondgyátok, hogy *ti nem mindenkor könyöröghettek olyan áhíratossággal a mi-néművel ti akartátok.*

Meg-engedem én azt ti-néktek: de ti-néktek-is meg-kell azt tudnotok, hogy az ilyen fogyatkozások ti-néktek szükségesek és igen hasznosok.

nosok.
akarato
áhíratossá
igy, k
tokkal,
nyörgés
ka, melly
áll; és
melly a
igy az
maga
fosztana
ajándék
lenben
ritkán
ajándék
vánfag
véfizet
való ez
tól val
vén, so
tartyato

nosok. Mert ha mindenkor a ti akaratotoknak kívánsága szerint való áhíthatossággal könyöröghetnétek ; így , könnyen el-hitetnétek magatokkal , hogy a tiszta szív-beli könyörgés tsak a természetnek ajándéka, melly a ti szabad akaratotokban áll ; és nem az Istennek ajándéka , melly a menyből származik. Es így az Isten magát meg fofztaná a maga dicsőségétől , s-ti-is megfofztaná magatokat ezért a lelki ajándékért való hálá-adástól. Ellenben pedig , midőn ti bennetek ritkán vagyon a Könyörgésnek ajándéka, és nem mindenkor a ti kívánságtoknak mértéke szerint, akkor vészitek-eszetekbe kitől és honnét való ez az ajándék, és ennek, az Istentől való származását eszetekbe vévén , sokkal drágalátosb ajándéknak tartjátok , és az Istennek annál buz-

goságosb hálákat adtok.

Nagy hasznunkra szolgál mi-nékünk ottan ottan meg-fosztatnunk à testi és lelki ajándékoktól: mert midőn betegek vagyunk, akkor veszünk-eszünkbe, melly igen meg-betűlhetetlen drága kints-legyen az egészség.

Midőn mi edgy darab ideig éhezünk, annak-utánna jobb ízűen esik mi-nékünk az étek, és akkor adunk buzgoságosabb hálákat-is a mi el-vett eledeleinkért: akkor vagyunk hajlandóbbak à szegényekhez való könyörületességre-is és a mi jóvainkból nekik való adakozásra. Midőn étszaka nyughatatlanul fekszünk a mi ágyainkban, és el-nem alhatunk; akkor veszünk-eszünkbe, hogy, *csak az Isten az, a ki az ő szerelmének álmot enged, Psal. 127. vers. 2.* Midőn nyughatatlan
fziwel

szíwel és elmével vagyunk ; akkor ismérjük-meg melly igen nagy Isten áldása legyen a lelki-ismeret-beli tsendesség. Ezen-képpen , a mikor mi nem könyöröghetünk ; akkor lassan lassan fokkal alázatosabbakká , buzgósfágosbakká , és , háládóbbakká kezdünk lenni annál mint a mikor könyöröghettünk.

En, én magamról örömezt és igazán meg-vallom, a menny-beli nagy Istennek dicsőségére és magamnak ortzám pirulására , hogy én a könyörgésekben nem vagyok mindenkor azon egyenlő szíves buzgósfággal és sérény vidámsággal. s-Megvallom azt-is , hogy ezen az én szívemnek illetén té-továzásán fokkal nagyobb szomorúságra indító okok állhatnak-elő én bennem , hogy sem mint ti-bennetek , vagy akár kiben az Ecclesiának közönséges tagjai között,

közzül, holott én az Urtól ilyen nagy és szent hivatalnak el-követé-
fere rendeltettem, ugy-mint, a szent
Evangeliumnak szolgálattyára és az
Isten titkainak ki-nyilatkoztatására
és fáfárlására. Mind azon-által, ugyan
ezen minden-ható Ur az Ő fene-
ketlen könyörülleteffégből nyuj-
tya ismét ennékem (Ő néki legyen
ditsőség mind-örökké) olyan és
annyi mértékjét a Szent Lélek aján-
dékának, hogy én az Istenhez való
buzgótságban ugyan szivemnek láng-
jával gerjedezzek, és mint edgy
tűzes szekérben (*mint Illés*) az Egbe
ragadtassam, és ott a kegyelemnek
széki eleibe nagy bizodalommal ál-
lyak, és hogy egyszer s-mind Ő ma-
gával az Istennel beszéllyek azokrul a
mellyek az Ő juhainak szűkségesek.
Ezekkel ennékem elégségesnek kell
lennem; s-hát ti-néktek miért nem?

De

De ti ezekre így szollotok : *O vajha mi úgy könyöröghetnénk mint à Predicátor, kétszerte-is nagyobb nyugalomunkra volna az mi-nénk.*

Halládé; *Vgy könyöröghetni mint à Predicator?* t'ak semmi à mit mondotok. Engedgyűk-meg bár, hogy ti annyi szóval, sem à szóknak olyan helyes rendivel, sem olyan nagy buzgó beszédekkel, nem könyöröghettek: avagy még ezekből ki sűlé az, hogy ti ugyan semmi-képpen nem könyöröghettek? hiszem tudtok ti még így szollani; *Oh Vram; kérlek az Vr Christust, légy velem!* Tudtok még ti az Isten-hez fohászkodni à ti fájdalomitoknak érzése szerint, mint à ki à hirtelennélvaló meg-rettenésben vagy felelemben annyira meg-némult hogy nyelve à szollásra nintsen. Erziteké à ti
fájdal-

fájdalmitokat? Fohászzkodhattoké?
 Kőnyvezhetteké? Ebben az állapotokban ti-néktek az szintén elég.
 A' ti fohászzkodásitok, kőnyörgések.
 A' ti kőnyv-hullatásitok, kőnyör-
 gések. Az à Lélek, à ki ti belétek
 ezeket adta, jól tudgya mit akartok
 ezekkel. *A' mi szóllásink csak az*
edgy-máshoz ki-jelentendő akara-
tinknak jeleiért adattattanak, hogy
 azok által az edgy-máshoz való aka-
 ratinkat meg-jelentheffük: de az I-
 sten à mi sziveinket isméri, és Ő, à mi
 veseinket próbállya-meg: *megtávol-*
rúl-is láttya à mi gondolatinkat. Ps.
 139.2. Minek-előtte à mi Kőnyörgé-
 sink à mi szájainkból ki-jőnének; sőt
 minek-előtte à mi gondolatink à
 mi sziveinkből ki-indulnának, im-
 már jelen vagynak az Ő széki előtt.
 Mondgyátok-meg ennékem, kér-
 lek, hogy? Ha ti-néktek edgy igen
 kedves

kedves gyermeketskétek halálos betegségben volna, avagy olyan nehézkosokban volna, hogy szavátul meg-fosztatnék, el-annira hogy a nyegésnél, könyvezésnél, és fohászkodásnál egyebet nem tehetne: mi tettyzik ti-nétek; vallyon az a nyegés nem hasogatnáé-meg a ti sziveiteket, és minden belső részeiteket nem inditanáé-meg, s-nem kényszeritenejé arra titeket hogy azt az ártatlankát vigasztalnátok, segitenétek, és könyebbitenétek? En azt gondolom, hogy meg-tselekednétek. Iól vallyon hát: Hogy ha immár edgy kiffed gyermeketskének fohászkodási és nyegési titeket ilyen nagy szánozkodásra indithatnak: avagy a ti férelmes lelkeiteknek ilyen sziveitekre mélyen bé hatott fenekiről fel-buzdult panasz, és keserű könyv-hullatási nem inditanáé az Istent nagy

szánakozásra ? Bizony , vala-mennyivel az Isten az Ő Isteniségében meg-haladgya az egész emberi nemzetiséget, ismét szintén annyival haladgya-meg az Ő könyörülleteffége á ti könyörülleteffégeket és szánakozástokat-is.

Gondolkodgyatok róla és vegyétek-eszetekbe, miért szollétotta-meg az Isten à Móseft az Ő kiáltásáról midőn à veres tengernek partyán állana, holott az irás semmit arról nem emlekezik, hogy à Móses vala-mit szollott volna? Móses második könyvének 14 dik részéb. à 15 dik versben. Nem à *nyelvnek szóllását* halgatta-ám ott meg az Isten hanem à *szívnek fohász kodását.*

Emlekezzetek-meg arról, hogy az Ezéchiás Király midőn halálos betegségben feküdnék, nem nyujtotta sok szókkal az Ő könyörgését, hanem

hanem
galamb
akképp
14. de
nyegét
gata, és
dőkkel
Inllo
Publica
kevere
szóval
föld fe
à mag
három
Istene
gény b
ötet m
házah
hogy f
ritauft.
Köv
kar. Ta

hanem à fal-felé fordulván mint à galamb nyegh vala, és mint à fetske akképpen tfivog vala *Esaja* 38. vers. 14. de mind-azon-által az Isten az Ő nyegésit és fohászzkodásit meg-halgata, és az Ő életét tizen-öt eszten-dőkkel tovább terjeszté.

Iussion-eszetekbe amà szegény Publicánus, à ki az Ő bűneibe be-keveredett vóltát látván nem sok szóval kiálta az Istenhez, hanem à föld felé függesztvén az Ő szemeit és à maga mellyét vervén, két avagy három szóval szól, mondván: *Oh én Istenem, légy irgalmas nekem szegény bűnös embernek!* Es az Isten Őtet meg-igazítva botjátá haza az Ő házához, nagyob meg-igazittatással hogy sem mint à bőv-beszédő Pharisaust.

Köveffétek ezeket à nyomdoko-kat. Tanullyatok à Dávid Soltáriból

rövid könyörgéseket, s-kivált-képpen à 6 dik, 32 dik, 51 dik, 130 dik-ból & c. így szólván: *Vram; à te busulásodban ne fedgy-meg engemet. A' te haragodban ne ostorozz engemet. Avagy így: Vram; vigasztally-meg engemet à te segedelmeddel, és táplállyon engemet à te idvezítésednek Lelke. Avagy így: A' mélysegből kiáltok Vram, Vram könnyebbítsed az én nyavalyáimat. &c.*

Még más-képpen formált rövid könyörgéseket-is, mint valami sebese-
n repülő nyilakat, botfáthattok az egekbe. Mint, példának okáért ilyen szókkal:

Vram; ragadd-ki én belőlem à mi néked nem tettzik és azt oltsd én belém à mi néked tettzik, az Vr Iesus Christus által, Amen.

Avagy így:

Ha mi

Ha mi jót gondolok, szóllok, vagy tselekeuszem, igyekezem azt megtartani oh Vram. Ellenben; Ha mi gonoszt gondolok, szóllok, vagy tselekeuszem; az én gyarlóságomból tselekeuszem azt: Botsásd-meg azért Vram azt az Vr Iesus Christusért, Amen.

Avagy így:

Vram; tiéd vagyok én, és én magamat egészen te-néked ajánlom: nem akarok a bűnből semmit én magamnak tulajdon jószágommá tenni. Minek-okaért vala-mit a Sátán sugallásából gondolok szóllok avagy tselekeuszem te ellened vagy magam ellen, kérlek tarts olyanná azt mint ha nem-is volt volna: Es kérem ezt az Vr Iesus Christusnak Nevében, Amen.

Ezeket, avagy ezekhez hasonló rövid könyörgéseket szerezzétek

magatoknak szent nyájasságul, és lassan lassan Isten kegyelméből könnyebbséget fogtok érezni, és akkor osztán bővebb és tellyeseb beszédekkel ilyen-képpen szóllethattyátok meg az Istent:

En Istenem, En Istenem, édes Iesusom, egyedül-való reménységem és segedelmem, fordítsad az egek-ből a te könnyörülleteffégednek szemeit én reám nyavalyás bűnös teremtettt állatodra. A' te ellenséged nekem-is ellenségem, és azon intsekedik, hogy azt hitesse-el én velem, hogy te engemet nem szerettz úgy mint édes Atyám, hanem gyűlölsz engemet mint ellenségedet. Minden szándéka ez, hogy meg-rostállyon engemet mint a búzát, úgy kereng én környülöttem mint a fi Valkodó Oroszlán hogy engemet benyelhesse. Sem éjjel sem nappal

nem

nem hágy
Ne enged
erős Ur
vább osto
győzedelm
kább eme
det a hely
meg-kötő
győzed, h
zedelméb
ellene. O
lek Isten,
nek a Pol
tőreiből
engemet
nyaidnak
Tartu
engemet.
essem. Erő
né a hitet.
a hozzád
Engedd-m

nem hágy engemet nyugodnom.
 Ne engedgyed Ő néki Ő Seregeknek
 erős Ura Istene hogy engemet to-
 vább ostromollyon vagy én rajtam
 győzedelmet vehessen. Adgyad in-
 kább ennékem azt a te győzedelme-
 det a mellyel Őtet a Kereszt-fán mint
 meg-kötöztetett ellenségedet meg-
 győztetted, hogy én-is ezzel a te győ-
 zedelmeddel álhaslak hatalmasan Ő
 ellene. Oh Örökké való Szent Lé-
 lek Isten, szabadíts ki engemet en-
 nek a Pokol-beli tsalárd Léleknek
 töreiből és köteleiből, és oltalmaz
 engemet mindenkoron a te szár-
 nyaidnak árnyékában.

Tarts-meg Uram és gyámolíts
 engemet, hogy tellyességgel el-ne
 essem. Erősítsed és nevellyed en ben-
 nē a hitet, a reménységet a szeretetet
 te hozzád és az én fele-barátimhoz.
 Engedd-meg az én sok gonosz tse-
 lekedetimet

lekedetimet ennékem , és adgyad
ennékem azt á te kegyelmedet á
mellyel tégedet szolgálhassalak, adgy
olly szívet á mellyel te benned biz-
hassak , adgy olly erőt á mellyel á
Sáthánt labaim alá tapodhassam.

Tekints-meg engemet és az én
romlott természetemet. Imé látod
hogy én bennem semmi erő nintsen:
De te mindeneket tehettz, és én-is te
általad hogy ha engemet meg-erősí-
tessz mindeneket meg-tselekedhe-
tem , hogy ha á te hatalmad mi hoz-
zánk közelét , be töltheti erővel á
mi erőtelenséginket.

Oh édes meg-tartó Iésufunk, mire
kéfédelmeskedik á te kezéd ennyire ?
Avagy csak edgyik ujjadat-is nyuits-
ki én reám ; sőt szólly csak edgy i-
gét ; sőt csak edgy-szeri szemlélésed-
del tekints én reám, és azonnal mind
testem s-mind lelkem meg-gyógyúl.

Add

Add lát
s-mindg

O szere-
tyám, m
mindé m
dott és b
Meg-va
veszett a
minden
ram, me
Melly
fele-ba
Nagy a
Az én
kedetin
szemein
emelni
találom
gam-is
hijában
ha kedv
Atya az

*Add látnom országát világát.
s-mindgyárt fogom áldomását, Am.
Más könyörgés.*

O szerelmes Istenem és mennyei A-
tyám, mit szólljak én teelőtted, ki
mindé utálatos bűnökkel meg-rako-
dott és be-keveredett embervagyok?
Meg-vakúlt az én értelmem, meg-
veszett az én akaratom, és el-fordúlt
minden jóra való indulatom. Oh U-
ram, melly igen gyenge az én hitem!
Melly igen kitsíny az én te hozzád és
fele-barátomhoz való szzeretetem!
Nagy az én szivemnek keménysége!
Az én gondolatim, szóllásim, és tfele-
kedetim, olyanokká lettenek, hogy
szemeimet szégyenlem az ég felé fel-
emelni. Sőt Uram, olly undoknak
találom magamot, hogy még ma-
gam-is irtózom magamtól, s-nem
hijában kételkedem hát arról, hogy
ha kedvelszé engemet úgy mint az
Atya az Ő Fiat.

De

De Uram , hogy te ennékem A-
 yámúl maradgy , az tisztán tsak az
 Ur Iésus Christusért való kő-
 nyörülleteffégedből tartozik én
 reám, és ez á te kőnyörülletefféged
 olyan, à melly örökké meg-mara-
 dandó. Ingyen való kegyelmedből
 engemet à szent Keresztség által à te
 Anya-szent-edgy-házadba plántál-
 tál. Ingyen való kegyelmedből
 asztalt készítettél ennékem az én el-
 lenségim előtt. Tellyes pohárból
 itattál engemet: és az én fejemet
 drága Balsámom olajjal meg-kented.
 Ingyen való kegyelmedből hivatál-
 el engemet à te szent igédnek szol-
 gai által és à te Lelkednek ujjá által
 az örök életnek el-vételére. Midőn
 én szomorú, volnék, te meg-vigasz-
 taltál. Midőn én el-estem, te ismét
 fel-emeltél. Meg-őriztél engemet
 mind à testnek s-mind à léleknek
 ezer

ezer fele v
 Tudom
 vallanom
 féges há
 közlött
 ugyan so
 à te fize
 dékida il
 azoknak
 meg-fer
 immár
 letedbe
 ja az
 el-rejt
 és imé
 háboro
 feredte
 ram,
 hessle
 vagy a
 Te a
 némű

ezer féle veszedelmitől.

Tudom Uram, s-meg-is kell vallanom hogy én nem voltam elég-séges hálá-adó ezekért a te én velem közlött jó téteményidért ; Sőt ugyan fok esztendőök alatt én ezeket a te szép és meg-betsűlhetetlen aján-dékidat illetlenül betsűllötté, s-még azoknak meg-betsűlléséről tsak meg-sem emlekeztem. Mostan azért immár a te kezéd a te igazságos íté-letedből éjjel nappal folyosan nyom-ja az én hátamat: Mostan immár el-rejted a te ortzádat én előttem : és imé oh Uram melly igen meg-háborodtam és melly igen meg-ke-feredtem ! Mit tselekedgyem hát Uram, hogy téged meg-engesztel-hefselek? Hová rejtezzem, az Egbe-é, vagy a földbe?

Te azt kívánod hogy én minden-némű szükségeimben te hozzád fo-lyamod-

lyamodgyam, mint édes Atyámhoz,
és hogy à te szent ígérated szerint
engeimet meg-segíted alkalmas
időben. Tól vagyon hát ó szerel-
mes Atyám! Ime azért én-is, ugy-
mint, à kegyelemre méltatlan, meg-
veszett természetű bűnös, és haszon-
talan féreg, te hozzád járulok az Ur
Iesus Christusnak te-néked szerel-
mes Fiadnak és ennékem Közben-
jaromnak általa. Kérlek Uram te-
gedet, hogy ennékem szegény bű-
nösnek légy irgalmas kegyelmes.
Orvendeztes-meg ujjonnan enge-
met à te ortsádnak örömével. En-
gedgyed ennékem hogy mint fiad
érezhessem jeleit à te Atyái kedved-
nek és szerelmednek én magamban.
Sőt Uram enged-meg; hogy csak
ugy élhessek bár mint valami kőly-
kötske azokkal à mormálékokkal;
mellyek à te könyörületességednek
Afzta-

Afztaláro
meg azt
engemet
te jó L
met à g
de légy
ségemne
Edgy
met: de
fogyhat
látogat
met.
tart à t
ségedne
tied kő
tyám,
kit te
az ó vo
az ó m
tására,
annak-
gabb ré

Afztaláról le-hullanak. Dorgáld-meg azt a gonosz Lelket, a melly engemet ottan ottan háborgat, és a te jó Lelkeddal erősitte-meg engemet a győzedelemre. Hiszek Uram, de légy segítségül az én hihetetlenségemnek.

Edgy kevesé el-hadtál te engemet: de ismét a te soha el-nem fogyható kegyelmességedből meglátogattz és kevedbe fogadtz engemet. Tíak edgy szem-pillantásig tart a te haragod, de a te kegyelmességednek vége nintsen. A' kit te a tieid között el-hadtz, ő szerelmes Atyám, nem sokáig hagyod-el. A' kit te a tieid között el-hadtz, nem az ő veszedelmére hagyod-el, hanem az ő meg-jobbulására és meg-tartására, hogy őtet a te Szent Lelked, annak-utánna tíak hamar gazdagabb résszel és a te szerelmedben hatalmasabb

talmasabb lélekkel örvendeztetse-
 meg. Mennyei Örömnök ki-folyó
 mértékjét töltesz-meg ő néki az ő
 világi bánattyának pohára helyett.
 A' te ajakidnak én hozzám és min-
 den fiaidhoz nyújtott édesléges be-
 szédeiből hallottam én azt, hogy ; *a*
hegyek és a halmok el-fordulnak, de
a te kegyelmed soha mi tőlünk el-nem
fordul, és a te békeségednek szövetségé
mi közöttünk soha meg-nemszűnik.

Minék-okaért, oh én Uram és én
 Isténem, kérlek tégedet, emlekezzél-
 meg a te hűségedről és igazságod-
 ról ! Emlekezzél-meg a te ígéretid-
 ről, és a te örökké való Frigyed-
 ről ; és alkalmas időben ird-be
 azt az én szivembe, hogy tégedet
 egyedül ismérjelek lenni igaz Isten-
 nek, és a kit el-botsáttál a te Fiadat
 a Jézus Christust. Hogy én tégedet
 tiszta szivből szerethesselek mind ő-
 rökké.

rökké.
 hellem
 koron
 dőgh,
 Testem
 inkább
 Minden
 sam a te
 a te orf
 lét, és
 netelét
 a men
 tfeleke
 nek ő
 Angya
 szined
 vedet
 által m

Meg
 nemet
 ki-vegy

rökké. Hogy à te népedet szeret-
hessem te éretted. Hogy minden-
koron hártzolhaslak, à Bűn, az ör-
dőgh, è Világ, és à magam saját
Testem ellen, és azokat napról-napra
inkább--inkább meg-győzhessem.
Mindeneknek előtte pedig ohajtha-
sam à te Nevednek meg-szentelését,
à te országlásodnak én bennem léte-
lét, és à te akaratodnak végbe-me-
netelét úgy é földön-is à mi-képpen
à mennyben azt az Angyalok meg-
tselekeszik, hogy el-végre az Egek-
nek Örökös lakosa lehessék à Szent
Angyalokkal edgyütt, à te szent
színedet láthassam és à te nagy Ne-
vedet áldhassam az Ur Iesus Christus
által mind Örökke: *Amen*,

Még edgy szálla szurkállya, à ti
szemeiteket, mellyet szűkféggh hogy
ki-vegyek: és annak-utánna az én

beszédemben véget vetek.

Azt mondgyátok ti: *Hogy ha ti az Istent tiszta szívből híjátok-is segítségül; de ugyā annak sem érzitek ti semmi könnyebbítést sem pedig vigasztalást: Es így, minden ti könnyörgéseitek csak annyit tésznek mint-ha a vizet tšépelnétek, mint-ha a síket ember ajtóján zörgetnétek, mint-ha borsót hánnatok a falra; edgy szóval, csak mint-ha a tegnapi napot keresnétek. &c.*

Ugy tettzik az ti-néktek: de, bizony az nem úgy vagyon. Az Isten mind a ti leg-utolsó fohászzkodástokig hallja minden fogyatkozás nélkül a ti könnyörgéseiteket, s-olly igen reá-halgat pedig, hogy abból még csak edgy tš hegynit-is ki-nem rekeszt sem el-nem felelt. Mindazon-által bizonyos okokért az ő kellemetes segedelmét és kívánatos szabá-

szabáditat
azért tudni
szenvetel
ben meg
neha győ
tatik az. h
néhet a k
la-mely b
crő: Mea
tegető
szorongat
hat. S
győnyör
Isten, h
lélek mi
morális
omlotta
a ti Bék
Az m
Ev. mag
A Bék
és olo

szabadítását edgy kevesé el-halasztja:
 azért tudni-illik, hogy titeket à
szenvedésben és à békeféges tűrés-
 ben meg-probállyon. Az embernek,
 néha gyönyörűléges dolognak lát-
 tatik az, hogy ha ő olyan vadászt
 nézhet à ki az ő vadászó töriben va-
 la-melly bőögésével kegyetlenkedő
 erős Medvét vagy Oroszlánt nagy erőfien
 szorongathat, és magától el-fordit-
 hat. Sokkal kedvesben és nagyobb
 gyönyörűségével nézi pedig azt az
 Isten, hogy à Békeféggel szenvedő
 lélek mi-képpen áll-ellenek à nyo-
 morúságoknak, à mellyek ő reá
 omlottanak. *Birjátok à ti lelketeket*
à ti Békeféges-tűrésnek általa,
azt mondja Christus Vrang az
Evangeliumban, Luc. 21. vers. 19.
 A' Békeféges-tűrés à léleknek ereje
 és oszlópa. A' békeféges-tűrésnek

el-veztése nem egyéb, hanem a léleknek el-veztése.

Azt mondgya Sz. Pál, Sidókhöz írt levelének 10.részéb. a 36.versben, hogy; *Szükséges-ti-néktek a Béke-séges-tűrés, hogy minek-utánna az 1-sten akarattját tselekedénditek, el-vegyétek az igéretet.* Bizony semmi nints olyan szükséges mint a *Béke-séges-tűrés*: Mert ez által a harag meg-mértékeltetik, a békeség megtartatik, az edgyesség meg-marad, a nyelv meg-zaboláztatik, az egyenetlenségnek tűze el-óltatik, minden fogyatkozás el-fedeztetik, minden jó dolog nevelkedik. A' Béke-séges-tűrés az embert, a méltatlanságok szenvedésének idején alázatosflá teszi, a szitkoknak vissza-torlásában okosflá, minden bosszúságoknak el-vise-lésében nagy tűrhetővé. Ő örömezt meg-engedővé téfzen, midőn az éber

vala-

valakitől nehéz bosszúságokkal meg-
háborittatik, hamar botfanat-kérővé,
hogy ha valakit ő meg-háborít. Ol-
lyan ő az edgyességnak meg-tartásá-
ra, mint az erős Pais melly a reá löve-
tett nyilat vissza-űti. Ollyá ő, mint az
erős Kastély vagy mint a meg-erő-
sített Sántz. Ő nálánál semmi nin-
tlen erősebb. *A' Hosszú-tűrő ember*
jobb az erős embernél: és a ki ural-
kozik az ő indulatryán, annál, a ki
vároft vesz-en-meg, azt mondgya.
Salamon, Pelda-besz. 16. vers. 32.
Akar mitsoda veszedelē érje-is a Bé-
keséges-tűrő embert, de őtet erő-
sebnek talállya az erős Gyemátnál,
és álhatatosabnak a tenger közé-
piben álló erős kő-szálaknak.

Midőn a Felyhők a levegő égben
nagy ropogásokkal repešnek, zug-
ván, harfogván, lángot és tüzet
okádoznak, és hirtelenséggel meg-

hasadván olly rettenetes dördülé-
 seket tesznek mint az erős áldgyúk à
 meg-szállott vár alatt : akkor à ret-
 tenetesen zugó Tengernek magassan
 fel-költ és ugyan fel-forrótt habjai
 között hankódó hajóban lévő ten-
 geri háborútkhoz nem szokott Buj-
 dosók el-rémülnek és halál szinbe
 változnak , de azért à tudós Hajos-
 mester minden félelem nélkül bátor-
 kodik , és nagy ferény bátorsággal
 minden-képpen úgy vigyáz à hajó-
 kázásra , hogy az ő hajóját à szél-
 vész között ki-kormányozza , és
 mind à hajóban lévő embereket ,
 s-mind pedig à hájó-beli jószághot-
 tsendes és bátorságos réwre ki-szál-
 littyá. Ezen-képpen vagyon dolga
 à Békeféges-tűrő embernek. Midőn
 az egész Világ fél és retteg annyira ,
 mint-ha csak edgy selyem szálan
 függene, még akkor-is à Békeféges-
 tűrő

tűrő em-
 áll, mint
 Istene f-
 jól-tud-
 utánna
 kedte vol-
 az igéret-
 nek átvél-
 partára.
 Szent
 ő levelén
 A ti b-
 letes effé-
 get és a
 edgy tő-
 volna, s-
 ges-tűrő
 leg az em-
 győkeres-
 számok-
 érezzi a
 őtve-ő-

tűrő ember olly erős bátorsággal áll, mint az erős kő-fal, egyedül az Istenre fordítván az ő szemeit: Mert jól-tudgya ő azt hogy minek-utánna ő az Isten akarattját tselekedte volna, annak-utánna el-vészi az ígéretet, és ki-száll az örök életnek idvefféges és nyugodalmas réw-partyára.

Szent Iakab Apostol, így szól az ő levelének 1.részéb. á 4 dik versben.
A' ti Békeséges-tűréstek legyen tökéletes tselekedet, & c. A' Tökéletességet és á Békeséges-tűrést imé ő csak edgy tsomóba köti mint-ha csak edgy volna, s-méltán-is; mert á Békeséges-tűrés nélkül semmi Tökéletesség az emberben nem lehet. A' drága gyökereknek és á jó illatú fű-szerzámoknak, leg-jobb szagát akkor érezzük mikor porrá törtetnek és őszve-őröltetnek. A' Tzimbalomnak

nak ékes zengését külőmben senki
nem halhattya, hanem ha annak
húrjait ütögeti vala-ki. Az Arany-
nak az ő éreje, a tűzben próbálta-
tik-meg. A' jó Kormányost a ten-
geri szél-vefzekben és haborúkban
ismerhetni-meg. A' jó Vitézt a hartz-
nak sullyán.

A' jó Orvos-mester a minden
gyógyétóktul vefztébe - hagyatott
betegségnek meg-gyógyétásáról is-
mérterik-meg. Azon-képpen a tő-
kéletes hitű ember-is a Békeféges-
tűrésben ismérzik-meg.

A' bölts *Seneca* edgy *Demeter*
nevű böltsnek ékes és helyes monda-
firol azt mondgya, hogy annak a
Böltsnek helyes mondási közzül
nem utolsó hanem inkább majd min-
denek-felet leg-helyesebb volt imez
mondása: hogy; *Senki olyan bol-
dogtalan az emberek közzül nin-*
t sen,

tsen, mint a ki Boldogtalánságot
soha nem szenvedett, mert soha nem
völt még annak alkalmatossága a
maga meg-ismerésére. Az Isten
az olyan embert nem méltóztatta
arra hogy győzedelemre való erővel
meg-ajándékozza, mert még tsak
hartzolásra sem méltóztatta őtet.

A' Szent Iób, az ő meg-nyo-
morodott állapotjában fekélyesen
és varasan űlvén a por és hamu kö-
zöt sokkal dicsősegecsbb győzede-
lemmel viselte magát azt mondgya
Chrisostomus hogy sem mint a Vi-
lág-Bíró Sándor az ő tündöklő Ki-
rályi székében, űlvén minden gaz-
daglághi között. Mert, a Világ-
Bíró Sándor tsak testen és véren
győzedelmeskedett: de a Szent
Iób a Pokol-beli Lélek ellen győ-
zedelmeskedett: sőt azt mondom,
hogy még az Istent-is meg-győzte;
mert

mert ő néki minden nehéz nyava-
 lyáiból-is csak ez volt az ő feleleti :
Hogy ha meg-ől-is engemet az Vr,
de még-is ő benne reménylek. A'
 mi-képpen hogy, á négy-szégeletű
 kotzka, akár mellyik oldalára eslék-
 is bár, de ugyan mindenkör négy-
 szégeletűen esik az : á mi-képpen
 hogy, a Pálma-fa, minden ő reá raka-
 tott terheknek és súlyos nehésségek-
 nélk alatta fellyebb-fellyebb emeli ma-
 gát, és hová súlyosab terhektől nyó-
 mattatik, fel-felé annál egyenesebben
 nevelkedik : avagy, á mi-képpen
 a Tfillagok hova temérdekebb sötét-
 ségekkel fedetnek-bé, de annál ra-
 gyagóbban tűndőklenek: Azon-kép-
 pen talállyuk itt a *Szent Iób* álla-
 patyát-is, úgy-mint ki, hová több
 szenvedésekkel és probákkal őszto-
 nősztetett, annál meg-mozdithatat-
 lanbbúl erősítette magát a Békese-
 ges-tűrésre,

ges-
 és er
 mint
 ragy
 ollya
 egé
 A
 bel
 moru
 lásto
 vég
 gon
 azt
 edg
 ban
 Az
 pro
 Ur
 résb
 gyo
 ragj
 min

ges-tűrére, és annál bátorfágosabb
és erősebb levén az ő tökéletességit
mint a leg-temérdekebb fetétségben
ragyagó tñllagoknak fényességit
ollyan bővséggel tündököltette az
egész világnak lattára.

Annak-okaért, Hogy ha a ti sziv-
beli könyörgésekre az Iste a ti nyo-
morúságitoknak és Lelki hartzo-
lástoknak mindgyárt azon órában
végét nem szakasztja, olyankor így
gondolkodgyatok: Az Ur Isten
azt akarja, hogy én a Szent Ióbbal
edgy kevés ideig a nyomorúságok-
ban-is gyakorollyam én magamat.
Az Ur, az én állhatatosságomnak,
probáját akarja mostan látni. Az
Ur, most engemet a Békeséges-tű-
résben példájúl akar tenni. Iól va-
gyon: El-szervedem én az Vr ha-
ragját: mert vétkeztem ő ellene,
mind addig, míg meg-nem láttya

az én pörömet, és igaz törvénye
 reszen ennékem. Ki-vísz en ő enge-
 met a világosságra, hogy éllyek az ő
 igazságával. Michea. 7. vers. 9.

Ha szintén késendik-is az *Vr*
 az ő el-jövetelével, azt mondgya a
 Habakuk. Prophéta cap. 2. vers. 3.
*Várjad azt: mert kétség nélkül meg-
 leszén és nem halasztja igen sokára.*
 A' kemény Tél-után kívánatos Ta-
 vasz és kedves Nyár érkezik: a Zá-
 por-effőknek homályba fordúlt le-
 omlását, tiszta és örvendetes Nap-
 fény követi: A' szomorú étszaka u-
 tán, mosolygó hajnal hasad. Az ét-
 szaka, nem mind örökké tart, (mert
 az örökké tartó étszaka; veszedelmes
 volna) hanem a bizonyos oráknak
 határi után, ismét a mindeneket
 meg-vidámitó nap világ érkezik:
 Ezen-képpen, a nyavalyák és nyo-
 morúságok-is nem mind örökké
 lesznek

lésznek nyomorúságok és nyavalyák:
mert el-jő el-végre az Ur a meg-vi-
gasztalásoknak tellyes kebelével.

*Estve siralom vagyon, de reggel
öröm következik,* azt mondgya a
*Dávid Király a 3odik Soltárnak 6
dik versében.* Ez a külömbfég azért
az Istentelenek és az Isten-félők
között, hogy: Hogy az Istentele-
nek edgyik nyomorúságból a má-
sikba esnek, a mint szintén hogy ed-
gyik bűnből a másikba. Az ő e
földi ideig való nyavalyájok után,
nem egyebet várhatnak hanem a
Pokol-beli Örökké való *Iait*, a hol
a szemeknek vég-nélkül való siral-
ma, és a fogaknak Örökké való tsi-
korgatása leszen. De az Isten-félők
világosságot vésznek a fetétségek u-
tán, az az, örömet a szomorúság u-
tán, Psal. 97. vers. 11. Világosság tá-
mad az igazaknak, és az igaz szívű

embereknek vigaság.

Midőn a kő a vízbe bé-vettetik, le-megyen a víz fenekére, és többé fel-né emelkedik a víz színére. Ellenben pedig, hogy-ha a fa bé-vettetik, főt bár ugyan le-nyomattassék-is a fenékre, de el-végre fel-emelkedik és a vizen felyül ufzkál. A' Hitetlenek és a Hivek-is, bé-esnek edgyszer s-mind a nyomorúságoknak vízbe: de a hitetlenek tsak alá-űlnek mint az igen nehéz malom-kő, kétségbe-esnek, és örökké el-vesznek. Ellenben pedig a Hivek, hogy ha szintén a haboktól annyira el-burítatnak-is hogy ugyan semmi-képpen né láttassanak; és ha ō rólok mindennek azt itilnék-is hogy ōk oda immár meg-is fulladtanak, még-is az Urnak Lelke, a ki ō bennek lakozik, ugy munkálkodik ō környőlőtők, hogy ki-menekedgyenek, és

az ő fejeket nagy örömmel fel-emel-
 lyék, és minden veszedelmekből dia-
 dalmas győzedelemmel ki-fzabadul-
 lyanak. Ha el esendő-is az igaz,
 meg-nem rontatik: mert az Ur tar-
 tja őtet az ő kezével, azt mondgya
 a Dávid Psal. 37. vers. 24. Minde-
 nütt nyomorgattatunk mi, azt mond-
 gya az Apostol 2. Cor. 4. vers. 8. de
 meg-nem szorittatunk. Kételke-
 dünk, de mindenestől-fogva kétségbe
 nem esünk. Haborúságot szenved-
 dünk, de abban el-nem hagyatunk:
 meg-aláztatunk, de el-nem ve-
 szünk. Summa szerint, az Isten Hi-
 vei mindenkor győzedelemmel jár-
 nak. Az ő Sátorokban, mindenko-
 ron éreklésnek és szabadulásnak
 szava v. egyon, Psal. 118. 15. Mellyet ti-
 nektek-is, Szerelmeim, mindnyája-
 toknak vala-mennyin meg-szomoró-
 dottszível vagytok, ingyé való jó vol-

rából adgyon-meg à minden vigasz-
 talásoknak Istene, és à minden kő-
 nyörültelességeknak Attya, az Ő
 Fiának az Ur Iésus Christusnak sze-
 relméjért. A M E N.

EPHES. VI.

Verf. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.

Végezetre atyám-fiai, legyetek
 erősek az Urban, és az Ő hatalmas
 erejében. Öltözzétek-fel az Istennek
 minden fegyverét, hogy meg-álhaf-
 satok az ördögnek álnoksági ellen.
 Mert nintsen nekünk tusakodásunk
 à vér és à test ellen, hanem à Biro-
 dalmok ellen, Hatalmasságok ellen,
 è világnak Urai ellen, ez életnek se-
 téttségének *Vezéri* ellen, à lelki go-
 nosságok ellen, mellyek à levegő
 égben vannak. Annak-okáért vegyé-
 tek-fel

tek-fel az Istennek minden fegyverét, hogy elléne-álhassatok è veszedelmes időben, és mindeneket el-végezven meg-álhassatok. A' llyatok annak-okáért à ti derekatokat bé-ővedezven igaz mondással, és fel-őltözven az igazságnak melly-vasába. A' ti lábaitokat, a békefégnék Evangéliomának készületivel meg-saruzván. Annak-felette à hitnek páisát fel-véven, hogy amà gonoszoknak minden tűzes nyilait meg-ólthassatok. Az idvességnek fíakját-is fel-vegyétek, és à lelki fegyvert melly az Istennek beszéde. Minden kéréssel és könyörgéssel könyörögven mindenkoron à Szent Lélek által, és ugyan azon dologban vigyázván minden álhatatossággal és minden Szentekért való könyörgéssel, &c.

ORIGENES

Sup. Exod. Hom. 8. c. 20.

Szünetlenül kívánom az én Istene-
 nemtől, hogy á mig itt è világon
 élek addig sanyargasson-meg enge-
 met az én bűneimért, hogy annak-
 utánna az *Abrahám* én felőlem-is
 azoht mondhasfi á mit á Szegény
Lázár felől mondott á *Gazdag-
 nak*: *Fiam, emlékezzél-meg róla,*
hogy te á te javaidat el-vétted á te
életedben, hasonlatos-képpen á Lá-
zár-is az ő nyavalyáit. Mostan im-
már è vigasztaltatik, te pedig gyö-
trertetel. Minek-okáért, hogy ha
 az Urtól sanyargattatunk, nem illik
 azért mi-nékünk háládatlanokká
 lennünk: Hanem inkább meg-ke-
 gondolnunk, hogy azért sanyargat-
 tatunk è Világon edgy-kevés ideigh,
 hogy

hogy jövendőben a más Világon örökké nyugodhassunk. A' mint az Apostol-is szól, 1. Corinth. II. v. 32.

Mikoron büntettetünk, az Uról taníttatunk, hogy è Világgal el-ne kárhoztassunk.

AUGUSTINUS

Sup. Psal. 93.

Ió az Ur: Hogy ha ő mindenkoron csak veszteglene, és è világnak édesléghi közzé vala-mi keferűséget nem elegyítene, el-feledkeznénk ő róla. De mikor a nyomorúságok és a lelki szorongatások mint vala-mi váratlan habok a mi lelkeink ellen önmön magokat fel-emelik, akkor mi bennünk a mi Hitünk, a melly mint edgy el-aludt vala ujjokban felferken. Tsendesség vala a Tengeren a mig a Christus aludni készült, de mi-helyt ő el-aludt vala, azonnal nagy

nagy Tengeri háború támadá , és à
 Hajó veszedelemben forog vala: An-
 nak-okaért à Keresztény embernek
 szivében-is tsendesség és békeség va-
 gyon addig à miglen Ő vigyáz : de
 hogy ha à Hit Ő benne el-aluszik , à
 veszedelmek és nyomorúságok ugy
 rohannak-elő mint à váratlan habok,
 és azok Őtet az ujjokban való vigyá-
 zásra fel-serkentik.

K Ö N Y Ö R G E ' S

A' kétségbe-esés ellen.

Könyörületességnek Istene , mi-
 vel hogy gyakorta tudva és
 szánt-szándékkal hágtam-által à te
 parantsolatidat , tégedet én Uramat
 én Istenemet meg-utáltalak , és igen
 terhesen meg-bántottalak, ugy, hogy
 az én

az én illyetén tselekedetim miatt im-
 már mostan az én lelkem-ismereti
 annyira meg-sértetett és meg-félem-
 lett, hogy igen kitsíny és rettegő
 hitvé lettem noha a te szent igéd-
 ben ki-jelentetett akaratom, minden
 én bűneimnek bocsánattyát ingyen
 való kegyelmedből meg-változha-
 tatlanúl ígéri, mind-azon-által u-
 gyan még-is gyenge az én hitem,
 ellenben pedig az őrdög igen erős,
 a ki azon igyekezik hogy az én szí-
 vemből minden vigasztalást ki-íza-
 kasszon és ki-ragadgyon. Tége-
 det annak-okáért ő szentféges A-
 tyám, teged hivlak segítségül! né
 engedgyed tovább hogy én a te Iste-
 ni kegyelmedről és könyörületessé-
 gedről vagy most, vagy ennek-után-
 na kételkedgyem, hogy így a bű-
 nőknek leg-sértegetőbb rúzába tud-
 ni-illik, a hitetlenségbe és kétségbe
 né

né essem, se másokkal azokban ed-
 gyet né értsek. Erősíts-meg enge-
 met, hogy még a halálnak köze-
 pette-is minden én reménységemet
 te benned (ugy-mint ki énnekém é-
 letem vagy) helyheztesselem, s ne
 kételkedgyem a te segedelmedről
 vagy könyörülteességedről: hogy az
 én bűneimet a kétségbe-esett Cain-
 nal né itillyem azoknál nagyobbak-
 nak mint a mellyek meg-botsáttat-
 hatnának. Oh Uram Iésus élő Isten-
 nek Fia, minden kegyelemnek elő-
 kút-feje, a könyörülteességnék
 tiszta vizeivel véghetetlenül folyó
 patakja! ohajtozó szível kérlek tége-
 det, hogy az én Hitemet a te szent-
 séges szenvédésed és halálod által
 nevellyed és öregbítsed: mert nyil-
 ván való bizonyos és meg-változha-
 zatlan igaz dolog az hogy a te én
 érettem öntetett vérednek még csak
 edgy

edgy tseppetskéje-is el-törölheti és
 semmivé teheti minden én nagy és
 nehéz bűneimnek szennyét és ter-
 hét. Tekints tehát engemet is a-
 zokkal a könyörületességnek sze-
 meivel a mellyekkel tekintéd a Szent
 Pétert y minek-utánna. Ő tegedet
 nagy maga atkozódásával meg-ta-
 gadott vala, kegyelmesen tekintéd
 Őtet: hogy mint az áruló Iudas,
 kétségbe-né essem, és a Szent Lélek
 ellen ne vétkezzem. O minden drá-
 galatos kíntset meg-haladó Szent
 Lélek Isten, légy ségedelmem enné-
 kem az én utolsó szükségemben,
 midőn a Sathán engemet te előtted
 terhesen fog vádolni, és az én lelkem
 ismeretit fogja vizsgálni, midőn en-
 gemet a Gehenna tűzének tekinteti
 fog rettegtetni: midőn a halálnak
 szorongatásával és a sok rettenetes
 kísértetekkel környül-vétettetem:

M

midőn

midőn az egész Világ engemet csak
magamnak hágy, és ennékem ellen-
féggemmé lesz: Tégedet kérlek,
hogy akkor vigasztally-meg enge-
met, hogy az én reménységem én
belőlem ki-né aludgyék. Erősíts-
meg az én szívemet a te bizonyság
tétélednek petstével, hogy az én
bűneimnek botjánattyát alhatatos-
san el-hihessék, melly a te jó voltod-
bul én reám és minden hívő fiadra
ki-terjed. A' te én velem kötött
meg-változhatatlan szövetségéről
tudni-illik a szent Keresztiségről és
minden szent ígéretről meg-emle-
kezhessék, (hogy a ki hiszen és
meg-keresztelkedik, idvezül) és a-
zokat az én szívemnek meg-vidá-
mulásával én magamra szabhassem,
alkalmaztathassam és intézhessék.
Amen.

Beteg embernek könyörgése.

OH erős és minden-ható Isten,
 az egeből én reám vigyázó
 kegyelmes Atyám, mivel-hogy ilyen
 parantsolatot adtál te mi-nékünk,
 mondván: Híj-segítségül engemet
 à te nyomorúságodnak idején, és én
 tégedet meg-halgatlak, te pedig len-
 ditsőíteni fogsz engemet. Amak-
 okáért tégedet hivlak-segítségül ez
 én keservesen szorongató nyava-
 lyáimban à te Szerelmes Fiadért az
 Ur Iesus Christusért, és kérlek tége-
 det hogy engemet nyavalyás bűnös
 fiadat (leányodat) ne hadgy-el. Es
 hogy ha ez az én mostani betegsé-
 gem nem halálos, kérlek tedd-reám
 hamar à te gyógyító kezedet, hogy
 à te könyörületességed által meg-
 ujjúlhasflak, és hogy à te kegyelme-

det és hatalmadat, mellyet én rajtam
 fel-virasztottál, mindenknek jelent-
 heslé és hirdetheslem. Ha pedig enné-
 kem nagyobb hasznomra szolgál az i-
 dő szerint való halál által ez én világi
 életemet el-végeznem hogy-nem-
 mint è Siralomnak és nyomorúsá-
 goknak völgyében tovább élnem :
 lógyen Uram à te Isteni akaratod à
 mi-képpen à mennyben azon-kép-
 pen itt è földön-is : és à te kegyel-
 medet , Kérlek adgyad en-nékem ,
 hogy én magamat egészen à te szent-
 séges akaratodnak tettzése alá-ajánl-
 hassam : Tarts erősen engemet az
 igaz hitben és à Keresztyéni igaz val-
 lásban mind végiglen . Ne hadgy
 engemet soha te tőled el-szakadnomi.
 Hanem inkább vedd-hozzád az én
 lelkemet à magas egekbe ugyan ezen
 te szerelmes Fiadnak az Ur Iesus
 Christusnak érdeméjért, AMEN.
 KÖNYÖR-

KÖNYÖRGÉS

E' világnak meg-utálásáért.

O Menny-béli Örökké való Isten, bizony è világban semmi jó nintsen, s-nintsen-is egyéb a testnek kívánsághinál, a szentnek bujjasághinál, és az életnek kevélységhinél: Ennek-felette, az egész világ a sok gonoszságokban el-merült, a botránkoztató bűnökkel meg-tölt. Annak-okaért, tégedet Kérlek, hogy è földieknek hijába valólagitól fordíts-el az én elmémet, és vonny magadhoz engemet, hogy è világgal gonoszul ne éllyek, és az ő benne lévő gyönyörűségeknek kívánsáival meg-ne tellyek, meg-gondolván azt hogy è világ el-múlik és az ő gyönyörűsége semmivé lesz. Oltal-

mazz-meg attól is engemet, hogy a
 meg-vesztegetetett erkölcsű embe-
 reknek példajokkal meg-né botrán-
 koztattassam, a mellyek è világon
 napon-kint az én szemeim előtt fo-
 rognak: ne mennek-bé azon a tá-
 gas kapun, se né járjak azon a széles
 úton, a mellyen è világ a kárhozat-
 ra és az örök veszedelemre indúlt.
 O szentséges Isten, ki engemet è vi-
 lágból el-választottál és külön szá-
 kasztottál, hogy né edgyeznék è
 földiekkel, hanem elmém-mel min-
 denkoron az egekben járnék, és az
 oda-fel valókat keresném: Adgyad
 kegyelmességedből ennékem a te
 Lelkedet, hogy né szabjam è világ-
 hoz az én életemet, hanem inkább az
 én értelmemnek meg-ujjúlásával jo-
 valhassam a te tettzésedet és tökéllé-
 tes szent akaratodat, és azt tellyes
 szív-ből el-is követhessém, hogy mint
 a lelki

à lelki bõltsek okosan járhaflak, ár-
 ron-is meg-vévén à jó alkalmatossá-
 got. Né engedgyed hogy engemet è
 világnak szerelme, barátsága, velem
 ellenkezése, vagy gyűlölsége, te tőled
 el-szakasszon. Engedgyed inkább
 hogy è világ én bennem meg-feszit-
 tessék, és én-is à világnak meg-fe-
 szittem: meg-utálván és ellene
 mondván minden ő kívánságinak és
 fertelminek, hogy így è világnak
 ugyan meg-halljak. És à midõn è
 világ engemet gyűlölni fog, avagy
 vala-mi öldözést indét ellenem, az
 én kitsiny hitemben avagy békételen
 voltomban el-né nyomattassam,
 hanem inkább azt visellyem szemeim
 előtt, hogy elõször-is à te szerelmes
 fiadat az Ur Iesus Christust gyűlölte.
 Legyen cz ennékem mindenek felett
 való vigasztalásom, hogy én, nem è
 világból való vagyok. Engedgyed

mi-nékünk ő Kegyelmes Istenünk,
 hogy mi mindnyájan meg-utálván az
 Istentelenséget, és è világnak gonosz
 kívánsághit; józanon, igazán, és ke-
 gyesen élheszünk ez életben, várván
 ama boldog reményféget, és à mi
 Idvezető Iesus Christusunk dicsősé-
 gének meg-jelenését: à ki magát mi
 erettünk adta, hogy minket ki-sza-
 baditana minden hamisságinkból, és
 minket mint kedves népeit magának
 meg-tisztétana à szent életnek el-
 követésére. A M E N.

*A Halállal tusakodó ember környűl
 forgolodóknak könyörgések.*

O minden-ható, szeléd termé-
 szető, Kegyes és Könyörülő
 nagy Isten, ki a mi életünket a ha-
 lálban

lálban meg-tartod, kérünk tégedet,
 méltóztassad a te könyörületessé-
 gednek szemeit, è mi betegünkre
 fordítani, és Őtet mind testében
 s-mind lelkében meg-nyugotni, és Ő
 néki minden bűneit meg-bottsatani.
 Részteltesd Őtet az Ur I E S U S
 C H R I S T U S. ártatlan halálával
 készítettett áldomásidnak elég-téte-
 lében, és ezzel töröld-el ugyan most
 minden Ő álnokságát: mert hiszem
 ez, ennek a te szerelmes Fiad Nevé-
 nek vallásában keresztkedett-meg.
 Szabadíts-meg hát Őtet mostan
 minden Ő testi gyötrelmeitől, rö-
 vidíts-meg hamar az Ő szorongat-
 tatását és nyomorúság szenvedését:
 Tarts-meg Őtet az Ő tulajdon lelke
 ismeretinek vádolása ellen, minden
 ellenséghinek kísérteti ellen, hogy az
 igaz Hit által áthatatosan hartzol-
 lyon és győzedelmeskedhesen. En-
 gedgy.

gedgy ő néki ez életből való tündesz
ki-menetelt az örök életre. Küld-el
ő eleibe a te szent Angyalidat, hogy
őtet vigyék-bé a minden szent An-
gyaloknak és el-választott szentek-
nek meg-boldogúlt társaságába, az
Ur Iesus Christus által, A M E N.

V E G E

A' nyomtatásban esett fogyatkozá-
fokat így kell meg-jobbétani.

A' 6 dik levelen az első renden,
idveffégen olvasd, idveffégesen.

A' 9 dik levelen a 14 dik renden,
forakkól olvasd, fokakról.

A' 20 dik lev. a 18 dik rend. Pál
olvasd, Pál.

A' 22 dik lev. à 11 dik rend. munkákoknak olvasd, munkálkodnak

A' 32 dik lev. à 14 dik rend. szorgalmazóssan olvasd, szorgalmazóssan.

A' 49 dik lev. à 17 dik rend. Istenneb olvasd, Istennek. ugyan azon levélnek 19 dik rendén, bennűnb olvasd, bennűnk.

Ha vala-melly fogyatkozások ezen kívül taláztatnak, à kegyes Olvasó, minden meg-késleltetés nélkül, magától-is meg-jobbéhattya.

Edinburgh

6

NE
K

ST

HYER

ô

K

SZ

Ny

HYERON

164

NE

Az

hőg

El

Kr

mis

jelekk

ő ker

Az ifj

ijenhez

két jele

en

-

-

et,

o-

és

ha-

ol, és

kekez-

gal-

meg én

*A° Tiszteletes, Nemes és
Isten-felő,*

NE METI JÁNOS

Uramnak;

Az Isten anya-szent-eggy-házának
hűséges Dajkájának; nekem ke-
gyes Pátronusomnak &c.

*Kivánok a Békeségnek Istenétől
minden némi áldásokat &c.*

ISZTELETES URAM; Az
Isten előtt bölts szíwel
járni kívánczó Kegyes
Ember, két tapasztalható
jelekkel bizonyítja mindenkör az,
ő keresztyéni tisztét, úgy-mint: 1.
Az Istennek ismeretivel, és, 2. Az
Istenhez való szerelmével: melly
két jelekkel mint valami két erős
A 2 köte-

kötelekkel tőfátollya magát az Ő Isten-
néhez. Mert. I. *Az Istennek ismé-*
reti által némi-némű-képpen ugyan
Istenné teszi magát, à mennyiben
tudni-illik az *Isteni természetnek*
[2. Pet. cap. i. vers. 4.] *à mennyei hi-*
vatalnak [Hebr. cap. 3. vers. i.] *à*
Christusnak [vers. 14.] és *à Szent*
Léleknek [Hebr. cap. 6. vers. 4.] ré-
szesévé tétetett, à mint Szent Péter
és Szent Pál szollanak. II. *Az Isten-*
hez való szeretéssel pedig ez illye-
tén. Ember olly el-szakadhatatlanúl
kötötte magát az Ő Urához, hogy
aminár többé nem à maga testében
hanem az élő Istenben láttatik élni
[Galat. cap. 2. vers. 20.] *buzgani,*
ugy-mint *kinek nemzetségéből való*
[Act. cap. 17. vers. 28. 29.]. Hová
mélyebben avúltanak pedig è két je-
lek à kegyes élető Emberbe, annál
buzgóságosban gerjedez az *Istennek*
szerel-

szerelemre, és annál áhítatosban vi-
gyáz, nem csak a maga személyé-
ben, hanem még a közönséges ke-
resztyéni társaságban-is, az igaz Iste-
ni tiszteletnek nevelkedésére; sőt
még az Ő testi Táalentomit-is, mel-
lyekben amà nagy Nemes Ember
[Lucæ cap. 19. vers. 12. & seqq.] Őtet
sáfárrá tette, tűzben meg-probálta-
tott aranynak és fejer ruhának meg-
szerzésére fordittya, [Apocalyp. cap. 3.
vers. 18.] hogy midőn az Ur a szám-
adáfra Őtet elő-szollétándgya, lelki
nyerességgel adhassa-vissza az Ő reá
bizatott Táalentomokat, és amà ked-
ves választ halhassa az Ő Urától: Iól
vagyon jámbor és hiv szolgám, ke-
vesen voltál hiv, sokra bizlak ez u-
tán, menny-bé a te Uradnak örö-
mébe. [Matt. 25. vers. 21. Lucæ cap.
19. vers. 17.] De még è világon-is
hosszú élettel és testi jóvainak-is

bővségével áldatik-meg ez ilyen
Ember, à mint ez tsak az, eggy, száz
hufzon nyoltzadik Soltárból-is ki-
világosodik. Mind ezeknek *fun-
damentoma* tsak à töredelmes sziv-
ből származott *Könyörgés*, melly
még à Napot-is az égen meg-állat-
hattya [Iosue cap. 10. vers. 12. 13.] à
hegyeket à tengerbe fordithattya
[Marci cap. 11. vers. 23.] à magas
egeket által-hatthattya [Actor. cap.
10. vers. 4.]

Ezeket azért à felyül meg-mon-
dott Keresztyéni kegyességnék két
tapasztalható jeleit hogy kegyel-
medben, *Vram*, nyilván valóknak
lenni meg-bizonyittsam, hosszú be-
széd arra nem kívántatik: mert erre
vannékem annyi élő bizonyfágim
vannak, à mennyi Isten-felő embe-
rek kegyelmedet isméri. &c. Nem
utolsó è kegyelmedben lévő keresz-
tyéni

tyéni kegyesség két jeleinek tapasztalhatóságára ez-is; hogy midőn Kegyelmed engemet, Isten tisztességére conferált költségével, ez idegen ország-beli Academiákba tanuláshoz okáért ki-küldene; egyebet tőlem nem kívánt, hanem hogy a Szent írás tanulmányában legyek foglalatoss, és hogy a míg ide lakom, addig kegyelmednek egy hasznos és idvességos könyvet küldjek, mellyből Istent szolgálhassa kegyelmed. Nem feledkeztem-el mind az időtől fogva-is é kegyelmed Istenes kívánságáról-mellyre nézve imé a többi között é Könyörgés kis könyvet kért mellyet (a Belgák Németből fordítottak a magok nyelvekre, én-is Belgiomi nyelvből a mi Magyar nyelvünkre fordítván kegyelmednek dedáltam és küldöttem. Vékony tehetőségemből mutatott kegyelmedhe

medhez való engedelmeffégemnek
jelét, fogja kegyelmed jó kedwel à
mig az *Vr* töbre nyuitya segedel-
mét: és hogy ezzel kegyelmed fok
esztendőkig az *Vr* Nevénck ditsőfé-
gére tsendefzen élhessen à kegyel-
med kedvesiveleggyütt, kívánom
tisztá szivból. Irtam Hollándiának
Lejda nevő várasában Pünkösöd ha-
vának huszon hatodik napján, 1648.
esztendőben.

Kegyelmed alázasos

Alumnusa

Szokolyai István.

A' Ke-

A' Kegyes Olvasónak Istentől
kegyelmet, &c. ki-
vánok.

KEgyes Olvasó ; Az élő Istenhez
buzgó szívből nyújtott Könyör-
géseknek hasznos voltáról, nem ali-
tok lenni olly keresztyén embert, a ki
kétkednék : mert a keresztyén lé-
lek az Istennel különben nem be-
szélhet, hanem csak szintén a töre-
delmes szívből származott Könyör-
gésekben, és ezekben nyerheti meg- is
az Istennek minden-némű áldoma-
sít, mellyekben fekszik a mi keresz-
tyénségünknek egészen való funda-
mentoma. Minek-okaért hogy ha a
könyörgésnek Lelkével olly bőségesen
meg-nem ajándékozattál, hogy
könyv-nélkül, a te erőtelenségidből
esett fogyatkozásidnak Istentől
való bocsánattya lelkednek bűneiden

való bánykodása szerint kérhessed, a
 mit e kis könyvetskével érsz fordit-
 tsad a magad hasznára. Ha pedig
 a Szent Léleknek annyi ajándéká-
 val ruháztattál-fel, hogy szivednek
 indulatit magadtól-is a te Vrad
 Istened eleibe akaratodnak elégsége
 szerint ki-önthessed; áldgyad az V-
 rat érte, es e kisdéd könyvetskét
 hadd-meg a gyengébbek előt való
 betsülletiben, hogy botránkoztatás
 nélkül járhasz az Vratáiban. Légy
 egészségben.

Szokolyai István.

Köny-

K Ö N Y Ö R G É S

A' Móses első könyvéből.

I.

1. Panaszolkodás az Isten haragjának viz-özönin, mellyet a mi bűneinkért mi reánk ki szokott önteni.

2. Könyörgés a bűn borsánatára és a Szent Lélek vigasztaló kegyelméjért.

Inden-ható és könyörülő kegyelmes Isten, a mi Urunk Iesus Christusnak dicsőfégyes Szent Attya. Imé, mint ha ugyan szemeinkkel néznénk a mélyfégyes örvények fejeinek fel-fakadozását, a. a te büntetésidnek habjai úgy mentenek által mi rajtunk. El
annyira,

annyira, hogy annyi száraz környütt-
 lettünk nintsen, à hová egy galamb
 le-szálhatna és az ő lábainak nyugo-
 dalmat találhatna mint régenten à
 bűnöknek őzöniben. *b.* És mit te-
 hetünk ez ellen, mert ez az Úrtól
 vagyon. *c.* Mit szölyünk és mivel
 igazittsuk magunkat? Az Isten mó-
 dott talált à mi bűneinknek mint à
 Ioseph bátyjaiénak meg-bűntetésé-
 ben. *d.* De mi ezeket à mi bűneinket
 felette igen bánnyuk, és ezeken à mi
 sziveink felette igen meg-szomorod-
 tanak. Minek-okáért légy Kegyel-
 mes mi hozzánk, és à mint az Abel
 áldozatját tekintéd, *e,* tekints ak-
 képpen minket-is amà te bárányod-
 nak az Ur Iesus Christusnak áldozat-
 tyában, ki è világnak bűneit el-ver-
 te, és illatozzad azt à drága illatot
 mellyel ő à kereszt-fán mi érettünk
 áldozott, à mint illatozád à Noë ál-
 dozat-

dozattyát *f.* hogy à te haragod ismét
 meg-szünnvén à mélységes örvények-
 nek fejei be-zároltassanak. Küld-el
 mi hozzánk à te galambodat à Szent
 Lelket, hadd hozzon mi-nékünk
 meg-örvendeztető olaj-fa levelét:
 küld-el mi hozzánk az élet adó és
 sziveinket meg-vidámitó Vigasztá-
 lót, hogy mi à te nagy Kegyelmes-
 ségedről semmit ne kételkedgyünk:
 Mert te vagy amà hűség és igaz-
 ságh à ki el-nem hadtz mind addig-
 is minket, míg be-nem tellyesíted à
 mit mi-nékünk szollottál. *g.* Oh U-
 ram zárd-be az ajtót mi utánunk,
 hogy à vizek el-ne nyelleyenek min-
 ket, és à fok veszedelmek habjaitól
 hánkodó szegény hajótskán hatal-
 mat ne vegyenek. *h.*

Serkenny-fel Uram, és tekints
 mi reánk, à miképpen tekintettel A-
 brahámra, midőn az Ő szerelmés fiát

nagy engedelmesféggel meg-akarná
 áldozni a hegyen mellyet ő néki
 mutatál. *i.* Engedd mi nekünk-is
 te rajtad azt az áldott győzedelmet
 mellyet Iácóbnak engedtel, és halla-
 nunk azt az áldaft mellyet Iácóbbal
 hallattál midőn ő te veled küzdött.
k. O szerelmes Atyánk nagyon még
 te néked eggy áldásod! áldgy-meg
 azért ő szerelmes Atyánk. *l.* és a
 SzétLéleknek meg éllesztő mennyei
 harmattyában tőppents mi reánk-
 is. El feledkezék az Egyiptomi po-
 hárnak a tőmlőtzen nyomorgó Io-
 sephról, *m.* de te ne feledkezzél-el
 mi rólunk Kegyelmes Istenünk, sőt
 inkább emlekezzél-meg kegyelme-
 sen rólunk a mint meg-emlekeztél
 a bárkában szorongó Noéről, *n.* és
 atyai tettzésedből vezérelly-ki min-
 ket a mi bűneinknek fáradtsággal és
 nyomorúsággal tellyes bárkájából az
 örök ké

örökké való nyugodalomnak me-
zejére, hogy ott tégedet örökké áld-
hassunk és dicsírhessünk a te szerel-
mes fiad az Ur Iesus Christus által: *
à ki minket ekképpen tanított kö-
nyörgeni. **Mi Atyánk &c.**

a Genes. 7. vers. 11. *b* capite 8. vers. 9.
c cap. 24. vers. 50. *d* cap. 44. vers. 16.
e cap. 4. v. 4. *f* cap. 8. v. 21. & vers. 11.
g cap. 28. vers. 15. *h* cap. 7. vers. 19.
i cap. 22. vers. 14. *k* cap. 32. vers. 28.
l cap. 27. vers. 38. *m* cap. 40. vers. 23.
n cap. 8. vers. 23.

II.

1. *E' világbi bujdosásunknak bol-
dogtalansága.*

2. *Könyörgés a tiszta indulatból
való bátorfágos és idvességes ki-mu-
lásért.*

M^I Urunk Istenünk, à mi bujdo-
B 2 fásink-

fásinknak eztendeinek napjai kevesek
 és felette nyomorúságosok voltak,
 és nem érték a mi atyáinknak éle-
 teknek eztendeinek napjait, a mel-
 lyekben űk bujdoztanak. *a.* Mind-
 az-altal ugyan még-is biztattyuk és
 vigasztallyuk a mi fel-háborodott szí-
 veinknek belső siralmait és bánatit
 ezzel, hogy még te é mi mostani é-
 letünknek rövid de keserves idejét a
 szomorúságból meg-vidámitod, és
 minket amà mi igaz hazánkba az
 Őrok életre be vezérlesz. Adgyad an-
 nak-okáért Kegyelmes Atyánk hogy
 amà minden hívők Attyával az A-
 brahám-mal készen és jó-kedvel
 hagyhassuk-el è világot, *b.* ne tekin-
 tünk hátra a mi világi jóvainkra a
 Lóoth Patriárcha feleségével, *c.* ha-
 nem inkább tsak azt a gazdag örök-
 séget (mellyet a mi hűséges Iose-
 phünk és szerelmes atyánk-fia az Ur
 Christus

esek
nak,
éle-
mel-
ind-
k és
t fzi-
natit
ni é-
jét a
, és
a az
d an-
hogy
z A-
edwel
ekin-
kra a
, ha-
örök-
lose-
z Ur
ristus

lelkein
ugy-m
retetté
té, lát
meg a
meink
neket
émheft
tad-m
künk
zeink
ujjull
veink
a mi-
re, e
a mi
tyed
vedet
nünk
(min
kor, b
eméfa

ék
ak,
le-
el-
nd-
és
fzi-
atit
é-
et á
és
az
an-
gy
A-
wel
in-
a á
ha-
ók-
se-
Ur
tus

lelk
ugy
réte
té,
me
me
nek
ém
tad-
kú
zei
uji
vei
a'm
re,
a m
lye
ved
nű
(m
kor
eme

lelkeinknek igaz orvoslója vagy;
 úgy-mint ki az embernek száját te-
 rítettél, ki az embert némává, süket-
 té, látóvá és vakká teheted; e; nyisd-
 meg à mi szájainkat, sziveinket, sze-
 meinket és füleinket, hogy minde-
 neket igazán láthassunk, halhassunk
 érthessünk és beszélhessünk. Mu-
 tasd-meg amaz életnek fáját mi-né-
 künk, melly által à mi keserű vi-
 zeink meg-édesüllyenek, és mi meg-
 ujjullyunk. f. Tekints-bé à mi szí-
 veinkbe és kaptssolly hozzád minket
 à mi-képpen tekintettél à te néped-
 re, és hova tovább tovább nevelkedik
 à mi terheinknek nehezsége, nevel-
 lyed à hitet annál inkább és à szen-
 vedésben való állhatatosságot mi ben-
 nünk. g. Egünk szerelmes Istenünk
 (mint à Mósestől láttatott tőpke bo-
 kor, h,) de kérünk, ne hadgy meg-
 emésztenünk! hanem inkább à
 B 5 tűznek

tűznek közepette - is találtaffunk
 meg-tisztult aranyaknak. Adgyad
 hogy è mi saruinkat, az az, à testnek
 indulatit, egészen le-vetkezhessük,
 hogy mi à te Szent hegyeden à te
 tekinteted előtt bátorlagosan meg-
 állhaflunk. A' mig pedig à mi nyo-
 morúságinknak útain kerengünk,
 hordozz minket à te jó Angyalod-
 nak verérlése által, és te járj mi
 előttünk nappal felyhőnek oszlopá-
 ban, ejjel pedig tűznek oszlopában,
 hogy mi az igaz, útról mas-huvá ne
 tántorodgyunk. & De mindenek fe-
 lett akkor, à midőn à mi utolsó el-
 közelítésünkkor à halálnak keferű
 tengerére jutunk, à Pokol-beli Pha-
 rahónak seregeitől ostromoltatunk,
 l, és à temérdek fetitfégektől kör-
 nyűl-fogattatunk ô mi hűséges Iste-
 nünk támaflz világosságot mi kör-
 nyűlettünk, à mint az Izraël fiai
 kör-

környű
 riban.
 nak k
 nyának
 Angyal
 békéve
 te határ
 engalgy
 minden
 mehefl
 szentid
 fel és
 lyűnek
 a mag
 lalunk
 egyen
 à Mo
 gyo,
 aludgy
 pen na
 e fok
 ból az

környűl támasztál a *Gofennek* hatá-
 riban. *m.* Őntőzd-meg a mi ajtaink-
 nak külszöbeit amaz Istennek bárán-
 nyának vérével, hogy a meg-őő
 Angyal mi mellettünk el-mennyen
 békével. Válaszd két felé a tengert a
 te hatalmas karodnak ereje által, és
 engedgyed hogy mi bátorlágosan és
 minden félelem nélkül száraz lábbal
 meheffünk által, és láthassuk a te
 szentiddel való tfelekedetidet. *n.* Végy
 fel és hordozz minket Sas-kefe-
 lyűnek szárnyain, és emelly minket
 a magasságba, *o.* hogy mi a mi ha-
 lálunknak idején (melly halálunk
 egyéb arányt rettegtető ugyan mint
 a Móses vesszőjéből támadott kí-
 gyó, *p.*) tsendeszen és vig-sziwel el-
 aludgyunk, el-változzunk, és ekkép-
 pen nagy örömmel és vig-ortzával
 a fok siralmoknak keserű tengeré-
 ből az idvességnek és örök életnek
 fok

fok ohajtásokkal kívánt tündesz rew-
partyára ki-szállhassunk: à holott
mi, (tégedet à te szent hegyeden
mind örökké szinről szinre nézven,)
világoskodgyunk és tündököllyünk
mint à Móses ortzája, midőn ő te
veled à hegyen negyven nappal és
negyven ejjel vala, *q*, avagy inkább
mint à fényes Nap és az égnek villá-
mása, à mi idvezető *Iesus Christu-*
sunknak érdeme és à *Szent Léleknek*
hatható munkálkodása által.* Amen.

a Exodi capite 13. 18. *b* capite 6.
vers. 13. *c* cap. 15. vers. 23. *d* cap. 34.
vers. 6. 7. *e* cap. 4. vers. 11. *f* cap. 15.
vers. 25. *g* cap. 2. vers. 25. *h* cap. 3.
vers. 2. *i* cap. 23. vers. 20. *k* cap. 13.
vers. 21. *l* cap. 14. vers. 10. *m* cap. 10.
vers. 23. *n* cap. 14. vers. 13. 21. *o* cap. 9.
vers. 4. *p* cap. 4. vers. 4. *q* cap. 34.
vers. 30.

A' Móses harmadik könyvéből.

1. *Panaszolkodás az Istennek
sok féle ostromi felett.*

2. *Könyörgés a bűn borsánatért és
a meg-büntetésnek el-távoztatá-
sáért.*

O Mi Urunk igazságnak Istene, te
fanyargattad-meg a te népedet
az Izraélt, midőn ő a te beszédedhez
nem akarna engedelmefféggel lenni.
Ennek-okáért te őtet meg-látoga-
tád meg-emészto dögös betegsé-
gel és hideg-leléssel, mellyek az ő
ortzáját meg-emesztenék, és min-
den ő kezek munkája el-veszne. *a*
Ugyan ezen igaz ítéletednek kese-
ves ostroma szállott mostan mi reánk-
is, mert felette nehéz betegségekkel
fanyargattz bennünket; mivel hogy
C mi-is

mi-is à te beszédedhez engedetlenek
voltunk, és sziveinknek örömében
és vigasságában tégedet nem szol-
gáltunk, holott minden-némű áldo-
másfiddal bővelkedtünk. b. De, ô ke-
gyelmes Ur, légy kegyelmes mi
hozzánk à te szerelmes fiadnak az Ur
Iésus Christusnak kedvéért: illa-
tozzad kedvesen az ô egyszer el-vé-
gezett örökös áldozattyát, és ezért
végy kedvedbe ismét bennünket; és
mivel hogy ô az átkot egyszer à ke-
refzt-fán magára vállalta, hogy min-
ket az átok alól ki-venne és meg-ál-
dana, emlekezzél-meg az ô erettünk
el-vifelt keserves szenvedéséről. O
hatalmas Istentünk térj mi hozzánk
ismét, és szálly-be à mi sziveinkbe
atyai országlásoddal és oltalmazá-
soddal, à mi-képpen tértél à te ben-
ned bizodalmát helyheztetô néped-
hez, hogy à te Lelked elől el-ne vet-
tessünk.

teffü
à l
nek
eggy
yein
volta
és so
álhat
tatvá
gény
sago
róm
sünk

28. v
6. v

teffünk. *c.* Adgyad mi-nékünk, hogy
 à Iésus Christusban való hittünk-
 nek eleven tűze, mellyet te immár
 egyszer fel-gyujtottál à mi fzi-
 veinkben, à te kegyelmednek nagy
 voltából mind végiglen gerjedezzen,
 és soha el-ne aludgyék; *d;* hogy mi
 állhatatos és kézf vigyázásban talál-
 tatván, midőn amà mi igaz Vő-le-
 gényünk el-jővënd, ő eleibe bátor-
 ságosan ki-mehessünk, és az ő ő-
 rómébe ő vele együtt be-mehes-
 sünk. * Amen. Amen,

a Levit. capite 26. vers. 16. *b* cap.
 28. vers. 47. *c* cap. 26. vers. 11. *d* cap.
 6. vers. 13.

A' Móses negyedik könyvéből.

1. *Az Isten jó-voltának dicséreti.*

2. *A' hálâdatlanságért reánk származott boldogtalanságnak megvallása.*

3. *A' mi reánk és a' mi fiainkra áradandó Kegyelemért való könyörgés ama fel-emeltetett Ertz-kigyónak nevében.*

Minden-ható Isten, ki minden te dolgaiddban tsudálatos Ur vagy, és ki a' te népedet régenten mennyei kenyérrel tápláltad, és az erős köfsziklából ki-folyt vízzel itattad, a, és annak-felette mindenek felett felmagasztaltad és szentelted; mi jól ismerjük és sziveinknek belső indultatyábúl

lattyábúl meg-is vallyuk, hogy mi à
 te szentséges Nevedet hihetetlen-
 ságunkkal és békételenségünkkel i-
 gen meg-ferteztettük, és à kő-szik-
 lát à Mófessel két izben ütöttük-
 meg à mi hihetetlenységünknek ves-
 szejevel, *b*, és à mi utainkban à te
 neped-kint meg-unatkoztunk, meg-
 tunyóltunk restültünk és versen-
 gőkké lettünk: *c*. Minek-okáért
 te-is meg-haragudtál mi reánk mint
 Mófesre à te szolgádra, kit az ő kő-
 nyörgésében, midőn amà jeles föld-
 det látná, meg-nem halgatál, hanem
 ezt mondád néki: Legyen elég az
 látnod te-néked: Ne szólly enné-
 kem többet affelől. *d*. De oh Uram,
 feleitts-el à mi fogyatkozottságin-
 kat: hordozz kezeidben minket
 mint à jó Dajka avagy inkább mint
 az édes anya hordozza az ő kedves
 magzattyát mellyet méhébe foga-

dott és fájdalommal szült è vilá-
gra. e.

Légy kegyelmes à mi bűneink-
nek à te irgalmaffágodnak nagy
volta szerint, és hallasd-meg mi ve-
lünk-is amà te Atyai szájadból szár-
mazott vigasztaló beszédet: *En te-
néked meg-kegyelmeztem à te be-
széded szerint, f:* amà mi-nékünk
békeséget szerző eggyetlen eggy fi-
adnak az Ur Iesus Christusnak ked-
véjért, ki à pusztaban fel-emeltetett
Ertz-kigyó módgyára, g. à magas
kerezt-fának oltaran meg-áldozta-
tott, és minket te hozzád békélte-
tett, meg-gyogyitván bennünket,
nem különben mint Ááron à tsa-
pástól regenté à te népedet. *h.* Aldgy-
meg minket, és őrizz meg min-
ket; Világosíts-meg à te országát
mi rajtunk és könyörülly mi raj-
tunk; Fordítsa az Ur az ő országát
mi

(52)
mi reánk és adgya az ő
mi-nékünk. i. Oh Urai.
volnának à mi szerelmes atyánk-
de nintsen tehetségek, à mi segedel-
münkre, magokat sem segíthetik:
te vagy egyedül à ki minket segít-
hettz. Nem rövidült-meg à te ke-
zed, tégy jól annak-okáért mi ve-
lünk; k. légy mi-nékünk szemünk,
és à te kezéd forogjon mi mellet-
tünk amà mi erős és à halállal szem-
be szállandó hartzunkban, holott à
mi hitünk trombitájának szavát
meg-hálván az Egek felé igazodhaf-
sunk, és à mi Urunknak hozzánk
mutatott nagy szerelméről akko-
ron-is álhatatosan meg-emlekezhets-
sünk. Hogy ekképpen egyszer meg-
halván amà minden testnek utára bá-
torfágosan mehefsünk, à holott à mi
koporsoinkba (mint valami zöldel-
léséből meg-hervadt ágak) be-té-

tsendcszen nyugodhassunk.
 Melekedgyed mi velünk ô tsu-
 matos erős Isten, hogy mi és a mi
 szerelmes magzatink (fiaink rokon-
 ságink) kiktől cz életben nagy ke-
 fervesen válunk-meg, juthassunk te
 elődbe amà soha szomorú időt nem
 érő kedvesen tsillamló nyári napra, à
 holott ismét meg-zöldülvén és mint
 az Ááron vesszeje meg-virágozván l
 örökké való nemes és édesléges
 gyümölcstöket teremthessünk à mi
 Vrunk Iesus Christusnak általa. *
 Amen.

a Numerorum capite 20. vers. 11.

b Num. 20. vers. 11. *c* cap. 21. vers. 5.

d Deut. 3. vers. 26. *e* Deut. cap. 1. v. 31.

f Num. cap. 14. vers. 19. 20. *g* cap. 21.

vers. 9. *h* cap. 16. vers. 47. *i* cap. 6.

vers. 24. *k* cap. 11. vers. 23. *l* cap. 17.

vers. 8.

VI. A'

A' Móses ötödik könyvéből.

1. *Hála-adás az atyai meg-látogatásért.*
2. *Ditfiet à Christusban nekünk adatott Isteni kegyelemért.*

Kegyelmes Istenünk, à mi Vrunk Iesus Christusunkban szerelmes Atyánk, noha te minket súlyos ostoroddal látogattál-ugyan-meg, és kemény kereftet vetettél mi reánk; mi mind-azon-által hála-adással magasztallyuk à te drága-látos Nevedet sziveinknek belső indulattyából: hogy te minket ugyan még-is csak atyai-képpen és emberi erőnknek elszenvedhető volta szerint látogattz: nem akkeppen mint *Core, Dáthán* és *Abiron* látogattad, kiket igaz ítéletedből

letedből a föld el nyele és elevenen
 pokolra szállanak. *a.* Iól ismérjük
 hogy nem a végre sanyargattz ben-
 nünket hogy el-veszess, hanem hogy
 meg-alázz és nyilwan legyen minde-
 nek előtt hogy mi vagyon a mi szi-
 veinkben. *b.* Vagyon mi-nékünk-is
 Ő hűséges Atyánk olly vigasztaló re-
 ménységünk te benned, hogy te a
 mi sanyarúsággal tellyes fáradtságos
 utainkat atyai szánakozással meg-e-
 légled, és hogy te mi velünk lélsz és
 maradtz, mind addiglan, a mig min-
 ket a mi te tölled meg-igértetett ha-
 zánkba, amaz Örök életnek igaz Ve-
 zére a mi Urunk Iesus Christus által
 be-vezérlelsz. Annak-okáért nagy
 Örömmel és sziveinknek belső sze-
 relméből énekellyük (még a mi
 nyomorúságinknak közepette-is te-
 gedet ditsírvén) a Mósesnek amà há-
 lá-adással tellyes nemes énekét: Bol-
 dog

dog vagy Izraél, kifsoda olyan nép
mint te? melly aldott nép vagy te!
ki az Urtól idvefféget nyertél, ki a
te segedelmednek páisa, ki a te di-
tőfégednek fegyvere: c: Ő néki le-
gyen ditsfret, tisztesség és ditsőség,
mostantól fogva, mind örökké. *
Amen

a Numer. cap. 16. vers. 32. b Deut.
cap. 8. vers. 2. c cap. 33. vers. 29.

VII.

A' Iosué könyvéből.

1. *Panaszolkodás a nyomorúsá-
goknak tellyes mértéke felett.*
2. *Könyörgés a nyomorúságoknak
el-fordításáért, és az Vr Christus
által a mennyei Ierusalembe való
be-*

be-vezéreltetéért.

MI mennyei Atyánk oh Ur Isten :
 ki-áradtanak à mi nyomorúsá-
 ginknak nagy zugással hánykodó
 habjai à Iordánnak minden partyai
 felett, a; Ugyan-is tulajdonágod
 ez te néked, hogy minek-előtte à te
 választot fiaidnak meg-akarod se-
 gedelmedet mutatni, annak előtte
 akarod hogy minden féle nyavalyák-
 kal és keresztekkel annyira meg-ter-
 heltesselek, hogy azok ő rólok u-
 gyan le-folyni láttassanak. Így va-
 gyon à mi állapotunk-is. De oh U-
 ram, kerünk tegedet, hogy à te ke-
 gyességed szerint ezeket à mi nyo-
 morúságinknak ár-vizeit apassza-el
 és mi rólunk tellyességgel fordíts-
 el, hogy ismét száraz helyre álha-
 sunk és meg-nyugodhassunk. A' Io-
 sué hadnagy az ő könyörgésével à
 sebese

sebesen járó Napot az Egen meg-
 állatta. *b.* oh Uram Iésus, te, ki az
 igazságnak örökke való Napja és az
 Isteni méltóságnak ragyogó fénye
 vagy, állj-meg á mi könyörgé-
 sünkre, és maradj-meg mi na-
 lunk, mert immár Nap-nyészetkor
 vagyunk: ne hadgy-el minket, hogy
 el-ne hadgyunk mi-is tégedet: *C:*
 ne távozzal-el mi tőlünk, hogy el-
 ne távozzunk mi-is te tőled. De
 kivált-képpen midőn è mi földi
 Iérichónk falainak állási le-kez-
 denek-szakadozni *d* és ez életből ki-
 akarunk- költözni à mint hogy ki-
 költözik ez egész világ: engedgyed
 hogy mi akkor-is ama piros mér-
 ték-sínór mellett igazodhassunk te
 hozzád *e*, melly à te szent véreddel
 festetett-meg, á miképpè hogy min-
 den te hiveid és fiaid ugyan ezent
 követik. Add-meg mi-nékünk

D

amà

amá jó földet minden te választott
 fiaiddal egygyütt, á mellynek szerzé-
 sében mi nem munkálkodtunk, és á
 várost mellyet nem mi építettünk
 és tulajdon szolgálatunkal nem ér-
 demlettünk, *f*, tudni-illik, amá
 mennyei Ierúsálemet, á holott mi
 nem földi és rothadandó eledel-
 ekkkel élünk, hanem amaz igaz mennyei
 kenyérrel és titkos Mannával, és
 örökre meg-elegekszünk, *g*, á holott
 é gonosz világnak minden-némű
 bosszúság-tételi és gyalázási mi ró-
 lunk el-fordittatnak. Ezt tseleked-
 gyed á te igaz igéreted szerint oh
 igazságnak Istene! mert á te beszé-
 dedből mellyet egyszer meg-mon-
 dottál semmi el-nem-esik. *h*. Te
 néked annak-okáért á te Fiaddal és
 Szent Lelkoddal egygy örök Istennek
 legyen dicsőret, tisztesség és áldás
 mostantól fogva mind örökké.
 Amen, a Io-

a Io-
 10. ver.
 5. ver.
 2. 4. ver.
 21. ver.

Kön-
 moru-
 való el-
 beke-
 rejje-
 á sze-
 bővse-

O d-
 nyör-
 az emb-

a Iosue capite 3. vers. 15. *b*. cap.
10. vers. 13. *c*. cap. 1. vers. 5. *d* cap.
6. vers. 20. *e* cap. 2. vers. 21. *f* cap.
2. 4. vers. 13. *g* cap. 5. vers. 11. *h* cap.
21. vers. 45.

VIII.

A' Birák könyvéből.

*Könyörgés a nyavalyák és nyomorúságoknak az Ur Christus által való el fordításaért, úgy-mint ki a békeségnek Oltára, és amá meg-
újító igaz égbi harmatnak az az,
a Szent Lélek ajándékinak nagy
bővességgel ki-származtató ereje.*

O Minden-ható Isten, ki egye-
dül vagy mindenek felett kö-
nyörülletes, és nem gyönyörködöl
az embereknek halálokbán, *a*, nem
D 2 vagyunk

vagyunk mi fák vagy kővek; hanem eleven, de igen erőtelen természetűek, és hajlandó lágy szívűek vagyunk: minek-okaért a mi súlyos nyomorúságinknak terhe alatt kényszerítettünk sziveinkben ottan ottan meg-indulni, és a mi sziveinknek belső zokogását kesérvesen firánkozó szavainkkal ki-fakasztani. *b.* Indully-meg annak-okaért kérünk tégedet, és fordully könyörülletességgel mi hozzánk, s-szállyon-meg a te haragod a mi nyomorúságinkért, mint régenten meg-szállott az Izraéliták nyomorúságáért, midőn a magok vétkeiért meg-ismérven a meg-szabadításért te hozzád kiáltottanak. *c.* Ezt a te kegyelmedet pedig ohajtyuk amá békeségnek ol-taráért, a melly mind è mái napig romlás nélkül fenn áll, azaz, a te szerelmednek Fiaért az Ur Iesus Christusért,

stufért, à ki egyedül szerzett mi-né-
 künk békeséget, *d.* Oh el-fogyha-
 tatlan ajándékú s-minden nyavalyás
 fiaidon kegyésen szánakozó Istenünk
 és Atyánk! te nedvesített-meg
 éjjel éghi-harmattal à te kedves
 szolgádnak à Gedeonnak szerűjére
 le-tétetett kisdéd fűrt gyapjatskát,
 (à te ő neki tett igéretednek és az ő
 hitinek-is meg-erősítettésére,) an-
 nyira hogy midőn reggel à gyapjat
 meg-szoritaná, eggy tellyes tésze
 harmatot fatfara-ki a gyapjuból: *e.*
 te nedvesítt-s meg à mi lelkeinket-is
 amaz igaz mennyei harmatnak à
 Szent Léleknek örömet nevelő tse-
 pegésivel, hogy mi-is à mennyei jók-
 ra ohaitozó Szent indulatokat tellyes
 mértékkel fatfárhassuk-ki à mi fzi-
 veinkből. Es ezt à te mennyei har-
 matodnak erejét ne hadd ugy el-tá-
 vozni mi tőlünk mint Sámfontul

el-távozzék az Ő ereje. *f*, Tselekedgyed ezt mi velünk ingyen való jó kedvedből és à te Fiadhoz köttetett meg-másolhatatlan szerelmedből, à ki te veled és à Szent Lélekkel eggy örökké való Isten. *. A' kivel mi tőlünk-is és minden teremtettt állatidtól örökké áldassál. Amen.

a Iudicum capite 13. v. 23. *b* cap. 2. vers. 4. *c* cap. 10. vers. 15. 16. *d* Eph. 2. vers. 15. *e* Iudic. 6. vers. 38. *f* cap. 16. vers. 19.

IX.

A' Ruth könyvéből.

1. Panaszolkodás az Istennek kemény látogatásán.

2. A' nyomorúságok közepin igaz hitből és erős bizodalomból származott

zolt

*zott Vigasztalás; melly fundáltatik
amaz igaz Dávidon az Vr Chri-
stuson.*

OH Uram Minden-ható Isten, à
te kezded felette igen meg-vert
minket: *a:* mi tovább immár Nao-
minak, az az szépeknek nem kívá-
nunk neveztetni: hanem inkább Ma-
ráhnak, az az keserűségeknek: mert
à te minden-ható voltod igen nagy
keserűséggel illetett minket. *b.* Gaz-
dagok voltunk midőn ki-mentünk,
de űrefen térítél minket vissza. *c.*

Mind-az-által minek-utánna im-
már mi egyszer te-hozzád tértünk,
és à te szárnyaid alatt fiúi alázatos-
sággal oltalmat keresünk volna:
akkor à mi sziveinkben így kezdet-
tünk magunkat vigasztalni: à mi ju-
talmunk bővséggel meg-adatik mi-
nénkünk; és ez à látogatás nem egyéb

atyai látogatásnál, ugymint kinek
 keze mi rajtunk ki-terjedett, mert
 ez amaz el-fogyhatatlan áldások-
 kal bővelkedő szermeléses kéz, a
 ki el-nem veszt minket, hanem
 inkább a mi utolsó szükségink-
 ben mellettünk leszen, és oltalma
 alá veszen. Es, hogy térhetnénk
 mi a mi házainkhoz telylesség-
 gel űresen onnét vissza, a holott te ő
 nagy Isten mi mellettünk vagy és
 maradtz, holott te nem szoktad a te
 segedelmedet óhajtó szűkölködő
 nyavalyás embert te magadtól éh-
 halva s-fogyatkozva vissza-téríteni?
 ekképpen gazdagítottad-meg bősé-
 ges áldomásoddal amà te szegény
 szolgálodat a Ruth ásszonyt, és őtet
 az ő Napával együtt lelki testi
 mérték-nélkül való jókkal és ő-
 rómmal be-töltötted. A' Naomi-
 tol el-verted az ő szermeléses férjét az
 ő két

ő két fi-
 deted ő
 gyanit-
 neki a
 nyuita
 attyat
 be-szo-
 szonf-
 vend-
 szolván-
 nem-
 mi le-
 vid f-
 téged
 a mi
 az, a
 szűne-
 künk
 sebb
 burz-
 ő ked-
 söt n

Ő két fiaival egygyütt, melly tőlekedetéd ő néki kemény meg-látogatás gyanánt volt ugyan, de azonban te ő néki azoknál kedvesb áldomásodat nyuitád, mert Obedet á David őreg attyát szűletted nékie, mellyet ő őlébe-szorítván Dajkájáva lőn, és az ő szomszéd ásszony baráti kívánt ör-vendezéssel aldgják vala őtet így szolván neki: jobb ez te-néked hogy-nem-mint hét fiaid. *d.* O nagy Isten! mi lehet jobb és idveffégebb a Dávid Fianál a Christusnál? Kérünk tégedet, engedgyed őtet mi-néktünk a mi lelki őleinkbe szoritanunk, az az, a mi sziveinkben hordoznunk és szűnetlenül apolgatnunk; è mi-néktünk sokkal kedvesebb és idveffégebb leszen hogy-nem akár melly buzgó indulatú ásszonyi-állatnak az ő kedves férje és szerelmes magzati, sőt mind azoknál-is szerelmelesb

léfzen, valami ez egész világon szépségnek, ditsőségnek, nagy méltóságnak és drága-látosnak ítéltetik és láttatik. * A' te drága-látos Nevednek adassék azért méltóságos ditsőség mind örökké. Amen.

a Ruth capite 1. vers.13. *b* vers.20.
c vers.21. *d* capite 4. vers.17.

X.

A' Samuel első könyvéből.

1. *Ditsireti az Istennek az ő mindenkori hozzánk mutatott hűséges jó-teteményiért.*

2. *Könyörgés az Istennek jóvendőbeli segedelmiért-is.*

SEregeknek Ura, ki űlsz a Cherubimokon, *a*, te még eddiglen min-

mindenkoron hűséges segedelmed-
del voltál jelen mi mellettünk, *b*,
és minden mi bajunkban és har-
tzunkban. à te kegyelmed által védel-
meztél bennünket. Mert à had
egyedűl tiéd és nem à miénk, an-
nak-okaért nem fegyver avagy
dárda által szoktál te meg-tartani.
c. Es vala-mennyiszer még mi à mi
meg-keferedett sziveinknek buzgó-
ságit amaz Elkána feleségével à szo-
morú Anna asszonnyal te elődbe ki-
öntöttük, *d*, te minket mint gazdag,
jól-tévő kegyes atya soha üresen
és szomoruan à te tekinteted elől
el-nem botfátottál, hanem inkább
mind annyiszor úgy be-töltöttél
minket à te örömmel mintha
ugyan test-szerint beszellettél volna
mi-velünk. Minek-okaért à Sa-
muel Prophetával kő oszlopot álla-
tunk-fel te-néked, *e*, az az hitbeli
emle-

emlekezetet és tizta szívbéli indu-
latból származott hálá-adást; és a
szent Anna affizonnyal ezt mond-
gyuk: Örül az en szívem az Urban:
az en szájam meg-nyilatkozott az
én ellenségim ellen: mert én örven-
dek a te szabadtásodban: *f*: nintsen
senki olyan szent mint az Ur, sőt
nintsen senki te kivőled; és nintsen
senki olyan erős mint a mi Iste-
nünk. *g*. Ő meg-ől és ismét meg-
elevenit: a pokolig alá-vét és ismét
fel-hoz. *h*. Szegénnyé tesz és
meg-gazdagit, meg-aláz és fel-ma-
gaszta. Oh Uram Iesus Dávidnak
fia! mi-nékünk kegyelmes Meg-
tartónk, hűséges fő-Papunk, állj
mellénk nekünk segedelműnkre, és
erősíts-meg a mi karjainkat a mi
Urunkban Istenünkben, *i*, és ne
szűnnyél-meg a mi érettünk való
esedezésben, hogy a mi gyenge hi-
tünk

rünk te benned meg-ne szűnnyék,
 hanem inkább a mi lelkeink legye-
 nek az élőknek kévéjébe be-köttet-
 ve a mi Urunk és Istenünknek
 mennyei tsűrében: hogy mi ekkép-
 pen el-végre a te királyi országod-
 ban a mi szerelmes átyánk-fiait te
 melletted és környűletted láthas-
 sük, és a te felséges voltodat vég-
 nélkül szemlélhesük. *. Te-néked
 az Atyával és a szent Lélekkel le-
 gyen dicsőret, tiszteleg és dicsőség,
 mind Örökké Amen.

a 1. Samuelis capite 4. v. 4. *b* cap.
 7. vers. 12. *c* cap. 17. vers. 47. *d* cap.
 1. vers. 15. *e* cap. 7. vers. 12. *f* cap. 2.
 vers. 1. *g* vers. 2. *h* vers. 6. *i* cap. 30.
 vers. 6.

A' Samuél második könyvéből.

1. Hála-adás az Istennek kimondhatatlan jó-téteményiért.

2. Vallás-tétel az Istennek atyai meg-fenyítéséről.

3. Könyörgés a sanyargatásnak meg-szüntetésejért és a mi világi életünknek id' vességes végejért.

Aldott Isten, te mi hozzánk a mi életünknek minden napjaiban fok és nagy jó-téteményidet mutatad: és hogy ha még ezek a te jó-téteményid mi-nékünk keveseknek láttatnak, te, mint gazdag és kegyes Atya ezt s-ezt még hozzá adod. a. Mi-is annak-okáért mind ezekért a mi sziveinknek belső fundamento-mából áldunk tégedet: mert midőn

mi

mi tégedet kértünk, hogy te minket
 è világon meg-fenyitenél emberi
 vesszővel, b, é végre, hogy mi è
 gonosz Világgal el-ne kárhoznánk,
 hanem inkább az örök életre meg-
 tartatnánk, akkor-is à mi kíván-
 ságunkat te mi-nekünk be-töltöt-
 ted, és meg-sanyargattál ugyan ben-
 nünket, de meg-vallyuk mind-az-
 által hogy ez á sanyargatás tsak szin-
 tén emberi vessző és Atyai fenyíték
 lett: ugy-mint ki á végre aláztál-
 meg, hogy ismét fel-magasztalnál,
 és à te oltalmaznak paífat adnád mi-
 nekünk. c. Hogy ha azért mostan
 te-néked Atyai tettezésed, engedgy
 mi-nekünk kedvet találunk te
 előtted, segélly és elevenitts-fel is-
 mét bennünket: ha pedig te azt
 mondod: Nem kellest énnekem,
 im-hol vagyunk mi te fiaid, tsele-
 kedgyél ugy velünk à miat néked

tettzik. *d.* De kivált-képpen oh
 Uram! midőn a fenyíték és a fanya-
 rútság mi rajtunk igen meg-nevel-
 kedik, akkoron, mondgyad ezt a te
 Őldőklő Angyalodnak: Elégli im-
 már; hadd-el, *e*, és midőn è mi jelen-
 való életünknek ideje el-mulik, és a
 mi napjainknak számi be-telleyed-
 nek hogy a mi Atyáinkkal egygyütt
 el-aludgyunk, *f*, akkor-is engedgy
 mi-nékünk ő hűséges Istenünk
 boldog ki-múlást a Messiásért a Já-
 cób Istenének kedvéért a ki felől
 mi a mi sziveinkben mi magunkkal
 el-hitettük, hogy ő amá Iesus az
 Istennek és a Máriának tőkelletes
 Fia, amá Bethlehemben születtetett
 igaz Emmanuel, a ki meg-holt a mi
 bűneinkért, és ismét fel-támadott
 a mi igazulásunkért, a kiből mi
 élünk és halunk, és a kihez hitünk-
 nek ereje által mindenkoron ra-
 gaszkodunk

gaszko
 kodta
 az iga
 szent
 ditüre
 Őrökk

a
 b. cap
 d cap
 16. f
 20.

halg
 rusá
 lánk

gafzkodunk mint Dávidhoz ragafzkodtanak a Iudának fiai. g. * Ennek az igaz Mesfiásnak te-veled és a szent Lélekkel együtt mondassék dicsőret, tisztesség és dicsőség mind Örökké. Amen.

a 2. Samuelis capite 12. vers. 8.

b. cap. 7. vers. 14. c cap. 22. vers. 36.

d cap. 15. vers. 26. e cap. 24. vers.

16. f cap. 7. vers, 12. g. cap. 20. vers.

20.

XII.

A' Királyok első könyvéből.

A' mi könyörgésinkben való meghalgattatásunkért, és a' mi nyomorúságinkban a' Szent Léleknek való maradásiért.

Minden-ható igaz Isten, mi azt jól tudgyuk és el-hittük hogy eleitől fogva à te meg-mondott befzedid-szerint, minden mi nyomorúságink valamellyeket é firalomnak völgyében ottan ottan reánk botfatalíz, mi-nékünk nem gonoszunkra, hanem örökké való javunkra és idveffégűnkre szolgálatnak. Mert világ kezdetitől fogva minden te jó befzedid-közzül tsak eggy-is hijába valóvá nem lett, valamit te meg-mondottál: *a:* és mindenekkel az Ő idejekben igazán tselekedtél. Melyre nézve mi-is nem szűnünk-meg tegedet segítségül hívni és hozzád kiáltani: minek-okáert ő mi Urunk Istenünk, tekints á te szolgaidnak imádságokra *b* és à mi éjjeli nappali ohajtatunkat botfássad à te kegyelmeflégednek tekinteti eleibe: és hogy ha immár minket egyszer à te

ki-

ki-m
gedb
plou
aláza
lako
ebben
mi-n
érnün
hévfe
nak t
pihen
és á t
élleze
teffün
gyen.
Urun
ditfö
ké.

1. R.
19.

ki-mondhatatlan könyörülleteffé-
 gedből a Szent Léleknek lakó Tem-
 plomivá tettél és szenteltél, kérünk
 alázatosan tégedet hogy a te szived
 lakozzék mindenkoron é körül és
 ebben a te Templomodban, és adgy
 mi-nékünk még olly időt egyszer
 értünk é mi meg-epeztő s-forró
 hévségünk és sok nyomorúságink-
 nak tüze után a melyben mi valami
 pihenést és tsendességet találhassunk,
 és a te Szent Lelkednek hathatósan
 élezgető szellőjével meg-elevenít-
 tessünk és újjétassunk; *. ugy le-
 gyen. Amen. Mondgya ezt a mi
 Urunk Istenünk-is ekképpen; kinek
 ditsőség a magasságban mind örök-
 ké. Amen.

1. Reg. 8. vers. 56. b capite 8. vers.
 29.

XIII.

A' királyok második könyvéből.

1. *A' bűnöknek meg-vallása.*
2. *Panaszkodás a büntetés felett.*
3. *Könyörgés a büntetésnek elfordíttatásáért és életünknek idvesség végejért.*

OH Uram mi Istenünk, hatalmas és kegyelmes! mi felette igen meg-utálásba estünk, meggyaláztattunk és olyanokká tettettünk mint a meg-tépelgetett könnyű polyva, a, szégyenlyűk és általlyuk a mi szemeinket te elődbe még csak fel-emelni-is: mert a mi álnokságink felyűl haladtak a mi fejünk felett, és a mi vétkeink mind az égig nevelkedtenek. *b.*
 Ennek-

Ennek-okáért te igazán fanyargattz
 bennünket, és a mi belső részeink-
 nek meg-gyógyíthatatlan sérelmé-
 vel méltan éreztetted a te büntető
 ostorodat mi reánk: *c.* de mi nem
 tudunk hová lenni, hanem ugyan
 még-is csak te reád néznek a mi sze-
 meink. *d.* Kerünk annak-okáért
 tégedet ő mi Istenünk nagy Isten,
 erős és rettenetes Isten; ki meg-őri-
 zed a te fogadásodat és irgalmassá-
 godat. *e.* haíson-fel a mi könyörgé-
 sünk te hozzád a te szentléges lakó-
 helyedbe, *f.* és ne láttassék te előtted
 kitűny dolognak è nyomorúság,
 melly minket környűl-vett: mert
 te igaz vagy mindenekben valamel-
 lyek mi rajtunk estenek, és te min-
 deneket igazán tselekedtél, mi pedig
 hamisan tselekedtünk, *g.* De kérünk
 tégedet kedvezz mi-nékünk a te ke-
 gyelmességednek nagy volta szerint,

h, és engedgyed azt à kedvességet
 mi-nékünk te előtted találnunk,
 mellyet az alázatos, Esther affzony
 talált az Assverus Király előtt, i,
 hogy mi-nékünk à mi világossá-
 gunk, vigasságunk, örömünk és
 tisztességünk ismét helyére álljon, k,
 és hogy mi amà nagy napon, melly-
 ről te örök időknek előttte egyedül
 való böltségesedből és tanácsodbul
 szóllottál, az örök életnek helyére,
 amaz áldásnak igaz völgységben egy-
 be-gyűlhesseünk, és à te dicsőféges
 nevedet mind örökké áldhassuk. l.
 Ezeknek előttte pedig midőn mi è
 mi világi életünknek végét érjük
 takaríts minket à mi atyainkhoz à
 mi koporóinkba békeséggel, hogy
 à mi szemeink ne lássák amà vesze-
 delmet à melly fog következni è
 földnek lakóira. m. Ezt tseleked-
 gyed mi velünk à te szerelmes Fiad-
 nak

nak a
 és à S
 kálh

cap. 9
 d. 2.
 e. Neh
 30. v
 33. b
 cap.
 16. l
 Chro

köny

O

nak az Ur Iésus Christusnak érdeme
és a Szent Léleknek bennünk mun-
kálkodása által. * Amen.

a 2. Regum capite 13. v. 7. *b* Esdræ
cap. 9. vers. 5. *c* 2. Chron. c. 24. v. 25.
d 2. Chronicorum cap. 20. vers. 12.
e Nehemiæ cap. 9. v. 32. *f* 2. Chron.
30. vers. 27. *g* Nehem. cap. 9. vers.
33. *h* Nehem. 13. vers. 22. *i* Estheræ
cap. 2. vers. 17. *k* Esther. cap. 8. vers.
16. *l* 2. Chron. 20. vers. 26. *m* 2.
Chron. 34. vers. 28.

XIV.

A' Iob könyvéből.

*Nehéz betegségben lévő embernek
könyörgése.*

Oh Uram erős Isten, te engemet
igen erős hartzra és viadalra
vezet-

vezettél, el-annyira hogy az én testemet fogaimmal kényszerítettém szaggatni. *a.* Az én béleim ugyan meg-forranak, úgy annyira hogy nem nyughatnak. *b.* Az én életem napjainak nyomorgatási el-burítottanak engemet; az én ágyas-házamban engemet fájdalommal feddettél-meg, és az én tfontaimnak sokságát erős fájdalommal büntetted-meg: úgy-annyira hogy az én életem az ételtől ilzonyodgyék, és az én lelkem a kedves étket-is meg-utállya. Az én testem az én szemem láttára úgy el-fzáradott, hogy az én tfontaim, mellyek nem láttatnak vala, ki-ülnek. *c.* Várom én a halált, és nem jő-el, és szorgalmatosban keresem őtet hogy sem-mint az el-rejtett kintset. Nagy örömmel örvendeznék hogy ha a koporsóra találhatnék és tovább nem kellene élnem. *d.*

nem. *d.* Vajha valaki azt mivelhetné, hogy az Isten az én kívánságomat meg-adná. Es akarná az Isten hogy valaki az Ő karját ki-terjessen és engemet meg-őlné. *e.* Akkor lenne ennékem vigasztalásom; és ugyan kívánnék-is ezért könyörögni az én nagy betegségemben hogy ennékem tellyességgel semmit ne kedvezne. Vallyons-mitsoda az Ember, hogy Őtet illy nagynak betsüld, és a te szivedet Ő réa-veted. *f?* Vallyons-az én erősségem hasonlatosé a kőnek az Ő erősségéhez? avagy az én testem olyané mint az atzél. *g?* De mit tselekedhetem te kivőletted? te Uram hosszabb vagy a földnél, és szélesb a tenger-nél; ha te azokat egészen fel-fordítanád-is, avagy egyiket a másikra vetnéd-is, kitsoda alhatna a te akaratod ellen? *h.* A' jót az Istentől

el-vertem, s-hát è nyomorúságot
nem szenvednémé-el: *r.* Igaz vagy
te és ottan meg-látod midõn mi
vétkezünk; nem akarok én te veled
perelni, mert ezer beszédid közül-is
eggyre meg-nem felelhetek: *k:* ugy-
mint kinek szemei előtt még az
Angyalok-is nem tőkélletes tiszták:*l:*
és midõn te az Embert ottan ottan
érdeme szerint meg-bünteted-is,
még-akkor-is à te büntetõ ostorod-
ban mindenkor tõb marad hátra. *m.*
De oh Uram, hiszem te ajándékoz-
tál-meg engem élettél és irgalmás-
sággal, és à te meg-látogatásod tar-
totta-meg az én lelkemet; *n;* te lá-
tod az én utaimat, és te próbálsz-meg
engemet, hogy én olyanná legyek
mint à még-tisztult arany. *o.* Es nõ-
ha czekezt à te szivedben el-rejtetted,
mind-az-által tudom hogy mind
czekekrõl meg-emlekezel. *p.* Minek-
okáért

káért
elem
ettzik
ki t
zt fel
neit
vagy
ogatt
gettzi
tessz
meg
meg
más-
ha ez
ám-j
séger
mig
só l
senk
ama
senk
pedi

okaért színtén azt tselekedgyed én
velem oh Uram, valami te-néked
tettzik, mert jól tudom én azt, hogy
à ki te előtted magát meg-alázza te
azt fel-magasztalod, és à ki az ő sze-
meit le-függeszti, fel-emeled. Te
vagy az à ki à betegséggel meg-lá-
togattz, és te vagy à ki be-is kötöz-
gettz: te vagy az à ki meg-sebefi-
tesz, és te vagy az à kinek kezei
meg-is gyógyítanak. *q.* Bátoríts-
meg engemet az én hat izben eggy-
más-utan el-vifelt nyavalyáimból, és
ha ezt tselekedsz, à hetediknek re-
ám-jövetelében semmi szerentsétlen-
ségem nem történik mind addig-is à
mig az én életemnek vetterett utol-
só határt el-nem-érem, mellyet
senki által-nem-hághat; *r;* és à mig
amaz útra nem jutándók mellyről
senki vissza nem tér. *s.* Akkoron
pedig te, Oh én Kegyelmes meg-
váltóm,

váltóm, ki öröktől fogva élsz mind
 örökké, ébressz-fel engemet a föld-
 nek porából ugyan ezen én testem-
 nek meg-ujjulásával; *t*; s-szabadíts-
 ki engemet ez én nyavalyáimnak
 fogásából, és engedgyed ennékem
 a te ortszádat örökké való örömmel
 látnom. Te-néked adassék a ditsi-
 ret, a tisztesség és dicsőség, mind ö-
 rökke. Amen.

a Iobi capite 13. vers. 14. *b* cap.
 30. vers. 27. *c* cap. 33. vers. 19. 20. cap.
 33. vers. 21. *d* cap. 3. vers. 21. 22. cap.
 7. vers. 16. *e* cap. 6. v. 8. 9. 10. *f* cap.
 7. vers. 17. *g* cap. 6. vers. 12. *h* cap. 11.
 vers. 9. 10. *i* cap. 2. vers. 10. *k* cap. 9.
 vers. 3. *l* cap. 15. vers. 15. *m* cap. 23,
 vers. 14. *n* cap. 10. vers. 12. *o* cap. 23.
 vers. 10. *p* cap. 10. vers. 13. *q* cap. 5. v.
 18. *r* cap. 14. v. 5. *s* cap. 16. vers. 22.
t cap. 19. vers. 25. 26.

A' Dávid Soltáriból.

1. *Vallás-tétel a bűnről.*

2. *Panaszolkodás a meg-hard-
gutt Istennek kemény büntetésén.*

3. *Könyörgés a kegyelemért, melly
fundáltatik az Istennek sokszor tett
ígéretin.*

Minden-ható kegyelmes Isten, à
mí Urunk Jésus Christusnak e-
gyedül és öröktül-fogva való dicső-
séges Szent Attya: kérünk tégedet
ne perelley à te szolgáliddal, mert eggy
igaz sem találhatik te előtted az élők
közzül, a. és ha te az igazságnak
mérő serpenyőjébe veténde szí-
benünket, à semminél-is minnyájan
alább-valóknak talál szí benünket. b.
Ne fedgy-meg hát minket à te bu-
F 3 sulásodban,

fulásodban, és né oltorozz minket à
te haragodban, mert nintsen épség à
mi testünkben à te haragod miatt :
és nintsen békeség à mi tsontaink-
ban à mi bűneink miatt. Mert à mi
hamisságink el-buritották à mi fe-
jeinket, és mint eggy nehéz tereh
reánk nehezűltenek erőnk felett. *c.*

Mi tsak à nyomorúságokra ké-
szítettünk, és à mi sérelmünk min-
denkor mi előttünk vagyon. *d.* Ne-
héz életet mutattál mi-nékünk, itat-
tál minket rettegésnek borával. *e.*
Mi meg-némúltunk és veszteg-hal-
gatókká lettünk, még à jót-is tsak
el-halgattyuk. *f.* A' mi nyomoru-
ságinkat kenyér gyanánt eszűk. *g.*
A' mi hamisságinknak ki-mondha-
tatlan büntetési környűl-fogtanak
minket, és à mi álnokságink többek
à mi fejeinken lévő haj-szálaknál. *h.*
A' mi keserűséginknek vizei szintén
lel-

lelkünkeg értene. *i.* és immár szin-
 tén fárattig firtunk, el-annyira hogy
 síralmunk miatt à mi szavunk el-
 fogyott, à mi szemöldökinket meg-
 tartoztattad egész nap estigh, meg-
 háborodtunk annyira hogy tovább
 nem szolhattunk. *k.* Le-nyomatta-
 tott mind à poriglan à mi lelkünke,
 à földhöz ragadott à mi hasunk: *l.*
 es à mi életünk à koporsóhoz köz-
 litett: à te haragod mi reánk szál-
 lott, és minden te habjaiddal nyo-
 morgat minket: mi be-rekesztettünk
 annyira hogy meg-nem szabadulha-
 tunk. *m.* és à mi-italinkat könny-hul-
 latással elegyittyük. Oh Uram! te e-
 meltél-vólt-fel minket, és te ütöttél
 mostan à földhöz-is. *n.* A' mi ellen-
 ségink el-jönek mi-nékünk látoga-
 tásunkra, de szivekben semmit raj-
 tunk nem szánakoznak, hanem in-
 káb környülettünk olly dolgot va-
 dásznak

dásznak à mellyel mi rólunk mások
előtt káromkodhassanak, és ha ki-
mennek tőlünk mindenütt azt be-
széllik: o.

Mind ezek Uram noha rajtunk
meg-lettenek, mind-az-által nem
feledkeztünk-el te rólad, sem meg-
nem szegtük à te frigyedet. Nem
szakadott-el te tőled à mi szivünk,
sem à mi lábunk ki-nem-tért à te
ősvényedről. Ha hol pedig el-feled-
keztünk volna à mi Istenünknek
nevérol, és fel-emeltük volna ke-
zeinket idegen Istenekhez: ezt az
Isten meg-találhatta volna.

Immar, isméri Uram te à mi
sziveinknek titkait. Miért rejtet-el
hát à te ortzádat, és miért feledke-
zel-el à mi nyavalyáinkrol? p. El-
jött Uram az idő hogy te könyö-
rülly mi rajtunk, és az óra-is jelen
vagyon. q.

Avagy

Avagy m
minhet ver
immar időb
Avagy el-
va a te ka
meg-letten
nemzetegre
el-feledkez
mettegről
ban meg-
Imé Uram
kat, nagy
el-váltott
à te job
meg-em
fogva val
ugyan g
lekedet
ki-jelen
pen szol
tfeleked
zoknál v

Avagy mind örökké el-akar szé-
 minket vetni? Avagy nem akarodé
 immár több jó-akaratomat mutatni?
 Avagy el-fogyotté mindenestől fog-
 va a te kegyelmességed? Avagy
 meg-szünnéké a te nemzetségről
 nemzetségre tett ígéreted? Avagy
 el-feledkezetté az Isten az ő kegyel-
 mességéről? Avagy az ő haragjá-
 ban meg-vonhatnájé irgalmasságát?
 Imé Uram, látod a mi nyavalyain-
 kat, nagyok ugyan ezek, de ezeket
 el-változtathatod te magasságos Isten
 a te job-kezeddél. Annak-okaért
 meg-emlekezünk mi a te eleitől
 fogva való tsudalatos dolgaidról; sőt
 ugyan gondolkodunk-is minden tse-
 lekedetidről, és a te eleitől fogva
 ki-jelentett hatalmasságodról ekkép-
 pen szóllunk: r. Nagyok az Urnak
 tselekedeti; nyilván valók mind a-
 zoknál valakik abban gyönyörköd-

nek. *f.* Ő szollot, és lett à föld, ő
parantsolt és: elő-állott à föld. *r.*
Melly igen bővséges à te jó voltod
mellyet el-rejtettél à téged félők-
nek! és melyet meg-adtál azoknak
kik te benned biznak az embereknek
fiai előtt. El-rejtetted azokat à te or-
tázának rejtekébe mindeneknek ke-
vélysége előtt, el-rejtetted őket à te
fátorodban à háborgó nyelvek előtt.

u. A' te irgalmasságod az égisiglen
vagyon, és à te igaz mondásod à
felyhőkigh ér. Melly igen betűlletes
à te irgalmasságod! annak-okáért
az embereknek fiai biznak à te szár-
nyaidnak arnyékában. *x.* Te hal-
gatod-meg à szegényeknek kíván-
ságokat, meg-erősited az ő sziveket
és fűleiddel reájok figyelmezel. *y.*

Halgasd-meg tehát à mi szavain-
kat-is Uram, és könyörülly mi raj-
tunk midőn te hozzád kiáltunk: mert

te felőled mondgya ezt à mi lel-
künk. Kereffétek-meg az én ortzá-
mat; à te ortzádat kereffük Uram,
ne reitts-el à te ortzádat mi clőt-
tünk, és ne vesd-el haragodban à te
szolgaidat te tőled: z. mert te vagy
à mi oltalmunk és erősségünk, és
igen alkalmas segítségünk à mi
nyomorúságinkban. α. Ne hadgy-el
minket és ne botfás-ki à te kezed-
ből ô mi idveffégünknek Istene!
A' mi Atyáink és Anyáink el-had-
nak minket, de te Uram végy-hoz-
zád bennünket. β. Uram emlekez-
zél-meg mi rólunk és minden mi
nyomorúságinkról amà Dávid Fiá-
nak érdeméjért. γ. Oh Uram ké-
rünk tarts-meg! Kérünk Uram,
adgy jó elő-menetelt most! δ. Rak-
jad à te tőmlődbe à mi köny-hulla-
tásinkat, és emlekezzél-meg azok-
nak számokrul. ε. Botfássad à mi
könyör-

könyörgésünket mi hozzánk örvendetes válasszal, és hiteled-el mivelünk azt hogy te szerelmes Istenünk vagy mi-nékünk. Mondgyad ezt a mi szegény lelkeinknek: *En vagyok a ti meg-tartótok.* 6. Mert te reád hagyattattunk a mi anyainknak méhektől fogva, a mi anyánk méhéből te vontál-ki minket. Ne vess-el minket a mi vénségünknek idején mikor el-fogy a mi erőnk: fokaknak úgy-mint tsudájává lettünk, de te vagy a mi erős bizodalunk. Mi bátorsággal járunk a te hatalmadban bizván, és meg-emlekezünk a te igazságodról. Mert te tanítottál minket a mi gyermekségünktől fogva, annak-okáért mind e mai napig hirdettyük a te tsudaltos dolgaidat 7. Te gyógyítod még a töredelmes szívőeket, és te kötőzöd-be azoknak fájdalmokat, és azok

zok te
rgalma
Uram
e népe
neg-ek
iz igaz
alma-
nőltől
efznek
ni kö-
smérje
amila
aknak
gaz szí
Mio
mber
kinek
yid; k
en ál
at ál
yőzed
Ira Bo

azok te előtted kedvesek, à kik à te
 irgalmaffágodat óhajtyak. θ. Sőt
 Uram, te ugyan gyönyörködöl à
 te népedben, és à nyomorultakat
 meg-ékesited szabadulással. ι. Mert
 az igazak meg-virágoznak mint à
 pálma-fa; vénfélégekben-is meg-gyű-
 möltőznek, kővérek és zöldellők
 lesznek: hogy hirdessék az Urat à
 mi kő-sziklankat igaznak lenni, és
 ismérjék-meg hogy ő benne semmi
 hamisság nintsen. κ. Mert az iga-
 zaknak még világosság támad, és az
 igaz szívű embereknek vigaság λ.

Minek-okáért oh Uram Boldog
 ember à kinek te vagy erőssége, és
 à kinek szívében vannak à te ősvé-
 nyid; kik à víz-nélkül való vőlgye-
 ken által-menvén, azokon forraso-
 kat ásnak, és seregen-kint mennek
 győzedelemmel. Sőt ő Seregeknek
 Ura Boldog ember az, à kinek te

benned vagyon bizodalma. *μ.* Mert te felette kegyelmes Isten vagy, à te haragod eggy szem-pillantásiglan tart, jó-akaratom pedig örökké való. és meg-emlekezel arról hogy mi gyarló emberek vagyunk, annak-okaért, ha estve síralom vagyon, reggel öröm következik. *ν.*

Bizzatok ő benne mindenkoron Istennek válastotti, à ti szíveteket töltsetek-ki ő előtt: az Isten oltalmunk mi-nékünk. Egyszer szollott az Isten, kétszer hallottam ugyan azont, hogy a hatalmaság tsak az Istené. Az Istenben nyugodgyál azért ő mi lelkünk! mert ő tőle vagyon à mi reménységünk. *ξ.*

Vigadgyanak és örüllyenek te benned mindenek à kik keresnek tégedet, és ohajtyák à te idvezitése-det, és mondgyák ezt mindenha: Fel-magasztaltálék az Ur azoktul, à
kik

kik szeretik à te meg-tartásodat. 6.

Annak-okáért oh Uram à te kezidbe ajánlyuk à mi lelkeinket, mert te váltottál-meg minket Uram igazságnak Istene. 7. Vezérrelly és igazgásf minket bátorfágos ösvényen, mind addig, à miglen minket be-viéndessz amá mi-nénkünk kélzítettett (szereztetett) idveflégnek határába az örök életre; amá te hegyedre, az élő Istennek várasába, à mennyei Ierufálembe. 8. A' holott mi tégedet amá sok ezerni ezer szent Angyaloknak feregeivel, és az első-születteknek gyűlekezeti-vel, kik közzé immár minket- is az egekbe irtál, véghetetlenül és örökké dicsírhessünk, áldhassunk és felmagasztalhassunk, à te szerelmes Fiad az Ur Iésus Christusnak érdeme és à szent Lélek erejének bennünk munkálkodása által. *. Amen.

a Psalmo. 143. vers. 2. *b* Psal. 62.
 vers. 10. *c* Psal. 38. vers. 2. 3. 4. 5.
d vers. 18. *e* Psal. 60. vers. 3. *f* Psal.
 39. vers. 2. *g* Psal. 102. vers. 10. *h*
 Psal. 40. vers. 3. *i* Psal 69. vers. 1 *k*
 Psal. 77. vers. 4. *l* Psal. 44. vers. 26.
m Psal. 88. vers. 4. 8. 9. *n* Psal. 102.
 vers. 10. 11. *o* Psal. 41. vers. 7. *p*
 Psal. 44. vers. 18. 19. 21. 22. 25. *q*
 Psal. 102. vers. 14. *r* Psal. 77. vers. 89.
 10. 11. 12. 13. *s* Psal. 111. vers. 2. *t*
 Psal. 33. vers. 9. *u* Psal. 31. vers. 20.
 21. *x* Psal. 36. vers. 6. 8. *y* Psal. 10.
 vers. 17. *z* Psal. 27. vers. 7. 8. 9.

a Psal. 46. vers. 1. *β* Psal. 27.
 vers. 9. 10. *γ* Psal. 132. v. 1. *δ* Psal.
 118. vers. 25. *ε* Psal. 52. v. 9. *ζ* Psal.
 35. vers. 3. *η* Psal. 71. vers. 6. 7. 16.
 17. *θ* Psal. 147. vers. 3. 11. *ι* Psal.
 149. vers. 5. *κ* Psal. 92. vers. 13. 15.
 16. *λ* Psal. 97. vers. 11. *μ* Psal. 84.
 vers. 6. 7. 8. 13. *ν* Psal. 30. vers. 6.
ξ Psal.

ξ Psal. 62.
 vers. 17.
 78. vers.

Az Efa

A ke
 háznak
 ben és
 idején

O H U
 gyon
 mi-kepp
 szonvi-al
 az ő
 közelge
 kiált az
 vagon
 Iten a m

§ Psal. 62. vers. 9. 12. 6. • Psal. 40.
vers. 17. π Psal. 31. vers. 6. ϑ Psal.
78. vers. 54.

XVI.

Az Esaiás Prophéta könyvéből.

*A' keresztyén anya-szent-eggy
háznak az ő leg-nagyob szükségé-
ben és üldözéseket szenvedésének
idején való könyörgése.*

OH Uram Isten, akképpen va-
gyon mostan a mi állapotunk a
mi-képpen vagyon a nehézkes af-
szonyi-állatnak állapottya: ki, midőn
az ő szülésének ideje immár el-
közelgetett, fájdalmat szenved és
kiált az ő fájdalmiban: akképpen
vagyon szintén mostan te előtted Ur
Isten a mi állapotunk: mert mi-is
G 3 nehézkesek

nehézkések vagyunk és fájdalmat
 szenvedünk el-annyira hogy lélek-
 zet alig vagyon bennünk *a.* A' fiak
 szintén a szülésre jutottanak, és
 nintsen a szülésre való erő. *b.* Rövi-
 deb a mi békeségünknek fedele
 hogy nem-mint azzal be-fedezhet-
 nénk magunkat. *c.* Sőt Uram, an-
 nyira jutottunk, hogy a mi életünk
 mi tőlünk el-vétetni láttatik és el-
 távozni mint a pásztoroknak hajlé-
 kok, és el-szakasztottuk a mi életün-
 ket mint a takács el-szakasztja a fo-
 nalat. *d.* Meg-száradott a fű, meg-
 hervadt a mi életünknek virágja,
 mert a te szeled fuvallott arra ô nagy
 Isten! *e.* Setétségben járunk, és mi
 környülettünk világosság nintsen,
 és minket a nyomorúságoknak tű-
 zes-szikrákkal gerjedező kement-
 zébebe vetettél. *f.* Mi a mi fejünkkel
 az Ur Christussal, úgy-mint ô tag-
 jai,

jai, mindenek előtt méltatlanfágban és meg-utálatban vagyunk, meg-rakodottak vagyunk nyavalyákkal és fanyarúságokkal: főt Uram ollyanok vagyunk mint amà nyavalyás kitsiny férgetske, g el-nézünk és tekintünk minden felé hogy ha volna-e olly a ki minket meg-akarna segiteni, de nem látunk senkit a ki minket segitene. b. De mind ezekben-is mi ezékért-te ellened nem akarunk támadni úgy-mint kik minden jókra érdemetlenek vagyunk; mert te vagy a mi hatalmas terem-tőnk, mi pediglen csak nyavalyás és töredékeny tserepek vagyunk. i. A' mi bűneink meg-pirosodtanak és ollyan láttatosokká lettenek mint a vér avagy mint a piros festék: k: be-burítottanak minket mint a felleg, l, minden mi igazságink ollyanok mint a meg-ferteztetett ruha. m.

Mind-azon-által oh Uram Isten,
 mi még à te ítéletidnek utában-is
 tégedet várunk, még akkor-is à te
 nevedet és à te emlekezetedet ki-
 vánnyà à mi lelkünk. A' mi szí-
 veinkben kívánunk tégedet étszaka-
 is, à mi lelkünkkel melly mi ben-
 nünk vagy on Isten te hozzád sietünk
 jó idején, à mi nyomorúságink-
 ban alazatosan könyörgünk mi te-
 néked, és à te szódra szorgalmazatosan
 vigyázunk. n.

Légy Kegyelmes annak-okáért
 Uram mi-nékünk! és igazíts-meg
 minket ama te igaz szolgáért: ki à
 mi álnokságinkért meg-sebesítettett,
 és à mi bűneinkért vereséget szen-
 vedett. o. Moss és tisztíts-meg min-
 ket, hogy mi te előtted tétetteffünk
 olyanokká mint à fehér hó. p Tő-
 röld és oszlásd-el mi rólunk à mi
 bűneinket akképpen à mint à Nap
 el-

el-oszlattya à felleget. Mondgyad à
 mi bűneink mélységének: Száradgy-
 • meg, és azoknak folyáfinak, apadgy-
 meg. *g.* Oh Uram, önts-ki à te
 Szent Lelkednek vizét à szomjuho-
 zókra, és ujjéts-meg minket: *r:*
 légy erős karunk és idveffégtünk jó
 idején mi-nékünk. *f.* Erósíts-meg
 minket, és adgy elégféges erőt à
 meg-fáradtaknak, és az erőtelenek-
 nek sokasítsad-meg az ő erejeket:
x: mert mi csak te reád vigyázunk:
 halgatásban vagyunk és reménylünk
 mīd addig, à mig à te dolgaid mi raj-
 tunk kegyelmesen fel-virradnak. *x,*
 és valamig à te ditsőfégedet mi raj-
 tunk végbe víszed: *x:* és békeséges
 tűréssel várjuk à te kegyelmed által
 való szabadulásunkat, melly immár
 közel vagyon à mi segedelműnkre.
y. Sok szenvedéseknek vizein kell ne-
 künk által-mennünk, kérünk ne

hadgy azoktul-el-burittatnunk: tű-
 zön járunk mi, de kérünk ne hadgy
 meg-eméztetnünk: z: hanem in-
 kább, adgy ismét nyugodalmat a mi
 lelkünk fáradtságának, és tölts- be
 minket ujjobban való örömmel: a:
 mert Uram, hiszem mi vagyunk a
 te válaztottt fiaid. β. Te tudod, hogy
 mindenkor te hordoztál minket a te
 kebeledben, és mint az édes anya
 öledbe-szorítottál bennünket. Val-
 lyon s-az anya el-feledkezhetiké az
 ő kis gyermekéről, ugy hogy ne
 könyörüllyön az ő méhének fián!
 és ha az el-feledkeznék-is, te el-
 nem feledkeznél mi rólunk: mert
 te minket a te kezeidre irtál-fel. γ.
 Te teremtetted miker és te segítettél
 minket a mi anyánk méhétől fogva:
 δ: te vezérlelész és hordossz minket
 mind vénségünkig és mind addig
 miglen meg-őszülünk. ε. Oh Uram
 tekints

tekints tehát a töredelmes lelkekre.
 3: hogy a meg-repedezett nád el-ne
 törjék, és a füstölgo tsepu el-ne
 aludgyék. 7.

Tekints-alá az égből, és nézz-alá
 a te szentfégednek és ditsőfégednek
 hajlékából: hol vagyon mostan a te
 buzgó szerelmed és hatalmaságod!
 a te irgalmasságodnak és kegyel-
 messfégednek sokságát meg-tartoz-
 tatodé mi tőlünk? Hiszem te vagy a
 mi Atyánk; mert noha az Abrahám
 rólunk semmit nem tud, és ha az
 Izraél minket nem ismér-is: mind-
 azon-által Uram te mi Atyánk vagy
 és a mi meg-szabadítónk, öröktől
 fogva vagy a te neved. 8. Vigaz-
 tally meg minket ô mi Istenünk,
 vigaztally-meg minket! szólta s mi-
 nekünk kedvünk-szerint-való dol-
 gokat, és hirdette s azt mi-nékünk
 hogy el-tölt a mi büntettetésünk-
 nek

nek rendelt ideje, hogy meg-bor-
 tsáttattak à mi bűneink, hogy két-
 képpen való jutalmunkat-is el-vet-
 tük az Ur kezéből à mi bűnein-
 kért. 4. Serkents-fel. Serkents-fel és
 támassz-fel minket, kik meg-ittuk
 á te kezedből á te haragodnak po-
 hárát, à keserűség pohárának seprejét
 ittuk-meg és ugyan ki-fzoptuk azt:
 x: és à te Atyai jo-voltodból, bo-
 tsáss-fel ismét minket à te há-
 zodba nagy békefényben. ô vallyon s-
 mitfoda jele lehetne ennek hogy mi
 ismét fel-megyünk az Urnak Tem-
 plomába! Tudgyuk mind-az-által
 Uram, és el-is hisszük tökéletesen
 hogy à te beszédid, az az mind azok
 valamellyeket mi rólunk el-végez-
 tél, felette igen jók legyenek. 5.

A' te ortsád à te busulásodban
 egy kevesé és csak egy szem-pil-
 lantásig rejtetett-el mi tőlünk: de à
 te

te örökké való irgalmasságodban
ismét meg-könyörűlsz mi rajtunk.

- A' hegyek meg-indulnak, és a hal-
mok el-fordulnak, de a te irgalmas-
ságod te tőled el-nem távozik és a
te békeségednek szőveisége meg-
nem tántorodik azt mondottad te ő
könyörületességnek Ura! *μ* mi-
nek-előtte mi tégedet segítségül
hivtunk volna elébb meg-halgattál
te minket. *ν*: mert te soha minket
meg-nem szoktál tsalni, noha amá
te ellened káromkodó Rabšaces, sőt
az Őrdög s-még a minnen testünk-
is Őrömeft azt sugallának mi-né-
künk hogy te minket meg-nemhal-
gattz. *ξ*. Láttuk, halltuk és olvas-
tuk pedig mi napon-kint az Urnak
könyvében hogy az ő ígéretiben
semmi hamisság nintsen; semmi, sem
eggyből sem másból abban el-nem
múlik a mit te egyszer meg-men-
dottál.

dortál. Iól leszzen hat még az igazak-
nak dolgok! o: és te fergeknek
Ura mi Istenünk a te szent hegye-
den lakodalmat szerzesz még mi-
nénkünk seprejétül meg-tisztult bor-
ból, és el-oldozod még mi rolunk è
mi mostani nyomorúságinknak kő-
teleit, a mellyekkel meg-vagyunk
kötöztetve: és el-veszted a halált
mind örökké, és el-törölöd a köny-
hullatást a mi ertzáinkrol, és el-
veszted a mi gyalázatunkat, és a mi
keserűséges napjainknak egyszer-
s-mind végét szakasztod, π. Akko-
ron leszünk mi bátorfágos szabad-
fággal élők és vigh örömmel tel-
lyesek : akkoron szopjuk mi a te
meg-vigasztalásodnak tejét, és meg-
elegesztünk, és meg-telvén a te dit-
sőségednek gyönyörűségétől meg-
éledünk és meg-ujjulunk. ς. Ak-
koron emlekezünk-meg a mi U-
runknak

runknak jó voltáról és dicsőretiről
 • mind azokban vala-melleyeket mi-
 • velünk tselekedett aző kegyelmessé-
 ge és drága-látos jó-teteményi által.
 Iő Uram ugyan meg-köszönnyük
 akkor te-néked ezt a drága időt,
 mellyben a te haragod mi rajtunk
 láttatott és a te haragod mi rajtunk
 magát ugyan meg-forgatta! és ak-
 koron fogunk örömmek vizét meri-
 teni az idvességnek kút-fejéből: σ
 és az idvességnek ruhájával fel-öl-
 tőztetvén s-az igazságnak palástyával
 környül-vetetvén a te tekinteted
 eleibe-állunk. τ. és a te áldott Neve-
 det a választott Angyaloknak és
 embereknek egész seregeivel mind
 örökkön örökké áldgyuk és fel-
 magasztallyuk. *. Amen.

a Esajæ capite 26. vers. 17. 18.

b cap. 37. vers. 3. c cap. 28. vers. 2.

d cap 38. vers. 12. e cap. 40. vers. 7.

f cap. 50. vers. 10. *g* cap. 41. vers. 13.
h cap. 63. vers. 5. *i* cap. 45. vers. 9.
k cap. 1. vers. 18. *l* cap. 44. vers. 2.
m cap. 64. vers. 6. *n* cap. 26. vers. 8.
 9. 16. *o* cap. 53. vers. 11. 5. *p* cap. 1.
 vers. 18. *q* cap. 44. vers. 22. 27.
r cap. 44. vers. 3. *s* cap. 33. vers. 2.
t cap. 40. vers. 29. *u* cap. 30. vers.
 15. *x* cap. 10. toto. *y* cap. 51. vers. 5.
 2. cap. 43. vers. 2.
æ cap. 53. vers. 11. *β* cap. 64. vers. 8.
γ cap. 49. vers. 15. *δ* cap. 44. vers. 2.
ε cap. 46. vers. 4. *ζ* cap. 66. vers. 2.
η cap. 42. vers. 3. *θ* cap. 63. vers. 15.
 16. *ι* cap. 40. vers. 1. 2. *κ* cap. 51.
 vers. 17. *λ* cap. 38. vers. 2. *&* cap.
 39. vers. 8. *ρ* cap. 54. vers. 8. 10.
υ cap. 65. vers. 24. *ξ* cap. 36. vers.
 16. *ο* cap. 3. vers. 11. *π* cap. 25. vers.
 6. 7. 8. *ε* cap. 66. vers. 10. 11. *σ* cap.
 12. vers. 3. *τ* cap. 61. vers. 10.

XVII.

A' Icremiás Prophéta könyvéből.

1. Az Isten anya-szent-eggyházának fohász kodása; rész szerint az-Istenteleneknek boldog állapotokon, rész szerint pedig az Isten-félőknek boldogtalanságokon mellyel az Isten őket az önnön bűneikért sanyargattya.

2. Igaz hitbeli könyörgés az Istennek minden-ható jó-voltáért.

Oh Uram, micsoda az oka, hogy ilyen boldogfájos a hitetleneknek útok, a, és őket meg-nem zabolázod? Te minket jól-ismérsz, és még-is sanyargattz mint a tulkot ki a jármot nem szokta. b. Késérű úrmőt adtál mi-nékünk ennünk és epével részegítettél-meg bennünket;

meg-gyaláztattunk mi mint valami
 méltatlanfagra készítettett edények.
c. O mi romlásunk és tellyes fájdal-
 makkal meg-rakodott vereségünk!
 miért nyuitatik még-is tovább é mi
 sányaruságunk? à mi sebeink miért
 evesedtenek-meg annyira hogy azo-
 kat senki meg-nem-orvosolhattya?
 Uram, olyanná lettelé mi hozzánk
 mint à kút-fő melly immár tovább
 az ő forrását ki-nem-buzogtattya?
d. Uram, meg-einlekezünk mi ar-
 ról és ismérjük- is magunkban, hogy
 ezeket à mi nyomornságinkat, à
 mellyeket mostan méltan szenved-
 dünk, à mi álnokságink hozták mi
 reánk.

De te, Isten! tfelekedgyél à te ma-
 gad nevéjért kegyelmesen mi-ve-
 lünk: mert nagyok à mi álnokfá-
 gink à mellyekkel te ellened vét-
 keztünk. Hiszem te vagy az Izraël-
 nek

nek r
 tartó
 mié
 föld
 be-ter
 gova
 à meg
 hataln
 minde
 Uram
 mi, ne
 mi-ve
 leheff
 töled
 Lelke
 meg
 meg-
 à beke
 volt: v
 és ime
 Ur

nek reménysége, te vagy à mi megtartónk à nyomorúságnak idején; miért volnál úgy mint jövevény é földön? és mint az uton-járó, à ki be-tér tsak szintén egygy éjjeli nyugovásra? Miért lennél olyan mint à meg-fáradott férfiú? és mint egygy hatalmas ki meg-nem tarthat? Te mindenkor mi közöttünk vagy Uram, és à te Nevedről neveztetünk mi, ne hadgy-el hát minket. *e.* Légy mi-velünk, hogy mi-is te-veled leheffünk. *f.* El-vetettélé minket te tőled? avagy meg-tsömörlötté à te Lelked mi tőlünk? miért vertél-meg minket annyira hogy senki meg-né gyógyithasson? Vártuk mi à békeséget és semmi békeség nem volt: vártuk à gyógyulásnak idejét, és imé félelem.

Uram, meg-vallyuk mi à mi vétkeinket:

(Mert leg-közeleb' csak è mái na-
pon-is sok-képpen ingerlettünk hara-
gra tégedet:)

de à te Nevedért kérünk tégedet, ne
vesd-meg à mi bűneinkért à te
dicsőségednek székét, és ne juttass
minket gyalázatra. g. Te vagy à mi
Istenünk, te vagy à mi örökségünk-
nek vesszeje. b. Nintsen mi-nékünk
több meg-tartónk, hanem csak te
egyedül vagy oh Ur Isten! i: ki
egyedül vagy bölts, egyedül erős,
hatalmas, egyedül könyörülő és
irgalmas. Az embereknek szivek az
ő-bálványokkal egygyütt csak azon
csalárdság: de te vagy à ki meg-rost-
tálod à szivet és meg-probalod à
veséket. k. Te teremtetted à men-
nyet és à földet à te nagy hatalmad-
dal és à te ki terjesztett karoddal, és
semmi nintsen te tőled el-rejtetvén.
Ki irgalmasságot tselekeszel ezer-
iziglen,

iziglen, és az atyáknak álnokságokat
 az Ő fioknak kebeleikbe ki-öntöd-ő
 utánnok: te vagy a nagy és hatalmas
 Isten, *Seregeknek Vra a te neved.*
 Nagy tanátsú és nagy tselekedetű:
 és a te szemeid nyitva vannak az em-
 berek fiainak minden útaira, hogy
 kinek kinek mind meg-fizess az Ő
 utok szerint és az Ő tselekedeteknek
 gyümölcsök szerint. l.

Annak-okaért Ő Seregeknek Vra
 Istene, mi-is te hozzád járulunk és
 te-neked jelentyűk-meg a mi i-
 gyűnket. m.

(*A'm bátor sanyargass-meg min-
 ket Vram, csak hogy, a mi gyengese-
 günknek el-viselhetése szerint botfás-
 sad mi veánk a te vessződet, és ne a
 te haragodnak büszkélésében verj
 minket, hogy mi meg-ne romollyunk,
 hanem csak hogy szintén a te Aryai
 októro vessződnek érdeklése nélkül*

ne maradjunk. n)

Feleitts-el a mi vétkeinket annyira, hogy a mi álnokságink még keresve se találtafsanak lohult-is.

(és a mi-keppen érsz aka a szeretéssel minden dolgok el-fedézetnek és el-rejtetnek az egész földnek színén, azon-keppen te-is a te nagy kegyelmességeddel fedezd-el és temesd-el minden mi bűneinket, hogy mi azok miát se ez életben szégyent ne val-lyunk, se pedig a te ítélő-széked előtt ama nagy napon a kárhozatra ne sententiaztassunk:)

és azok ne legyenek többé még csak emlekezetben-is te előtted.o. Ne fáradgy-ki a könyörüllességből. p. hanem inkább tekintsd a mi örökké való Fő Papunknak esedezését, a ki-mind éjjel nappal szüntelenül te előtted áll mi érettünk esedezvén.

Itas minket a te jó kedvednek meg-vidamétó

vidam
rajtu
mo
nem
adgy
mi-r
ollya
mérő
mert
ron r
medl
ket.
és h
N
gyüle
dért
In
te sz
rülve
n. ör
neked
Napva

vidamétó pohárából, és tölts-be mi
 rajtunk amá te kívánatos szódát,
 mondván: *Békességnek gondolati és
 nem háborúságnak hogy ti-nékre
 adgyak kívánatos véget.* q. Adgy
 mi-nékünk kívánatos véget, és nem
 olyat a mi-neműt a teged nem is-
 mérő pogányoknak szoktál adni:
 mert hiszem te kedveltél mindenko-
 ron minket, és a te tőkélletes szerel-
 medből te tartottál-meg bennün-
 ket. r. Mivagyunk a te kedves fiaid
 és hűségös leányid. f.

Nem űltünk mi a tsufolókuak
 gyülekezetekben, hanem a te keze-
 dért örömeft egyedül maradtunk. t.

Indullyon-meg annak-okáért a
 te szived mi rajtunk, hogy könyő-
 rúlven könyörülhefs mi rajtunk.
 u. Örökké való frigyed vagyon te
 néked mi velünk mint szintén a
 Napval és az Étszakával; hat, ne
 távozzál-

távozzál-el à mi-velünk való jó-
 tereményidtől: gyökereztesd à te
 félelmedet à mi sziveinkbe és ne
 állj messze mi tőlünk: Ez Uram,
 még tégedet-is meg-örvendeztet
 hogy ha mi velünk jól tessz, és à mi
 sziveinket lelkeinket áthatatos bi-
 zodalommal meg-erősited. x; Or-
 vosolly-meg hát-minket, és viselly
 gondot à mi egészségünkre. y. Ep-
 pitts-meg minket à te áthatatos bé-
 kefégeddel és szabaditts-ki minket à
 mi fogságinknak köteleiből, à mint
 ki szabadítottad Ieremiást à sáros
 veremből és az szerint tselekedtél ō
 véle à mint ō néki tetrzett. z. Sőt
 Uram, ugyan tisztitts-meg minket
 minden alnokságinkból; és ez te-
 néked hiredre nevedre, ōrömedre,
 tisztetégedre és dicséretedre léssen
 è földnek minden nemzetséginél à
 kik hallják à te mi-velünk közlött
 jó-

jó-téteményidet. α.

Leg-közelebb pedig è be-állandó
 érszakának szeretsegeben-is végy à
 te Atyai oltalmaznak szárnyai alá
 bennünket, és adgyad à te Szent
 Lelkedet mi-nékünk, melly által ugy
 nyugodgyunk testeinkben hogy à mi
 szíveink à te szerelmedben ébren
 maradgyanak, és hogy minden világi
 szorgalmatosságot ugy teheffünk-le
 erőtelenységünknek szükséges meg-kö-
 nyebérésére hogy te rólad soha el-ne
 feledkezzünk, hanem inkább min-
 denkoron à te dicsőséged és à mi id-
 vességünk, forogjon à mi elméinkben:
 hogy így a mi lelkeink isméretnek-is
 à testnek külső nyugodalmaival eg-
 gyütt belső és lelki nyugodalma le-
 hessen, és à holnapi napra à te sege-
 delmed által meg-újult erővel fel-
 virradhassunk. *. Tselekedgyed ezt
 mi velünk à te szerelmes Fiadnak az

Ur Iesus Christusnak érdeméjért à
kinek te-veled Őrökké való men-
nyei Atyánkkal és à Szent Lélekkel
eggy Őrök Istenfégben legyen ditsi-
ret tisztesség és dicsőség mostantul
fogva mind Őrökké. Amen.

a Ierem. capite 12. vers. 1. *b* cap.
31. vers. 18. *c* cap. 23. v. 15. *d* cap. 10.
vers. 19. cap. 15. vers. 18. *e* cap. 14. v. 7.
8. 9. *f* cap. 15. vers. 19. *g* cap. 14. vers.
19. 20. 21. *h* cap. 10. vers. 16. *i* cap. 3.
v. 23. *k* cap. 17. vers. 9, 11. *l* cap. 32. v.
17. 18. 14. *m* cap. 20. vers. 12. *n* cap. 10.
v. 24. cap. 30. vers. 11. *o* cap. 50. v. 20.
p cap. 15. vers. 6. *q* cap. 29. vers. 10. 11.
r cap. 30. vers. 11. *s* cap. 31. vers. 20.
t cap. 15. vers. 17. *u* cap. 31. vers. 20.
x cap. 32. vers. 40. 41. *y* cap. 33. v. 6.
z cap. 38. vers. 10. cap. 39. vers. 12.
a cap. 33. vers. 8. 9:

XVIII.

1. *Siralmok az Isten fiainak, melyet, ők az ő sokféle tégéres vétkeik miatt reájok bocsáttatott büntetéseken, meg-bővült könny-hullatásoknak árjával ontanak-ki;*

2. *E' mellet az Isten kegyelmében való erős bizodalomoknak alhatatósága.*

OH Uram, tsak nem-is gondolkodtunk mi arról a mi boldog állapotunkban, hogy mi még-valamikor ilyen el-vettetett állapatra jutnánk a mi-nemű immár most nyomja a mi hátunkat. a. hanem a midőn immár szintén a mi el-vesztett utainkról kezdettünk tudakozni, és minnen magunkat kezdettük vizsgálni; akkor vesszük-eszünkbe,

és akkor kezdgyűk sziveinknek bá-
nattyával s-szemeinknek keserves
köny-hullatásával meg-vallani hogy
mi te ellened felette igen vétkez-
tünk, és te-is azért nem kedveltél
à te igaz ítéletedből mi-nékünk. *b.*

Te a mi bűneinkért tellyeségesen
meg-töltöttél miket büntetésekkel,
és minnyájan azok, à kik minket
ennek-előtte tisztelnek vala, meg-
utáltanak bennünket, mert meg-
látták à mi ruttságunkat. Egybe-
kötötték à mi álnokságinknak igáji
à te kezeddél, egybe-fonattattak és
be-vettettek à mi nyakainkba. *c.*
Meg-rekesztettél te minket és ki-
nem szaladhatunk, olyan mint à
tenger à mi nyomorúságunk: Ki-
tfoda gyógyíthat-meg minket? *d.*
Meg-száraztottad à mi testünket és
à mi bőrünket, őszve-rontottad à
mi tfontainkat; à mi veséinkbe lő-
vettéd-be

vettéd-
nyinko
kövel
tainkat
lábaink
szabadu
minket
békeség
mi, és
ortzáin
lyük n
eggyüt
öntyűk
mint à
lugtad
ünk elő
e hog
mádság
De
neg-ma
őkön
dkeztél

vetted-be à te nyilaidat ; à mi ősvé-
nyinket el-fordítottad ; és faragott
kövekkel rekesztetted-bé à mi u-
rainkat : nehéz békót vetettél à mē-
lábainkra , hogy mi abból meg-né-
szabadulhassunk : à porba nyomtál te
minket , el-tavozott à mi lelkünk à
békeségtől. *e.* Még étszaka-is sirunk
mi , és à mi könny-hullatásink à mē-
ortzáinkon le-folynak. *f.* Fel-emel-
lyük mi à mi sziveinket kezeinkkel
eggyütt à magas E'g-felé: *g.* és ki-
öntyűk à mi sziveinket te elődbe
mint à vizet: *i.* te pedig *Vram*, be-
dugtad à te füleidet à mi könnyörgé-
sünk előtt, és felyhőtt vetettél-előd-
be hogy által-ne mennyen à mi
imádságunk. *k.*

De *Vram*, hiszem te örökké
meg-maradrtz, és à te ülő-széked ör-
ökkön örökké állandó : miért fe-
ledkeztél-hát el örökké mi rólunk ?

el-hadtzé minket sok ideiglen ? l.

Emlekezzél-meg à mi nyomorúságinkról és à mi siralminkról, à méregről és à keserűségről, mellyel minket meg-részegítettél ; hiszem nem hagyod-el te mind Őrökké à tieidet ! *m.* mert à mi lelkünk mind ennyi nyomorúságinkban-is azzal biztattya magát ; hogy te vagy à mi Őrökségünk : azért tégedet várunk . Iól ismérjük *Vram*, hogy à te kegyelmességedből vagy on ez hogy eddig-is tellyességgel meg-nem emésztettünk, mert nem fogyott-el tellyességgel à te kegyelmességed ; sőt à te irgalmaslágid minden reggel meg-ujjulnak.

Vram, te vagy à mi meg-tartónk, szólly hát à mi lelkeinknek és te benned reménylünk ; mert jó vagy te azoknak à kik várnak tégedet , és à lelkeknek à kik keresnek tégedet :
mert

mert o
hanem
kegyel
gednek
ved szer
szerint
v. Tern
nozzád,
napjaink
hogy m
ilól me
gos Ne
lal egy
örökké
meg-szal
alákat
ass-meg
yank &c

Thro
ip.3. ver
cap.2. v

mert te nem hadtz-el mind örökké,
 hanem ha bánattal illettz-is de ismét
 kegyelmes vagy a te kegyelmessé-
 gednek gazdagfága szerint. Nem szí-
 ved szerint vered sem bánattal szíved
 szerint nem illeted az embernek fiát.
 n. Teritts-meg hát minket ismét te
 hozzád, és ujjetts-meg ismét a mi
 napjainkat, mint régenten vala: o:
 hogy mi è te mostani fanyargatásod
 alól meg-szabadulván a te méltosá-
 gos Nevedet minden te választottid-
 dal egyetemben időről időre mind
 örökké ditsírhessük, és te néked a
 meg-szabadításért örömmel való
 hálákat adhassunk. Amen. *. Hal-
 gass-meg minket ezekben, Mi A-
 tyánk &c.

a Threnorum capite 1. vers. 9. b
 cap. 3. vers. 39. 41. c cap. 1. vers. 8. 14.
 d cap. 2. vers. 13. e cap. 3. vers. 4. 7. 12.

g. 15. 16. f cap. 1. vers. 2. g cap. 3. vers. 40. i cap. 2. vers. 19. k cap. 3. vers. 43. l cap. 5. vers. 19. 20. m cap. 3. vers. 18. n cap. 3. vers. 33. 21. 23. 24. 30. 31. 33. o cap. 5. vers. 21. 22.

XIX.

Az Ezéchiél Prophéta könyvéből.

Ebben a könyörgésben az Anya-szent-eggy-ház dicsíri az Istennek vele közlött sokféle jó-téreményit: Szomorkodik a maga háládatlanságán: Kéri az Isten kegyelmét melyet ígért a frigy kötésben, hogy még a veszedelemnek közepette is az ő perséjével el-jegyez tetett választotti vigán meg-álhassanak.

Minden-ható, könyörülő Isten, a mi Urunk Iésus Christusnak örökké

Örökké való Attya, te mi-velünk
 annyi sok és nagy jó téteményidet
 közlötted, hogy mi azokat még
 csak elő-sem tudgyuk számlálni, sőt
 csak meg-gondolására-is elégtele-
 neknek találjuk és ismérjük ma-
 gunkat. kivált-képpen pedig mi-
 dőn mi még a mi vérünkben fe-
 küdnénk, és senki mi rajtunk nem
 könyörülne, fel-vettél bennünket,
 meg-mosogattál, és ki-terítettél a
 te ruhádat mi reánk. Arannyal és
 ezüsttel ékesítettél-fel minket, sem-
 lyét és mézet adtál mi-nékünk éte-
 lünkre. *a.* De mi háládatlanok vol-
 tunk, a te velünk közlött sok jó-
 téteményidet el felejtettük, hátunk
 megé vetettünk tegedet, és a min-
 nen magunk kívánságának tettünk
 eleget, be-motskoltuk ismét mi ma-
 gunkat a mi utálatosságinkkal, *b.*
 te pedig a bűnökben nem gyönyör-
 ködöl !

ködől! és ennek-okaért minket
mint gonosz fiakat meg-sanyargattal
à te kesergető vesszeiddel, és meg-
fujtoltad à mi ágyékinkat, hogy mi
sirnánk és jajgatnánk: mert te ottan
ottan édesgettél vala minket ma-
gadhöz: De mit használt ez? c.

Mind-az-által oh *Vram*, jó és
igaz Isten vagy te, meg-esküdtél à te
életedre, hogy nem akarod à bü-
nösnek halálát: hanem kívánod in-
kább, hogy az ő utáról meg-térjen
és éllyen. d. Meg-térünk *Vram* mi
te hozzád és kegyelmet kérünk à te
szerelmes Fiadnak az Ur Iesus Chris-
tusnak kedvéjét. Végy kedvedbe
annak-okaért minket: Es emlekez-
zél-meg amà te frigy-kötésedről,
mellyet mi-velünk még à mi gyer-
mekségünkben, tudni-illik, à szent-
kereszttségben kötöttél, és virrazd-
fel mi rajtunk à te örökké való
fri-

rigye
ok t
ólan
izét
szátal
tem m
et, ha
ért a
létt:
neg-tar
v szedel
n lkül
u szivet
v ld-ki
és adgy
hgy mi
fa ban sz
b à te
el tred
heünk.
Ezee

frigyedet. Feleitts-el minden mi álnok tselekedetinket. Őnts-ki hathatósan à te Szent Lelkednek tiszta vizét mi reánk hogy mi minden tisztátaláságinkból meg-tisztullyunk. Nem mi érettünk tselekedgyed ezeket, hanem à te nevedért és az Urért à ki mi-nékünk igazságunkká lett: és jegyezz-el minket à te meg-tartó jegyeddal hogy még à veszedelmeknek közepette-is bántás nélkül még-tartattassunk. *e.* Adgy uj szivet és uj lelket mi belénk; vedd-ki à mi testeinkből à kő-szivet és adgy hús szivet mi-nékünk, *f.* hogy mi ennek-utánna tégedet igazságban szolgálhassunk, és jövendőben à te boldog országodban te előtted mind örökké örvendezhessünk. * Amen.

a Ezechielis capite 16. vers. 6. 13.

b cap.

b cap. 23. vers. 35. c cap. 21. vers. 13.
 d cap. 33. vers. 11. e cap. 9. v. 4. f cap.
 36. vers. 26.

XX.

'A' Daniél Prophéta könyvéből.

1. *Bűzgősfágos vallás tétel a Bű-
 nőkről.*

2. *Az Istennek kegyelmességében
 való fűni bizodalom, mellyet az
 igaz hűvek még a keresztnék köz-
 pette-is le-nem tesznek.*

OH Uram, ortzánk piruláival
 kényszerítettünk meg-vallani,
 hogy mi te ellened felette igen vét-
 kezünk. Mert mi által-hágtuk a te
 törvényedet, és el-hajlottunk hogy
 ne engednénk a te szódnak, *Vram*
mi Istenünk! Ennek-okáért omlott
 mi

mi reánk az átok, melly meg-va-
győ irva à Mósesnek á te szolgádnak
törvényében. De hiszem *Vram*, tiéd
az irgalmasság és á botlónat, á te
kegyelmességednek soksága szerint.
Annak-okaért álnok tselekedetinket
meg-ismérvén és azokon tiszta
szívűl bánkodván te hozzád ke-
gyelemért folyamodunk, és kérünk-
nagy alázatossággal tégedet, hogy á
te-haragodat fordítsd-el mi rólunk.
Hajtsd á te füleidet és halgass-meg,
nyisd-meg á te szemeidet és tekints-
meg á mi bűneink miatt meg-há-
borodott voltunkat: mert mi nem á
mi igazságunknak bizodalmaiban
vettyűk-elődbe á mi könyörgésün-
ket hanem á te irgalmasságodban
való bizodalunkban. Halgass-meg
hát *Vram*, *Vram* légy kegyelmes!
Vram légy figyelmetes, és ne kefe-
delmeskedgyél tennen magadért!

a. mert tiéd á böltség és az erő, egyedül á te hatalmadban az időnek és az óráknak el-változtatása. *b.* Bocsásd meg annak-okáért á mi számlálhatlan sok bűneinket.

Illess-meg minket á te meg-elevenítő kezeiddel, mint Daniélt: mert mi-is erőtelenek vagyunk, és tégy minket-is méltókká te előtted, és állás-fel minket térdeinkre és kezeinkre, hogy á mi reánk orofzlán módon sivalkodó veszedelmektől el-ne nyeletteffünk: mert mi bennünk femmi erő mintsen, főt még á lélekzet-is alig maradhat bennünk. *c.*

Oh *Vram* minden-ható *Isten*, te meg-tselekedheted azt, hogy mi ismét meg-épüllyünk és meg-gyógyullyunk, mert á te hatalmad örökké való hatalom, és á te országod nemzetről nemzetre tart. *d.*

De még ha szintén jól nem téssz-is
mi-

mi-velünk, és hogy ha igaz ítéleted-
 ből mi felőlünk el-végezted volna, is
 hogy mi te nálad-nélkül el-legyünk,
 még-is te benned reménylenénk. *e.*
 Es hogy ha á zöldellő fának ágait le-
 vagdaltatod-is! ha az ő leveleit szél-
 lyel rázatod-is; és ha az ő gyümöl-
 tseit tétova hanyatod-is; még-is erős
 bizodalommal el-hiszük hogy annak
 az ő törőkjét gyökereitől meg-
 hagyod: mert mi te beléd plántal-
 tattunk, á honnét soha örökké ki-
 nem száradhatunk. *f.* Erős vigazta-
 lásunkra vagyon ez mi-nékünk,
 hogy á mi nevünk az életnek köny-
 vébe vagyon be-íratatva: és hogy
 ez á mi nyomorúságunk á melly
 mostan ideig és kettős időig terje-
 dett ez után immár fél időnél tovább
 nem terjed. *g.* és hogy el-érjük még
 mi amá mi határunkat, és meg-
 nyugoszkodunk, és á mi állapotunkra

viszta-állunk a pusztulásnak napjainak végén, az az, amaz utolsó napnak meg-vidámító hajnalán, a melly állapotunkban mi tégedet a te szerelmes Fiaddal és Szent Lelkeddel, Örökké minden választott Angyalokkal és emberekkel együtt áldunk és dicsőítünk. *. Amen.

a Danielis cap.19. vers.8. 11. 18.19.
 b cap.2. vers.20.21. c cap.10. vers.10.
 11.17. d cap. 4. vers.31. e cap.3. vers.
 18. f cap. 4. vers. 11. 12. g capite 12.
 vers.7.13.

XXI.

A' Hoséas Prophéta könyvéből.

1. Az Istennek kinsínységünkől
 fogva velünk közlő kegyelmének
 dicső-

disfreti.

2. *Könyörgés az Isten haragjának el-fordításaért.*

3. *Hálâdatosságnak iszri.*

MEnnyi Atyánk könyörülő Isten, midőn mi még gyermekek volnánk, keveltél bennünket, hivtál minket, űledbe vettél és úgy hordoztál bennünket. *a.* De mi arra nem figyelmeztűnk, mennyi és minémű jó téteményit közli mi velűnk à mi Vezérűnk hanem magunk kényén te tőled el-szakadtunk és à mi veszedelműnknek hálójába ejtettűk mi magunkat. *b.* Mint hogy pedig immár à mi nyavalyáink à gyógyulásért ujjobban-is te hozzád igazgatnak mint lelkek férelmét meg-gyógyító igaz Orvoshoz, te hozzád térűnk, mert bánnyuk à te tőled való el-szakadásunkat, és fiui

akázatosfággal kérünk tégedet, hogy fordíts-él a te haragodat mi rólunk és feleíts-él minden mi álnokságinkat, végy kedvedbe ismét minket és orvosolly-meg minket minden fogyatkozásinkból. c. Mert te szag-gattál-meg minket, te gyógyíts hát bé-is a mi sebeinket, nem valami fűvel pedig avagy irrel, hanem a te meg elevenítő szóddal, a melly mindeneket meg-gyógyít. Eleveníts-meg ismét minket és állás éptségbe bennünket, hogy mi te általad élhessünk.

Oh Uram, ne nevezz minket többé (*Lo Ryhamahnak az az*) kegyelem nélkül valóknak, se (*Lo Amminak az az*) el-vettetteknek: hanem nevezz inkább élő Istennek kedves fiainak: és mondgyad ezt mi - nekünk kegyelemtől meg-fosztattaknak: *En népem vagy te. e.*
Es

Es petfételly-el minket magadnak
 az örök életre à hitben, à kegyelem-
 ben és az irgalmasságban, hogy mi
 ne tsak szelet vessünk s-ne tsak for-
 gó-szelet arassunk, *f*, hanem ugyan
 valóban te benned helyheztesztetessük
 a mi reménységünknek fundamen-
 tomát, és azon szorgalmatoskodhaf-
 sunk hogy à te jó-voltodat tökéle-
 tesen meg-ismérjük, hogy így mi-
 dőn el-jutunk à te kegyelmednek
 valóságos isméréstire, meg-ujjéttas-
 sunk a te reánk származandó men-
 nyei áldásiddal, à mint meg-ujjéttas-
 tik à föld à tavasz időbeli hajnali es-
 fővel. *g*: Es tégedet mint jól-tévő
 Istenünket mind örökké áldhassunk
 és magasztalhassunk. *. Amen.

a Hoseæ capite II. vers. I. *b* cap.
 13. vers. 9. *c* cap. 6. vers. 1. *d* cap. 1.
 vers. 6. 9. *e* cap. 2. v. 22. *f* cap. 8. v. 7.
g cap. 6. v. 3.

Ugyan azon Hóseás Prophetából.

MEnnyei Atyánk, mindenható Isten, mennyi sok és nagy jó-téteményidet közlötted lelkeinkkel és testeinkkel. Midőn mi még gyermekek volnánk, kedveltél bennünket, és ki-hivál bennünket mint fiaidat leányidat à Pápistafágnak temérdeki setét Egyiptomából, mint az édes anya őledben hordoztál bennünket, és igazgattad à mi lábainknak járását. *a.* Te vagy *Vram* az, à ki à Propheták által mi-néktünk sokszor szóllottál, és à Propheták által minket à te isméretedre juttattál: *b.* és minden veszedelmeknek reánk követhetése előtt jó idején minket elégséges-képpen meg-intettél. *c.* Embereknek köteleivel vontál magadhoz minket, szeretetnek köteleivel:

vel: és olyan voltál mi-nékünk,
mint a kik a jármot a baromnak
nyakában meg-könnyebitik, és ételt
adtál nyugodalmasan mi előnkbe, *d*,
hogy mi te hozzád hűségesen hal-
gatórnánk, és te tőled mas-huvá ne
térnénk.

De mi ô hűséges Istenünk felette
hálâdatlanokká, gonoszokká és ma-
gunk gondolatlan fiakká lettünk.
Nem gondolkodtunk mi arról mi-
képpen segítettél te minket minden
elő-menetelre. Es törbe ejtettük
magunkat annyira hogy abból ki-
nem fejtőzhetünk. *e*. És mivel hogy
a te jóaidnak bővségével meg-ele-
gedénk s-meg-telénk, el-hittük ma-
gunkat és el-feledkeztünk te rólad, *f*,
annyira hogy szízeretet és ügalmasság
mi közöttünk nintsen, hanem, a
hamis esküvés, a hazugság, a gyil-
koság, az orság, a parázna-ság és a

zsalárdtság áradtanak-el mi közöt-
tünk, és eggyik vér a másikat éri; g
annyira hogy te igazán perelhettz
mi-velünk és méltán el veszttheted
a mi földünknek lakóit.

(A' te szolgaid senkit meg-fed-
deni vagy dorgálni a te igéből im-
már nem mernék; mert az Embe-
rek az igaz tudományt meg-vetet-
ték, a tudatlan kősség inkább kíván
vérettetni hogy nem mint tégedet
halgatni) mert a paráznaság, a bor
és a restlég el-vette észeket. *h.* Az
ő szivekben a bálványozásra és egyéb
rettenetes dolgokra igyekeznek, szi-
veket az alnoksághoz úgy hozzá ké-
szítették alattomban mint a süő ke-
mentzét, melly lángozó tűzzel égh. *i.*
Erős varosaikban, az erős népnek
fokaságában és a Fejedelmeknek
meg-eggyezésekben helyhezítették
bizodalmodkat. *k.*

Iól-lehet, Kőnyörgésekre rendel-
 tetett oráink vannak ugyan mi-né-
 künk, és à mi te hozzád térésün-
 ket mutogattyuk külső tekintettel,
 tel, mind-az-által belső-képpen ezt
 nem tökéletes szívvvel tselekekszük,
 hanem mint az erővel meg-hajtatott
 kéz-iw mellynek végei más felé ál-
 lanak. ki-fáradtunk à te hozzád
 való térésünkől, és hová bővebben
 predikáltatik à te szent akaratom mi-
 nékünk, annál kevesebb foganattyát
 láttyuk közöttünk. l. Azért szün-
 tél-meg te-is ó nagy Isten à kő-
 nyörületetlenségtől és haragodban így
 szólottál mi-nékünk (Lo Ryhamak
 az az.) Nem kegyelmezek-meg to-
 vább tinéktek, mert többé (Lo Am-
 mi az az.) ti nem én népeim, én sem
 leszek ti Istentek. m.

Minek-okáért mind ezekből is-
 mérjük, hogy nem mészre vagyon
 à bűn-

à büntető ostor: és mivelhogy az
 áldást meg-vetettük, rövid időn
 meg-vettetünk mi-is, és mint méltan
 edények semmire betűltet-
 tünk. *n.* Ellenség rohan mi reánk
 mint a sas-keselyő és el-fogja törni
 a mi kéz-iveinket. *o.* olyan volt a
 mi nemzetünk mint a vad tulok,
 de te-is az ő kövér nyakán által-
 mentél, *p.* minden erős helyeit ottan
 ottan haborgatni hagyod, és mint
Adamát Seboimat, mint *Sodomát* és
Gomorrát ronton rontod-őszve. *q.*
 El-kell mi-nékünk fegyver miatt
 hullanunk, a mi apró gyermekeink
 oszlophoz fognak verettetni, és a mi
 terhes asszonyi-állatink ketté fog-
 nak vágattatni, *r.* a mi leányink és
 menyek meg-ferteztetésre fognak
 adattatni, *s.* mert mi a te szódat nem
 fogadtuk. *t.* ő kitfoda volna most az
 a bölts a ki meg-értene ezeket?

Kit-

Kitfodá az értelmes ember, hogy
 ezébe venné ezeket? mert igazak az
 Urnak utai és az igazak járnak azo-
 kon. *u.* Mivel hogy ideje vagyon
 meg-keresni az Urat, hogy el-jőj-
 jön és igazságnak elsőjét származ-
 tasson mi reánk; *x;*

Mostan annak-okáért *Vram* já-
 rulunk te hozzád és keressük á te
 ortzád *y:* tégedet keressük *Vram*
 mi Istenünket! és Dávidot á mi
 Királyunkat, az az, á mi Idvezető
 Urunk Iesus Christusunkat, és tisz-
 tellyük az ő kegyelmességét é mi
 utolsó nyomorodott időnkben. *z.*
 Kérünk feleitts-el hát minden mi
 álnokságinkat és légy kegyelmes mi
 hozzánk: és áldozunk te néked á mi
 ajakainknak áldozó tulkaival. Gyo-
 gyitts-meg, *Vram*, á mi te tőled
 való el-szakadásunkat, fogadgy min-
 ket á te nagy jó kedvedbe, és for-

dits-el à te busllásodat mi rólunk: *α.*
 mert el-hittük hogy à te szived
 meg-esett mi rajunk és meg-szántad
 igyekezetidet. Gerjedezőé à te nagy
 kegyelmességed? Ne tselekedgyél
 hát à te haragodnak busulása szerint,
 ne térj à te népednek el-vesztésére:
 mert Isten vagy te, és nem ember,
 szent vagy te mi közöttünk, ne jőj-
 hát haraggal bé à városba. *β.* Te
 szerzettél frigyet mi-nékünk à me-
 zeivel vadakkal és az éghe madarakkal,
 és è földi tsuszó- mászó állatokkal,
 hogy azok minékünk ne ártsanak:
 az ivet, à fegyvert és à hadakozást
 el-veszted à mi országunkról, és
 meg-nyugosztalsz minket nagy bá-
 torlással. Sőt Uram, te ugyan hit-
 tel jegyzettél-el minket magadnak
 az örök életre, és változhatatlan-
 képpen biztattál-meg minket az
 igazságban. ítéletben, kegyelemben
 és

és irgalmasságban. 7. Hittel köteleztetted mi hozzánk tennen magadat, te-gyűjtéssz-még minket egybe, te-gyűjtéssz ô te szerelmesidnek örök-ké való édes Attyok *Felséges Isten!* 8. és ezt fogod még mi-nékünk kegyelem nélkül valóknak mondani: *En népem vagy te.* oh Uram akkor mi-is nagy örömmel te-néked azt fogjuk mondani: *Te vagy a mi Istenünk és Atyánk.* 9. Készülly hát oh Uram a te ki-joveteleddel mi hozzánk mint a piros hajnal, és jöj-el mi hozzánk mint az eső, mint a tavasz időbeli lassú eső, melly a földet meg-nedvesíti. 10.

Tegy-jól mi-velünk; és a te Atyai szerelmednek világát emeld-fel úgy mi rajtunk a mint immár a Napot fel-emedted a földnek megvilágosítására, leg-közeleb pedig é máj napot-is áld-meg úgy mi-nékünk

künk hogy csak egyedül à te tett és ed
 szerint rendelheffük minden mi
 dolgainkat; és mutasd-meg mi-ne-
 künk a te kegyelmességedet mint
 valami éghi harmattal meg-terhelte-
 tett felyhöt, a melly idején reggel
 szép nedvességet származtat. Nem
 ivekkel pedig, sem nem fegyverek kel,
 sem nem titkőzetekkel, sem nem
 lovakkal, sem nem lovagokkal, n,
 hanem a mi Urunk Istenünk, az
 az, a mi Urunk Iesus Christus által
 tart-s-meg minket, ugy-mint kiben
 egyedül all a mi meg-tartatásunk, *ki*
a halálnak veszedelmévé, és a kopor-
sónak romlásává lett. 0, Igy mi-is oh
 Uram, életünknek minden napjait
 te-néked fogjuk szentelni, és minden
 erőnkkel azon leszünk hogy a te
 kegyelmednek tökéletes ismeretire
 juthassunk. 1. Emberi erőben többé
 nem bizunk. 2. Tiszta szívvvel akarunk
 mi

mi
 vetn
 a. M
 ma
 kor
 hezt
 mer
 teren
 fel-n
 vagy
 hűs
 fogy
 lotta
 állat
 való
 kepp
 drag
 nek
 a di
 örö

mi meg-térni, igazságot akarunk
vetni, és kegyelmet akarunk aratni.
2. Meg-igyekezzük őrizni az irgal-
masságot és az ítéletet, és minden-
kor a mi Istenünkbe akarjuk hely-
hezteni a mi reménységünket: ~~mi~~
mert sem égen sem földön való
teremtett állatban azt az idvefféget
fel-nem találjuk a melly te nálad
vagyon; te benned tapasztalljuk ő
hűséges Istenünk azt a hűséget
fogyatkozás nélkül a mellyel elat-
lotta magát a rőkéletes affzonyi-
állat az ő férjéhez. 3. Ezt a te hozzád
való hűséget oltfad változhatatlan-
keppen mi belénk-is, hogy csak a te
drága-látos és méltóságos Neved-
nek tulajdoníthassuk a hatalmat és
a dicsőséget mostantól fogva mind
örökké. *. Amen.

• Hosea capite II. vers. 1. 2. 6 cap.

12. vers.10. *c* cap.5. vers.9. *d* cap. 11.
 vers.3. *e* cap.5. vers.1. *f* cap. 13. v. 6.
g cap.4. v. 1. 2. *h* cap.2. v.5.6. *i* cap.
 7. vers.6. *k* cap.10.v.13. *l* cap.11.toto.
m cap.1. v.5.9. *n* cap.4. v. 6. *o* cap.1.
 vers.5. *p* cap.10. v.11. *q* cap.11. vers.8.
r cap.14. v.1. *s* cap.4. v. 14. *t* cap. 9.
 v.17. *u* cap.14. v.10. *x* cap.10. v. 12.
y cap.5. v.15. *z* cap.3. v.5.

a cap.14. v.3.5. *β* cap. 11. v. 8. 9.
γ cap.2. vers.17.19. *δ* cap. 1. vers. 11.
ε cap.2. vers.22. *ζ* cap.6. v.3. *η* cap.1.
 vers.7. *θ* cap.13. vers.14. *ι* cap.6. v.3.
κ cap.14. v.4. *λ* cap.10. v. 12. *μ* cap.
 12. v.6. *ν* cap.2. vers.6.

XXIII.

Az apróProphétákból közönségesen.

1. Fohászzkodás a mi jelen való
 sorsunkon.

2. Kö-

2. Könyörgés a meg-szabadulá-
sért.

3. Fundáltatik ez a könyörgés az
Istennek irgalmas ágán; és a meg-
szabadítás bizattatik az ő tőle el-
rendeltetett időkre, eszközökre, és
Kegyelméből nekünk ki-jelentendő
bőltsefégre.

O Tfundálatos Isten, vallyon va-
gyoné a városban olly veszede-
lem, a mellyet nem te botsátottál
volna ő reá: a. Az a te ítéletednek
igaz forsa illetett most minket a
melly Ionást illette vala: b: és mivel
mi a Ionással együtt a te beszéded-
hez engedetlenek voltunk, te-is min-
ket a sok nyomorúságoknak szél-
veszeitől fel-emelkedett habokba ve-
tettél, és azokkal mint egy Tzet-
hallal be-nyeletél bennünket: a ho-
lott mi sok napokat és etszakákat el-
L 4 tőltvén,

töltvén, nyegűnk és bánatnak eresztettük magunkat mint a gyermek szülő. c.

De oh Uram, most immár è mi meg-keferedett állapotunkban te hozzád kiáltunk, kérünk, felelly-meg mi-néktűnk à mi szónkra és vedd füleidbe à mi fohászzkodásinkat: szólly tsak eggy ígét, hogy mi az idveffégnek partyára mint Iónás à szárazra ki-tétetteffűnk. d. szabaditts-meg à te ígéreted szerint minket, mert mi à te nevedet hijuk fégitfégűl. e. Engedgy minket fajtádnak, sőt ugyan szerelmes fiaidnak neveztetnűnk? f; és mondgyad ezt mi-nékűnk: *En népem vagy te,* hogy mi-is te-néked bizodalmasan ezt mondhafluk: *Mi Vrunk és mi Istenűnk vagy te:* g: mert mi te reád nézűnk, és várunk tegedet mint meg-szabaditásunknak Istenét. A' te

te haragodat hordozzuk Uram mi,
 mert vétkeztünk te ellened, mind
 addig míg meg-látod à mi perün-
 ket, és igaz törvényt télsz mi-né-
 künk. Kicsoda olyan Isten mint
 te vagy? á ki el-veszed à mi álnok-
 ságinkat, kinek az ő haragja nem
 mind örökké tart: à ki minket meg-
 szán, és el-tapodgya à mi álnoksa-
 ginkat, és minden mi bűneinket à
 tengernek mélységes örvényébe ve-
 ti: *h*: mert te Uram jó és kegyelmes
 vagy, és te à szorongatásnak napján
 erősség vagy, isméréd à te benned
 bizókat, és midőn à tieiden à nyo-
 morúságoknak folyamatit nagy se-
 besen által-botsátod, igen hirtelen-
 séggel véget vettz azokban. *i*. Közel
 vagy te és-nem kélík à te segedel-
 med; *k*; mert fel-kelsz végre à te
 szentséges lakó-helyedből. *l*.

Minek-okáért várunk mi tégedet

és le-nem botfattyuk à mi kezeinket, hanem te hozzád emellyük erős Istenünkhöz, ki meg-tartasz és id-veffégünk vagy mi-nékünk, te mi rajtunk örömmel örvendezel, à mi szzerelmünkben gyönyörködöl, és nagy vigassággal vigadozol mi-nékünk: *m:* sőt ugyan emlekezetnek könyvét irattal te azokért à kik tégedet félnek és à te Nevedet betsülik. *n.*

Mi mind-azon-által Uram nem szabunk te-néked időt à mi segedel-münkre, hogy mi tégedet azzal ki-fértenénk: *o:* mert te mindeneket móddal, renddel és mértékkel meg-mértékeltél: és az erő, mellyel nagyot tehettz, mindenkor nálad va-gyon; à te karod erejének kitsoda-álhat ellene? tsák olyan te előtted mind az egész világ mint à mérték nyelvének ponttya, mint à hajnal-nak

nak a földre esett harmattyának
 csöppje. De te mindeneken könyö-
 rülsz, mert mindeneket tehettz, és
 az embereknek bűnöket el-halga-
 tod hogy meg-térjenek : mert min-
 deneket mellyek a természetben
 vannak, szerezttz, és semmit a melly
 te teremtettt állatod, nem utálsz.

Mimódon maradhatott-volna meg
 az a mit te nem akartál volna? avagy
 mi-módon tartathatott-volna meg
 az, a mit te nem szollitottál volna?
 p. Ha pedig atyai tettzésed az, hogy
 minket è mi mostani állapotunkban
 ez életből a halál által ki-szollits,
 legyen ugy a mint te akarod. Es ak-
 kor-is te magad légy tüzes kő fal
 mi környülettünk, és oltalmaz
 minket mint szemeidnek fényét. q.
 és a mi halálunknak oráján bátoritts
 és erősitte meg bennünket mint
 meg-erősítéd Holophernes ellen a
 gyenge

gyenge Iuditth affzonyt, r, és segélly
minket kegyelmesen idvésséges dol-
gainknak boldog végbe-vitelére,
hogy mi te előtted tökélletes hű-
séggel álhassunk-meg, és a pokolbeli
Holophernesen ditsíretes győzedel-
met vehessünk.

Végy-hozzád jó kedvvel minket
mint a te szerelmes Fiadban az Ur
Iésus Christusban való kedves áldo-
zatot. Terjezd-ki mi reánk az igas-
ság Napjának meg-élesztő sugarit,
és gyógyíts-meg minket annak
szárnyai alatt, Add-meg mi-nékünk
a dicsőségnek országát, és a te ke-
zedből várandó ékes Coronát, hogy
a te ortsád előtt ki-mehessünk és
be-jöhecssünk mind örökké. Te-né-
ked a te eggyetlen eggy Fiaddal és a
Szent Lélekkel eggy örök Istennek
adassék dicséret és dicsőség minden
állatoktól s-mi tőlünk-is. Amen.

A Amos

a Amos capite 3. vers. 6. *b* Ionæ
 cap. 1. toto. *c* Micheæ cap. 4. vers. 9.
d Ionæ cap. 2. vers. 3. 11. *e* Ioëlis cap.
 2. vers. 32. *f* Matth. cap. 3. vers. 17.
g Zachariæ cap. 2. *h* Micheæ cap. 7,
 vers. 7. 9. 18. 19. *i* Nahum cap. 1. v. 7.
k Habacuc cap. 2. vers. 3. *l* Zachar.
 cap. 2. vers. 13. *m* Sophoniæ cap. 3.
 vers. 16. 17. *n* Malachiæ cap. 3. vers. 16.
o Iuditt cap. 8. vers. 10. 12. *p* Sapientia
 cap. 11. vers. 21. 22. & seqq. *q* Zacha-
 riæ cap. 2. vers. 5. 8. *r* Iuditt cap. 13.

A' Ioël Prophéta könyvéből.

1. Elő-számlálása az ellenségnek
 országunkra rohanásából reánk kö-
 vetkezendő nyomoruságoknak.

2. Okai efféle nyomoruságoknak.

3. Könyörgés azoknak el-fordítá-
 sáért.

4. Vigasztalások az Isten-felők-
nek ez illeten szomorúságokban.

URam Isten, nem külömben
vagyon mostan à mi állapa-
tunk, mint ha immár à ve-
szedelmet szemeinkkel láttuk volna,
és mint ha à fegyvert s-az éhséget
immár reánk botfátottad volna:
mert; Imé olly rettenetes nép kö-
zelget és rohan mi reánk, à kihez
világ kezdetitől fogva hasonló nem
volt, s-többé nemzetségről nemzet-
ségre nem-is leszen, a, nintsen pedig
senki à ki ellenek állhasson és vissza
verhesse őket, hirtelenséggel ki-te-
rültenek à hegyeken mint à hajnal-
nak világa, széllel nyargalnak mint
az űrközetre készült Oriások. Edes
házánkban sok városinknak kőfalaira
immár fel-is-hágtanak, és fegyver-
által úgy el-rontották azokat, hogy
tovább

Isien-fellé-
gokban.

külömben
mi állapa-
nmár a ve-
ttuk volna,
-az éhséget
ad volna:
es nép kö-
k, a kihez
sonló nem
ól nemzet-
ntsen pedig
on és vissza
ggel ki-te-
nt a hajnal-
alnak mint
ások. Edes
k köfalaira
és fegyver-
okat, hogy
tovább

tovább való lakásra nem alkalmato-
sok, a házakat mint az ablakon be-
menő lopók meg. hágták, b, elébb
hogy sem mint valaki azt cszébe-ve-
hette volna, a gyermekeket eggyebé-
dért és a leányzókat eggy jól-lakás-
beli borért el-adták: Illyen oltsó arúra
és mint eggy meg-fujtott apró ma-
darakká betsűlték szegényeket. c.
Minden népek el-réműltenek ezek-
től, és minden ország el-feketedte-
nek tőlők való féltekben mint a
fazék. A' mi országunk olyan volt
az ellenségnek be-jövele előtt
mint a gyönyörűséges Paraditsom
kerte, de ő utánna pusztulásnak puszt-
tájává tétetett. d.

El-pusztított a mező, kesereg-
nek a földnek lakói, mert el-veszett
a buza; el-száradott a must; sirnak a
szőlős kertek: mert a mezőnek
minden élő-fai ki-asztanak. El rott-

hadtanak az el-vetett magok a ba-
 rázdák alatt ; el-pusztultanak a ga-
 bonás házak , el-romlottanak a tsű-
 rők, az oktalan állatok fohászkod-
 nak; az őkrök bőögnek , a juhok
 nyája-is el-veszett, mert nintsen éle-
 tek . A' mi meg-maradott vala a
 fáskáto! , meg-évé a tsere-bogár, és
 a mi a tsere-bogártól meg-mara-
 dott vala, meg-évé a hernyó, a mi
 a hernyótól meg-maradott vala, el-
 fűté a ragya. A' kenyérrel és borral
 való áldozat , sőt minden öröm el-
 költ az Urnak házából, és az embe-
 rek fiainak vigaságok szomorúságra
 fordúla. Iaj néktünk ez a nap a melly
 közel vagyon , és ugy jó mint a
 pusztító a mindenható Istentől ! e.
 Setétségnek napja, homálynak napja,
 kődnek napja ez , és felyhőkkel be-
 burittatott nap ez ; nagy és igen
 rettenetes az Urnak napja, vallyons-
 ki

Ki álhattya-meg azt?

A' te táborod Uram ez! s-te nő-
ditod-meg ezeket nagy rettenetes-
séggel. *f.* A' mi fiainknak, és a' mi
fiaink fiainak, sőt még azoknak
unokájoknak-is les' a' rettenetes-
ségről mit emlegetniék: *g:* mert
meg-fokasultának a' mi gonoszságink,
és azok tesznek mi ellenünk bizony-
ságot: *h:* mert a' részegeskedés be-
nyelt vala minnyájunkat, a' világ
szerelmének és a' fok álhatatlanságok-
nak adtuk vala egészen mi magun-
kat; azért büntettz minket, és azért
vonod-el a' miutot és minden egyéb
áldásodat a' mi szájunkról. *i.*

Mind-azon-által, *Oh Uram*, te
igen kegyelmes és irgalmas Isten
vagy, késedelmes a' haragra, nagy a'
te kegyelmességed, és nem terjed
fok időkre a' te büntetésed: ki tud-
gya talám hozzánk térsz, és meg-

M 3

bánod

bánod szándékodat, és talám áldáso-
 dat hagyod utánna mi rajtunk, hogy
 mi tenéked kenyérrel és borral ál-
 dozhassunk, *k*, és *a* te gyűlkeze-
 tedben tégedet vig szível szolgálha-
 sunk, *a* mint te meg-ígérted ezt
 azoknak *a* kik te hozzád tiszta szív-
 ből meg-térnek. Mert imé firván
 és bánkodván nem *a* mi ruháinkat
 hanem sziveinket szaggattyuk-meg
 te előtted; velünk vannak *a* vének-
 is, közinkbe-vetjük az aprótskákat
 és *a* tsfetszopókat-is, ki-jöttünk *a*
 mi házainkból; te elődbe öntjük-
 ki *a* mi lelkeinket: tégedet hívunk,
Vram, felelly vigasztaló befzéddel
 mi-nékünk! Mi vagyunk, *Vram*,
a kik serkengettyük *a* te véghetet-
 len jó-kedvő atyai szivedet kik te
 fiaid és örökségid vagyunk! Ser-
 kenny-fel azért oh *Vram*, és légy
 kegyelmes *a* te népednek! oh in-
 dully

dully buzgóféra à te földedhez, és
 kedvezz à te feregédnek! Ne-bo-
 tásfad szidalomta à te örökségedet,
 hogy à Baál papjai ő rajtok ne úral-
 kodgyanak. Miért hadnál az Isten-
 teleneknek mi felőlünk ecképpen
 szólni: *Hol-vagyon mostan az ő*
Istenek? I. *hol az ő Evangeliomok?*
 te vagy az à ki meg-nem engeded
 hogy à te Neved ilyen éktelen gya-
 lázattal illetteffék; sőt öröktől fog-
 va való dékrétomodból el-végezted
 mi felőlünk hogy mi meg-sanyar-
 gattassunk de annak-utánna fel-ma-
 gasztaltassunk. Vigasztallyuk an-
 nak-okáért sziveinknek belső indu-
 lattyából ezzel minnen magunkat!
 hogy te mindenkor mi velünk és
 közöttünk vagy, és hűséges Iste-
 nünk akarsz mi-néktünk lenni, à mi
 rettező és félelmes sziveinket à te
 Szent Lelkednek meg-vidámító ne-

mes vízével meg-öntözöd, meg-
 erőfited és meg-bátoritod, hogy
 mindeneket békével el-szenvedhef-
 sünk, és soha örökké szégyenbe ne
 essünk: Es hogy ezt minden bizon-
 nyal meg-tapasztallyuk, és a te Ne-
 vedet vég-nélkül fel-magasztallyuk:
 mert a kik az Urnak Nevét segítség-
 gre hívják, azok mind örökké meg-
 tartatnak. *m.* oh Uram, è te-néked
 nagy dicsőfégedre szolgál, hogy mi
 a meg-szabadítást, egyedül csak a te
 hatalmasságodnak és meg-változha-
 tatlan igallágodnak tulajdonittyük:
 és noha a te hívféges fiaid között so-
 kan fegyver miatt el-hullottanak, te
 mind-az-által a te anya-szent-egy-
 házadat még a vér, tűz és köd-
 oszlopok között-is meg-tartod:
 mert a Sionnak hegyén leszen a
 meg-szabadulás, és a meg-maradott
 népet te magadhoz hívod. Oh
 Uram!

Uram! akkor à mi meg-maradott nyomorúlt fiainkat is magadhoz fogod hívni. *

Ne félyl hát föld népe, hanem inkább örülly s-vigadgy: mert az Ur nagy készültettel készült à te segítségedre. örvendezzetek és vigadgyatok à ti Uratokban Istentekben: mert meg-adgya még ō mi-nékünk az igazlagnak Doctorát, és nem halgattya-el, hogy ki-nem ōntené még az ō Lelkét minden testre, à fiakra és à leányzókra, az ō szolgaira és szolgáló leányira.

Mint régenten, most-is első ad mi-nékünk alkalmas időben. Hogy à mi tsűreink buzával meg-rakodgyanak, és à mi pintzéink al-lásokkal bévelkedgyenek. n. De az ellenséget minden ō férgeivel kiszéllezti szintén à külső tengernek utolsó határáig, el-annyira hogy az

Ő kevélyfége meg-dohosodik és
 annak büzi fel-megyen. o. Perelni
 fog az Ur az ő saját örökségéért a
 mi ellenségünkkel, ki mi rajtunk
 kegyetlenkedett, és törvénybe fogja
 az ő hivein tett gyöttelemeért, mert
 sok ártatlan vért ontottanak-ki a mi
 földünkben, a melly, büntetetlen
 nem maradhat. Es mivel hogy az
 Isten és az-ő anya-szent-egy-házát
 immár régtől fogva üldözik, igen
 rövid időn meg-fizet nékiek az ő
 érdemek szerint. A' szántó-vasákból
 fegyvereket fogunk csinálni, és a
 kaszákból dardakat, és a kik ennek-
 elötte betegesek voltak mi közöt-
 tünk, meg-erősödnek, hogy a mi
 ellenséginken bosszút álhasznak. p.
 Vessetek hát a sarlót bátorsággal a
 gabonába, mert meg-ért a keresz-
 tyén véren hizott Istentelen *Iesuitai*
gabona; jöjjetek és nézzétek-meg,
 mert

mert rakva az Isten haragjának saj-
 tója, meg-sokasult ezeknek az Ő
 gonosságok, és a nyomó szerzámó-
 kon felyül foly az Ő álnokságok. *g.*
 A' mi fiaink, és a mi fiainknak fiai,
 (valakik é nagy nyomoruságról
 meg-tudnak emlekezni) meg-lát-
 tyák ezt, és ennek igazságát meg-
 tapasztallyák, *r.* és a mi Istenünk-
 nek Nevét ezért ditsírní fogják,
 ugy-mint ki Ő közöttök tsuda dol-
 gokat tselekedett. kinek egyedül
 magának legyen ditsíret tisztesség és
 ditsőség mostantul fogva mind
 Örökké Amen.

a Ioel. cap. 2. v. 7. *b* vers. 9. *c* cap.
 3. vers. 3. *d* cap. 2. vers. 3. *e* cap. 1.
 vers. 10. vers. 12. vers. 17. vers. 18.
 vers. 4. vers. 9. vers. 15. *f* cap. 2. vers.
 11. *g* cap. 1. vers. 3. *h* cap. 3. vers. 13.
i cap. 1. vers. 5. *k* cap. 2. vers. 13. 14.
l cap.

l cap. 2. vers. 13. 16. 18. 17. m vers.
 29. vers. 32. vers. 30. n cap. 2. vers.
 21. vers. 23. vers. 28. vers. 25. o cap.
 2. vers. 20. p cap. 3. vers. 2. vers. 19.
 vers. 7. vers. 10. q cap. 3. vers. 13. r
 cap. 1. vers. 3.

X X V.

Az Amos Prophéta könyvéből.

1. A' Pápisták áldozó kegyetlen-
 segének ki-mutató tüköre, és annak
 meg-zabolázásáért való könyörgés

2. A' Pápistaság alól igaz keresz-
 tyén vallastra vissza-tért anya-
 szent-eggy-háznak állapotja.

3. Vgyan azon anya-szent-
 eggy-háznak a bűnökért való sa-
 nyargattatása.

4. Hármaz vigasztalása az ő
 jóvendő

jővendő békeségéről ennek az Isten
anya-szent-eggy-házának.

O Seregeknek erős Ura Istenez
te tudod hogy a Tyrannusok és
az igaz Isteni tiszteletnek ellenségei
mi-képpen nyomorgattyák és mi-
képpen tséplik vás tsépekkel ifjusá-
gától fogva a te anya-szent-eggy-
házadat. *a.* Ők meg-nem emlekez-
tenek azokkal az atyafiakkal tett
szövetésegekről kik egygy Istent val-
lanak, és kik az egygy szent Ke-
reszttségben vigaztallyák magokat,
hanem inkább fegyverrel háborgat-
tyák azokat; nem voltak semmi ir-
galmassággal hozzájuk, a terhes as-
fzonyi-állatokat ketté-vágták azok
között: mind örökké ragadozó volt
az ő haragjok, és örökké haragot
tartottanak mi ellenünk. *b.* A te
szentidnek kik a te Nevedet vallot-

ták-még tetemeiket-is meg-égették
mint à meszet, és eggyütt-is s-ma-
futt-is még az ő koporfoíkból-is ki-
hánták azokat. c. Tekintts-meg-hat
é kegyetlenséget oh erős Isten à te
igaz ítéletedben, és à te haragodnak
tűzét forditts-vissza az ő palotájo-
kra: d: törd-el az ő zárjokat, és for-
ditts-ki őket tövestől azzal eggyütt
a ki az ő üldözéseknek páltzáját
hordozza: mert ōk nem à mi ellen-
ségink, hanem à tieid és te ellened
vayon az ő örökké való dühössé-
gek. Teritts-el hát kérünk à te ha-
ragodat és méltó büntetésedet mi-
rólunk: mert mi bennünk-is nem
csak három avagy négy gonosság
hanem meg-szamlálhatatlan sok ta-
láltatik. e. Meg-nevelkedtenek és
meg-erősödtenek à mi bűneink an-
nyira, hogy te méltán perelhettz mi-
velünk; f; és méltán kiáltathatod

mi-

mi velünk
El: lett es ma
ra: nek sz
Fey delme, k
bel: zond-vise
fól: jkón és h
fel: melye g
det: neg-verm
zefi: et nem ó
mé: ggé vált
nak: gyümö
igaz: t pénze
rült: eggy ö
nek: jekre h
takn: i igazs
A' k: vér B
dagi:) nyom
ket: ngállak
Meg: kintj
na: a meg-ö
otfó: j pénze
letet: elerőse

má-velünk amá firalmas beszédet:
El-esett és nem állhat-meg az Iz-
raelnek szűze (à mi országunknak
Fejedelme, királya, és minden rend-
beli gond-viselői) le-vettettek az ő
 földökön és fenki nintsen à ki őket
 fel-emellye g: mert à te törvénye-
 det meg-vetették és à te igaz szer-
 zéfidet nem őrzötték. *h.* Az itilétet
 méreggá változtatták és az igazság-
 nak gyűmölsét űrömmé. *i.* Az
 igazat pénzen el-adták és à nyomor-
 rúltat egy őltő sarun. *A'* szegények-
 nek fejekre fietnek és à nyomorul-
 taknak igazságokat el-fordították. *k.*
A' kővér Bikák (tudni-illik à gaz-
 dagok) nyomorgatták à szegénye-
 ket, rongállják à szűkölközőket. *l.*
 Meg-kitűnyétik à vékát, és à gabo-
 na arrát meg-őregbitik, à gabona
 otfóját pénzen adgyák-el. *m.* Az iti-
 letet keserűségre változtatták, és

az igazságot a földön hadgyák he-
 verni. *n.* Meg-esett embereknek bir-
 ságokkal élnek, egyenlő-képpen a
 lelki-Pásztorok nevét viselők és kül-
 ső tisztet viselő rendek: nintsen a
 tobzódásnak s-részegségeknek hatá-
 ra nálok. *o.* Egybe-hiják egygy-mást
 s-igy szolnak: *hoz-d-elő s-igyunk. p.*
 A' mértékletlenség, a parárnaság és
 a bujálkodás annyira el-hatalmazott
 közöttünk hogy immár nintsen a
 ki ezt meg-igyekezné büntetni. A'
 fia az attyával egygy leánnyal vétke-
 zik. *q.* Avagy nem zendülne é-meg
 ezen a föld, és nem sirnaé annak
 minden lakosla? a Nap nem nyu-
 godnéké-el délben? *r.* A' mi fő
 embereink a tziifrán tfináltatott
 nyoszolyákban bátran alusznak, és
 az ő ágyokban kedvekre el-nyuitóz-
 nak: válogatott bárányokkal laknak
 és meg-hizlalt borjúkkal. Hegedő
 szó

szó mellett énekelnek és. vigaság-té-
vő szerzszámokat gondolnak mint
Dávid, de nem lelki vigasztalásra ha-
nem a testi bujaságnak fel-indítására.
A' bort nagy pohárokkal isszák, drá-
ga olajjal kenik magokat, és nem
szánnyák a Iosefnek romlását. s.
Nintsen a ki őket erről inteni mer-
né, mert még a köz-nép-is harag-
szik és gyűlöli azt a ki az igazságnak
altal-hágóit meg-feddette: meg-utál-
ták az igaz-mondót: és a ki az id-
vetségnek utára akarná őket tanítani
ugy tartják azt mint a rémitőt. An-
nak-okáért a ki efzes ember, halgat,
mivel-hogy az idő gonosz. r.

Oh Uram Isten még-is nem ver-
tél te minket-meg fogainknak nyu-
godalmával és tiszaságával sem pe-
dig a kenyérnek szűklégével; hanem
a te igaz iteletedet inkább más-kép-
pen való sanyargatásiddal botfátottad

bővségesen mi közünkbe: mert a földnek egyik részét elsővel megöntözted, a másikat nem; és ragyával s-hernyóval vertél-meg minket. Dög-halált botfáltál mi reánk és a mi barmainkra mint régenten Egyiptomnak földére; le-vágattad a mi Ifjainkat, lovainkat az ellenségeknek adtad, de még-is nem tértünk mite hozzád: *u*: Sőt kérkedékeny kevélyekké és vak-merőekké lettünk, el-bíztuk magunkat a mi erős helyeinkben. Mészé vetettük mi a veszedelemnek napját, *x*, a hízeldő hazugokkal el-hadtuk magunkat hitetni *y*, olyat tulajdonítottunk magunknak a mi nem volt hatalmunkban, és azt mondtuk vala, hogy a mi nagy birodalmunkat a mi erőnkkel szerzettük, és a mi ellenségeknek magunk erejével álhatunk ellené: *z*.

Minek-

• Minek-okaért méltán nyomodod
 a' mi fel-fuvalkodott országunkat
 mi-képpen a' vasas szekér nyomja a'
 tellyés kévét. α.

Ki-tétettünk annak-okaért mi a'
 veszedelemnek, és meg-fognak kör-
 nyékezni minket minden féle szo-
 rongatások, a' mi várasink az Uról
 meg-gyűlöltetnek és idegen nép
 kezébe adattatnak minden benne
 való javainkkal együtt. β. A' mi
 pompásan ékesített házaink és pa-
 lotáink meg-romlanak és meg-pusz-
 tulnak, az apró házaknak barlangok-
 ká kell válniok és minden javoktul
 meg-kell űresednie. γ. A' ki leg-
 gyorsabb léfzen-is el-nem szaladhat;
 δ, és ha valaki el-szalad az Orofzlán
 előtt Medve találkozik reá, ha valaki
 az ő házába be-megy, és kezével
 a' falhoz támaszkodik, kigyó marja-
 meg. ε. Es hogy ha a' földnek gyom-

rába be-áffuk-is magunkat, à te ké-
zed onnét-is ki-hoz minket *ó Ha-
talmas Isten!* ha az égbe fel-hág-
nánk-is, onnét-is le-vonnál bennün-
ket: ha à hegyek tetején rejteztünk-
is-el, ott-is elő-keresvén fel-találsz
bennünket: ha à te szemeid előtt
à tenger fenekébe rejteztünk-is, ott-
is parantsolsz à kigyóknak hogy
minket onnét ki-marjanak. §. A'
melly várasból ezersen kelnek-vala
ki, százan maradnak abbā, és à mely-
ből százan kelnek-vala ki, tizen
maradnak-meg abban. ¶. Es ha tiz
emberek maradnak-is eggy házban,
meg-halnak. Es ha valakit az *ő*
baráttya fel-veszen, avagy à temető
ember, hogy ki-vigye annak tetemit
à házból, ha annak azt mondándgya
annak à háznak szomszédgya, vagy o-
né még vala-mi több à te házadban?
azt feleli az; Nintsen: annak-felette
azt

azt mondgya; halgass, mert ezek az
 Urnak az Ő Nevét nem említették.

El-fogy azért ezennel a mi fő-
 embereinknek fris-lakások, el-kö-
 zelget az ágyban nyujtozóknak jaj-
 gatások. 8. Közelgetnek a napok, a
 melyeken az Ur Isten éhséget bo-
 tít a földre, nem kenyérnek éhsé-
 gét sem vizeknek szomjúságát, ha-
 nem az Urnak beszéde halgatásának
 éhségét és szomjúságát. Bujdosni
 fognak egyik tengertől fogva a
 másik tengerig, és északtól fogván
 Nap-enyészetig futosnak az Urnak
 beszédének kereséséjért, és nem talál-
 lyák. El-epednek akkor a szép szű-
 zek és az ifjak a szomjúság miatt.

Immár Uram mit mondgyunk
 mi és mit gondollyunk? Remén-
 lyűké hogy e meg-érdemlett gonosz
 idő mi reánk ne következne? Hi-

ízem meg-áll mi ellenünk à te meg,
 másolhatatlan igazságod! mert te
 meg-esküdtél à te szentségedre, sőt
 ugyan à te életedre esküdtél-meg,
 hogy mi-nékünk az ellenségnek
 horgával mint à haláfszó horoggal
 ki-kelleffék rángattatnunk, és el-
 kelleffék vettetnünk. κ . Lássad im-
 már, hogy ha à mi tselekedetink. Ő-
 rök feledékenységbe jutnaké? Ha ezt
 tselekeszed-is fenki te ellened nem
 szólhat sem pedig ellened nem állhat:
 λ : mert *Vram*, te formáltad à he-
 gyeket, és te teremtetted à fzeleket;
 te változtatod világosságra à temér-
 dek sötétséget, te fedezed-bé à napot
 étszakával. μ . Te építettél magad-
 nak az egekben lakó helyet, és à te
 Seregedet à földön helyheztetted: te
 szollitod à tenger vizeit és ki-töltöd
 à földnek színére, és midőn te à föl-
 det meg-üténded meg-olvad te e-
 lőtted.

lőtt
 mi e
 ava
 lőtt
 Iste
 laf
 à r
 me
 ű:
 mi
 kev
 gu
 zé
 mi-
 kre
 má
 ner
 tot
 gy
 nek
 azt
 zen

lőtted. v. Mi-képpen álhasfunk hát
 mi ellene a te nagy hatalmadnak?
 avagy mi-képpen igazithasfuk te e-
 lőtted minnen magunkat? Igaz
 Isten vagy te, és immár ugy nem ha-
 laszthatod tovább a büntetést, mint
 a nyári gyümölcstnek le-fzedését a
 melly immár tellyefféggel meg-ért:
 z: mert meg-bántottanak tégedet a
 mi Fejedelmink és Királyink az ő
 kevélységeekkel, és te-is meg-hara-
 gudtál az ő palotáikta.

Azért állanak a te szemeid nyitva
 mi-felettünk, nekünk veszedelmün-
 kre és nem javunkra. o. Tovább im-
 már te mi velünk nem járhattz, mert
 nem vagy többé mi velünk. Ordí-
 tottál te mint az Oroszlán s-azért va-
 gyon jelen a præda, az az a te kezeid-
 nek kemény büntetése: te botfátottad
 azt az inséget és nyomorúságot egész-
 zen mi reánk valamelly a mi orzá-
 gunkban

gunkban és várasinkban vagyon. **Meg-fuallottad** à te kürtödet és orditassz. Ki volna hát az à ki nem rettegne? Bizzuké magunkat à mi Könyörgésinknek napjaiban? avagy à Templomba való fel-járásunkban? avagy az Ur-vatforájával való éle-
sünkben? avagy à mi foltári éneklésinkbē? Meg-haragudtál te mi reánk, és à mi Ceremoniáink te-néked nem kellenek. **Meg-utáltad** à mi Könyörgésinknek napjait, és nem illatozhatod à mi tettetes alázatosságunknak áldozattyát: nem tekintessz à mi hálá-adásinkra; meg-ve-tetted à mi éneklésinket, mert Isteni félelem nélkül és Kegyesség nélkül tselekedtünk. Minek-okáért minden utzákon jajgatás leszen, és minden utzákon ezt mongyák: *jaj! jaj!* à mi innep-napjaink siralomra fordulnak, és minden éneklésink keserűsé-

rűségre, olly keserűségre à melly
 miatt még à mi fejeink-is meg-ko-
 paszulnak. σ. Mind ezekből-is pedig
Vram tsak tiéd à ditsőség, mellyet
 mi-is à te igazságodnak, hatalmas-
 godnak és ítéletednek tulajdonitunk.

Tudgyuk mind-azon-által, *oh*
Vram hogy te jó és kegyelmes Isten
 vagy. Es ezért à te feneketlen mély-
 ségű kegyelmességednek erős osz-
 lopát fogjuk-meg mi-is à mi te ben-
 ned való bizodalmunknak vas-matf-
 kájával, és el-hiszűk, hogy te ugyan
 azon órában el-változtatod à te fel-
 lobbant haragodat, valamelly orá-
 ban à te fiaid te hozzád tőkélletes
 tiszta szívvvel meg-térnek: Uram
 légy kegyelmes hát à te népédnek!
 mert kitfoda tehet-te nálad kívül jól
 mi-veltűnk? τ? Látod hogy mi el-
 estűnk és meg-romlottak vagyunk.
 Am bátor űld-meg à mi sziveink
 O ajtainak

ajtainak felső részeit úgy a mint te,
 néked tettzik: Botsálad ám bátor
 azt a látogatásodat mi közinkbe a
 melly te-néked tettzik: v: tsak hogy
 kedvezz a mi te tőled nekünk ada-
 tott kedves Fejedelmünknek, kirá-
 lyunknak, Fő-rendeinknek és a te
 anya-szent-eggy-házadnak kegyes
 Patronusának; hogy meg-ne retten-
 nyenek és el-ne essenek. Poeniten-
 tiát irtál te mi-nékünk fiainak
 előnkbe, hogy mi keressük a jót és
 élyünk, gyűlölyük a gonoszt és
 szolgáltaffunk igaz ítéletet. Meg-
 ígérted mi-nékünk a te hűséges a-
 tyai kegyelmességedből, hogy te mi-
 nekünk életünket meg-tartod és
 mindenkoron mellettünk akarsz
 lenni. ϕ . Tekints-meg hát Uram,
 hogy a mi mostani Fejedelmünk és
 Magistratusink az ő tehetfégek sze-
 rint az igazságot ki-szolgáltatták:
 tekints-

tekints-meg azt-is hogy még fok
 kegyes és buzgó szívek vannak mind
 a felső s-mind a közönséges rend
 között, a kik a jót tőkéletes indu-
 lattal keresik, és az igazságot szerez-
 tik. El-akarnádé ezeket-is veszteni
 azokért az Istentelenekért a kik min-
 den félelem nélkül vétkeznek, ha-
 misséget űznek, és az ő gonoszságo-
 kat álnokul palástolják és titkol-
 ják? Soha te ezt nem tőlekedszed
 ő világnak teremő *Vra* s-gond-vi-
 selő kormányosa! hanem inkább el-
 végezted azt a te öröktől fogva va-
 ló tanácsodból, hogy minket a mi
 ellenségink között meg-hány-vešs,
 mi-képpen meg-hányattatik a búza
 a rostában, úgy hogy csak egy kö-
 vetske-is a földre ne essék. Ne-
 hadgyad hát *Vram* annál inkább a te
 nemes búzádat a földre esni hogy el-
 ne tapodtassék; és ne töröld-el a
 lácob

Iacob házát az az, à te anya-szent
 eggy házadat egészen: hané, fordittsá
 inkább à te szemeidet à bűnben
 gyönyörködő és bálványozó Ty-
 rannusok határára, és töröld-ki őket
 az egész földnek szinéről x. Erősíts-
 meg à te kezeidet, és à mint à pász-
 tor az oroszlánnak szájából à juhnak
 két szarait avagy à fülének külső
 részét ki-ragadgya, ragadd-ki ezen-
 képpen à té meg-nyomattatott és
 kisértetek alatt nyegő szegény-fi-
 aidnak kitűny seregét: emeld-fel à
 Dávidnak le-esett sátorát és építs-
 meg annak repedezését, és à mi ab-
 ban meg-romladozott állásd helyére
 ujobban, mint réghi időben volt:
 hogy birhassák annak maradékját a-
 zok à kik à te Nevedről neveztettek,
 és à te Nevedet prædikállották. Te
 vagy *Vram Isten*, à ki ezeket tehered
 és à ki meg-is tfelekeszed ezeket, és
 amá

amà bőv aratásnak és szűretnek
 Őrök békefeggel állandó napjait né-
 kiek meg-adod; à mellyeken szánt-
 fanak és örömmel arassanak; à mel-
 lyeken à bor-nyomó és à mag-verő
 egybe-találkozzanak, és egy mást
 vig-ortzával köszöntsék : és minden
 hegyek édes mustval az az à Szent
 Lélek ajándékinak tellyes folyásival
 és vigasztalásival az Ur Iésus Chri-
 stusban tsepegjenek és follyanak. ♫.
 A' te drágalátos Nevednek adassék
 azért hálá-adás és magasztalás mind
 Örökké. Amen.

a Amos capite 5. vers. 12. & vers. 3.
b cap. 1. vers. 9. 11. 13. *c* cap. 2. vers. 1.
d cap. 1. vers. 4. *e* cap. 2. vers. 6. *f* cap.
 5. vers. 12. *g* cap. 5. vers. 2. *h* cap. 2.
 vers. 4. *i* cap. 6. vers. 12. *k* cap. 2. v. 6.
 7. *l* cap. 4. vers. 1. *m* cap. 8. v. 5. 6.
n cap. 5. vers. 7. *o* cap. 2. v. 8. *p* cap. 4.
 vers. 1

vers.1. η cap.2. vers.7. ι cap.8. vers.
8.9. \int cap.6. vers.4.5.6. κ cap.5. vers.
10.13. ν cap.4. v.6.7.9.10. π cap.
6. vers.1.3. γ cap.2. vers.4. ϵ cap.
6. vers.13.

α cap.2. vers.13. β cap.6. vers.8.9.
 γ cap.5. vers.11. δ cap.2. vers.14.
 ϵ cap.5. vers.19. ζ cap.9. vers.2.3.
 η cap.5. vers.3. θ cap.6. vers.9.10.
& vers.7. ι capite 8. vers.11.12.13.
 κ cap.4. vers.2. cap.6. vers.8. λ cap.
8. vers.7. μ cap.4. vers.13. cap.5.
vers.8. ν cap.9. vers.6.5. ξ cap.8.
vers.1.2. \omicron cap.9. vers.4. π cap.3.
vers.8. ϱ cap.5. v.21.22. & vers.16.
 σ cap.8. v.10. τ cap.7. v.2.6. υ cap.9.
vers.11. & vers.1. ϕ cap.5. vers.14.15.
 χ cap.9. vers.9. cap.7. vers.5. cap.9.
vers.8. ψ cap.3. vers.12. cap.9. v.
11.12.13.

XXVI.

Az Abdias Prophéta könyvéből.

Az Edomiták ellen az az a keresztyén anya-szent-eggyháznak háborgatói ellen való könyörgés

O szivek titkainak meg-vizsgáló Ura minden-ható Isten, te látod az E'dom fiainak az az a te szegény és nyomorult anya-szent-eggyházad ellenségeinek fel-fuvalkodott kevélységeket, imé el-bízták magokat az ő szivekben, mivel hogy erős köfsziklák között és magas helyeken lakoznak, és azt vélik hogy onnét űket senki ki-nem vonhattya. *a.* Hízkelkednek magoknak és el-hitet-tek magokkal hogy ők olly fenyeen járhatnak mint a sas-kefelyők, és az ő fészkeiket a tñllagok közibe hely-
hez-

hesztethetik: *d*: és mivel hogy *ő* kő-
 zöttök fok bölts és agyas emberek
 vannak és minden féle álnok taná-
 tsok és hadi ravasz-mestersegek, azt
 alittyák hogy *ő*ket soha senki meg-
 nem szégyenitheti. *c*. Azonban pedig
 te nem feledkeztél-el az *ő* fajtalanfá-
 gokról, mellyet *ők* az *ő* attyok-fián
 Iácóbon az az, *à* te szerelmes Fiad-
 nak az Ur Iesus Christusnak Evan-
 geliomát igazán vallóin és bizony-
 ság tévőin tselekedtenek, *d*, akkor *à*
 midőn minden-féle martalékokkal,
 prädalásokkal és öldöklésekkel Gal-
 liában, Belgiomban, Angliában,
 Cseh-országban, Palatinátusban és
 több fok helyeken *à* te kitsíny serege-
 det ki-mondhatatlan rettenetessé-
 gekkel martzongották, és még
 mostan-is napon-kint martzongják,
 fzorongattyák és tífufollyák, *à* mi-
 keppen (*ő* nyavalyás életünk!) eze-
 ket

ket az Isten ellen való rettenetességeket è mi országunkban-is naponkint keservesen szemléllyük és fohász-kodva halgattyuk.

Oh Uram erős Isten, tégy ítél-tet ezek ellen! és közelgettesd-el à te meg-látogatásodnak napját ő el-lenek. Hanyd-széllel őket, hogy meg-ismérjék, hogy az ő sziveknek kevélysége tsalta-meg őket. *e.* Küldgy követet az idegen népekhez, hogy azok jőjjenek-el és támadgya-nak haddal ő ellenek. *f.* Botlás olly háborgatót, ő reájok à ki az ő kin-tséket (mellyben kevélykedtenek) fel-keressé. *g.* Engedgyed hogy az ő tulajdon frigyes társaik által, (kik-ben bizodalmodat helyhezgették de azokkal-is hűségesen nem éltenek. hanem tsalárdul tselekedtenek vélek) el-árultassanak, meg-tsalattassanak, határokból ki-űzetessenek, *h:* és

minden ō agyaskodások és kevelysé-
gek meg-szégnyenitteffenek és ōrök-
ké való semmivé tetteffenek. i, Tse-
lekedtessed ō rajtok-is ugyan azont
à mellyet ōk máson tselekedtenek,
és térítetted hét-képpen-vissza az ō
fejekre azt à mivel ōk másnak fizet-
tenek. k. Es à mi-képpen ōk ittanak
az Urnak szent hegyén és meg-ré-
szegedtenek, azon-képpen itafs ō
rajtok-is minden, pogányokat, hōr-
pōgettesd-fel és nyelesd-el tellyes-
séggel ōket, és tedd olyanokká
mint-ha nem-is voltak volna. l.

Oh Urani, nem vagyunk bosszu-
állásnak kívánói, sőt inkább kíván-
nók ō nékik mind idő szerint-smind
ōrökké való javokat és idveffégeket.
De mivel-hogy ōk à te ellenséggidde
tették magokat, és te-is az illyeté-
neket à te szent szájadbol származott
szóddal meg-fenegetted: azért kér-
jük

jűk mi-is a te meg-változhatatlan
 ítéletedet ő reájok, hogy ne vigad-
 gyanak tovább a mi romlásunkon: és
 hogy e rettenetes ellenfégek és Ty-
 rannusok ne nézzek tovább öröm-
 mel az ő attyok-fiainak az igaz ke-
 resztyéneknek veszedelmének nap-
 ját, és ne örüllyenek az ő veszedel-
 meknek napján, ne neveffék őket
 bosszontó szókkal az ő meg-szorón-
 gatásoknak napján. *m.* Ne küldgyék
 többé az ő seregeiket a te fiaidnak
 seregek ellen, és ne állyanak eleikbe
 hogy el-veszeffék azokat a kik a
 veszedelem előtt el-szaladnának. *n.*
 Fordíts immár egyszer nyakokba
 ő nekik ezt az ő mi inségünkön
 gyönyörködő játékjokat, és adgy
 pihenést oh *Vram* Isten a te ismeret-
 den lévő fiaidnak, hogy az ő rö-
 vid időn való meg-szabadulások u-
 tán birhassák azt a jóságot örökö-
 sön,

főn, mellyet ő nékik örökségül ad-
tál, o.

Tedd olyan emészto erejűvé a te
népedet mint a tűz, és a te anya-
szent-eggy-házadat olyan hatalmú-
vá mint a láng; a vér-szopó Esavi-
tákat pedig tegyed ollyakká mint a
pozdorja hogy meg-égetteszenek,
meg-emészteszenek és eggy-is ő
közülök meg-ne maradgyon. p.

Botfáss oh Uram Szabadítókat a
Sion hegyére az az eggyik Istenes
Fejedelmet (Királyt) és kereztyén
kegyes tizt-viselőt a másík után,
eggyik hívseges tanítót a másík-után
az ellenseges Esavitáknak meg-itélé-
sére: hogy az Ur Iesus Christusnak
a mi hívseges meg-tartónknak or-
szága mindenkoron és örökké meg-
maradgyon. Kinek te-veled és a
szent Lélekkel-egyenlő hatalmu és
örökké való igaz Istenségben le-
gyen

gyen ditsíret, tiszteleg és ditsőség
mostantul fogva mind örökké.
Amen.

a Abdix vers. 3. *b* vers. 4. *c* vers.
8. *d* vers. 10. *e* vers. 4. et 3. *f* vers. 1.
g vers. 5. et 6. *h* vers. 7. *i* vers. 11. *k*.
vers. 15. *l* vers. 16. *m* vers. 12. *n* vers.
14. *o* vers. 17. *p* vers. 18. *q* vers. 21.

XXVII.

A' Ionás Prophéta könyvéből.

*Meg-szorult szűk seginknek utol-
só állapotában, és a hadak miatti
meg-szorult állapotunkban való
könyörgés.*

VRam mi Istenünk, be-szállot-
tunk mi egyszer a te keresztyén
anya-szent-eggy-házadnak hajójá-
ba, a,

ba, a, még a hajó-bért-is meg-adtuk
 az az, a szent Kereszttség által te hoz-
 zád tñatlottuk magunkat, te-is pe-
 dig a te szent szövetséged által mi
 hozzánk kötötted magadat: Es imé
 meg-is mostan szintén utolsó szük-
 séginkben szorongattatunk ; mert
 rettenetes szél vész haborúk környé-
 keztenek-meg minket, és a tenger-
 nek rémitő habjai felyűl-járnak a te
 nyomorult hajódon, el-annyira hogy
 úgy tettzik mint-ha el-akarna rom-
 lani és merűlni. A' Tyránnusok, az
 ő haragjokban el-bódult Istentelen-
 ségekkel fergetegeskednek a te nyo-
 morult anya-szent-eggy-házad és
 kisdéd feregéd ellen. Igyekezzük
 ugyan a mi tisztűnket tñelekedni è
 fel-háborodott szél-vészben mint
 szintén a hajó-törésben nyavalygó
 hajósok; és a gond-viselésben szor-
 galmatoskodunk , tanátskozunk ,
 mun-

mu kalod
 ró ik és fi
 ve ink ea
 ge e melle
 ka nének
 na k; de
 fe Őket
 ka nem a
 g: áfnak
 m ellent
 m ellenfé
 ka bódott a
 is neg-ifr
 du az, a
 ly ról fu
 fz -veszet
 lő kbe, az
 le e igen
 m gonoss
 no ágival
 m t mi
 tio oz en

munkalodunk, sőt még a mi jó akaróink és szomszédtságink-is, (kik mi velünk együtt lábbognak,) hűségese mellettünk volnának és serénykednének hogy a szárazra juthatnánk; de (ő nyavalyás életünk!) sem őket mi, sem ők minket talpunkra nem állathatnak; mert a szorongatásnak tengere felette igen habzik mi ellenünk, meg-nevelkedett a mi ellenségünknek ereje és meg-sokasodott az ő hatalma, magunkban is meg-ismértük hogy te vagy egyedül az, a ki a szeleket a titkos helyekről fuvatod, és hogy è jelen-való szél-vesztet-is te támasztottad mi előnkbe, azért, mert mi te ellened felette igen terhesen vétkeztünk, és a mi gonoszságink a *Ninivébeliek* gonoszságival te elődbe fel-hatottanak; mert mi a te szóához és parantsolatidhoz engedetlenekké tettük mi

magunkat, b, és a teremtettt állatoknak elébb tettünk tiszteféget hogy sem te-néked. Hátat adtunk mi a *Ionással* és el-fzaladtunk te előtted, nagyobb bizodalmunkat helyhezettük mi az emberi erőben hogy sem a te minden-hatóságodban, el-annyira, hogy nem szűkség forfot vetni arra, hogy mi okért szállott è veszedelem mi reánk? avagy honnét jött legyen az a bűnös ember és mitfoda nemzetből való a kinek bűneiért azt mi reánk botfáttadtad: c: mert kitsínytől fogva nagyigh minnyájan vétkeztünk, és minden maga-mentő embernek szája be-dugattatott. A' mi egész országunk tisztátalan és a jótul űrés. A' pogány és bálványozó hajósokban nagyobb Isteni félelem találattott hogy sem mi-bennünk, mert szorgalmatoskodtanak ők azon, hogy

hog / az
me - m
ten / erh
zö / ün
tfo / a sz
á r / i fe
á n / úzó
ga / gya
fél / ke
ut / na n
tifi / -vis
lek / szik
ő / ó re
ka / a le
kő / nyúl
sem / mit
hiv / ak e
mi / űlein
tol / ti na
tar / atok
tok / meg
mi / tet e

hogy az Ő kezeket az ártatlan vértől
 meg-mentsek, midőn a *Ionást* a
 tengerbe kellene vetni. De mi kő-
 zöttünk ki gondol effélével? és ki-
 tőda szorgalmatoskodik azon hogy
 a mi feleinket és szomszédságinkat
 a nyúzó-fosztóknak kezeikből ki-ra-
 gadgya? Io-lehet, hogy a mi Isten-
 felő keresztyén Fejedelműnk és Ő
 utánna minden fő és alatsónb Istenes
 tiszt-viselők az Ő tiszteket meg-tse-
 lekeszik, és serengetnek minket az
 Ő jó rendelésekkel és igazgatások-
 kal; a lelkeknek Őr-alló Pásztori-is
 környűlettünk való hivatallyokban
 semmit el-nem mulatnak, hanem
 hívnak és szűnetlenül kiáltanak a
 mi fűleinkbe, mondván: Mit alusz-
 tok ti nagy-alhatók? kellyetek-fel,
 tartfátok pœnitentiát és jobbittfá-
 tok-meg életeteket: de az álom
 minket el-buritott, a pœnitentia mi

belénk nem avulhat. A' *Nimvebé-*
liek à *Ionásnak* egygy praedikatiojára
 minnyájan meg-térének és poeni-
 tentiát tartának: *d:* imé pedig, mi
 közöttünk többen volnának az
 egygy Ionásnál: Hallunk mi száz
 praedikatiót-is, de ugyan nem té-
 rünk-meg. El-hitettük mi ma-
 gunkkal hogy még csak leg-kissebb
 kár avagy szereztsétlenség-is mi
 rajtunk nem eshetik, és hogy ha á
 mi kerteinkben meg-csak egygy leg-
 alább való tök-szálnak gyökerét va-
 lamelly féreg meg-rágja-is, zugoló-
 dunk és ottan mindgyárt meg-ha-
 ragszunk: *e:* és el-hitettyük ma-
 gunkkal hogy mind halálig méltán
 haraghatunk, és á mi nagy békéte-
 lenségünkben halált kívánunk á mi
 lelkeinknek.

Tudgyuk mind-azon--által azt-
 is és à Ionással meg-vallyuk á mi
 fizi-

f veinl
 i galm
 r gy i
 e -tavo
 e ggyet
 r lefi
 l ozzán
 i i igaz
 i gy al
 l urago
 g út vet
 l írom
 i k gy
 t ána
 a , á ha
 t madot
 c Őkke
 a nyira
 g re à le
 f. ínt. h
 Oh U
 d k azér

Nimrebe-
dikatiojara
és pœni-
pedig, mi
lának az
k mi szá-
nem te-
mi ma-
eg-kisseb-
ség-is mi
hogy ha a
egy leg-
őkerét va-
s, zugoló-
t meg-ha-
tyúk ma-
ig méltan
gy békete-
nunk a mi
által azt-
yuk a mi
fzi-

szíveinkben hogy te kegyelmes és
irgalmas Isten vagy, nagy tűrhető,
nagy irgalmasságú, és a gonosznak
el-távoztatója vagy: g: és hogy a te
eggyetlen eggy szerelmes Fiad az
Ur Iesus Christus kiben egyedül mi
hozzánk meg-engeszteltettél az a
mi igaz Ionásunk, a ki mi érettünk
nagy alázatossággal a te meg-busult
haragodnak tengerébe engedte ma-
gát vettetni, a ki meg-holt, és a ki
három éjjel és három nappal a föld-
nek gyomrában feküdt, és annak-
utánna a szárazra ismét ki-tétetett, az
az, a halálból ismét hatalmasan fel-
támadott és te nálad mi-nékünk
örökké való békeséget szerzett, el-
annyira hogy a te haragodnak ten-
gere a lelki haboruktól immár meg-
szűnt. b.

Oh Uram, te hozzád folyamo-
dunk azért mi, è mi szörongattatá-
funkban

sunkban és nyavalyás állapotunkban
 mint szükségünkben egyedül való
 jól-tévőnkhez, nem folyamodunk
 a bálványokhoz mint a pogány
 nemzetből való hajósok: *i.* hanem
 az egyedül való igaz és hatalmas
 Istenhez ki a tengert és a szárazt te-
 remtette. *k.* Nem bizunk immár
 tovább a mi erőnkben, sem pedig
 emberi segedelemben reménységün-
 ket többé nem helyezetttyük, mert
 az emberben való bizodalom nem
 egyéb a semminél és az örökké való
 kegyelemnek kezünkől ki-botfá-
 tásánál, és mint tsák eggy játékból
 való el-vesztésénél. *l.* oh Uram, bo-
 tfássad elődbe hát a te szent Templo-
 modban a mi fohászzkodásinkat, ki-
 áltásinkat és szívbeli imádságinkat!
m. A' pokolnak torkából kiáltunk
 te hozzád, Uram halgasd-meg a mi
 kiáltásunkat! *n.* környül-vettenek
 min-

minket à habok, à te hánykodó vi-
 zeid és minden habjaid által-mennek
 mi rajtnnk. *o.* A' mélységeknek ve-
 szedelmes örvényi fogták-körül à
 mi életünket *p.* oh Uram mi Iste-
 nünk, szabadíts-meg à mi nyavalyás
 életünket à rothadástól. *q.* Ne ta-
 szíts-el minket à te atyai szemeid
 elől, és ne vess-ki minket à te szent
 Templomodbul: és ne haddgy min-
 ket à földnek zárjával be-záróltat-
 nunk mind örökké; *r.* hogy te-né-
 ked életünknek minden napjaiban
 hálá-adó szóval teheszünk áldozatot,
 és à mi fogadásunkat te-néked hűsé-
 gesen meg-adhassuk hogy te minket
 meg-szabadítottál. *s.* Uram, szánád
 te à Ninivé pogány várasnak száz-
 húsz-ezer fiait kik nem tudnak vala
 az ő jobb és bal-kezek között kü-
 lömbiséget tenni: *t.* hogy hogy nem
 szánál hát minket nyavalyás fiaidat,

és hogy ne könyörüljél mi rajtunk?
 kiket a te Fiadnak drága-látos vére-
 vel meg-váltottál, és kik a te méltó-
 ságos Nevedben keresztkedünk-
 meg: hogy hogy né kedveznél
 mi-nékünk kik sziveinknek buzgó-
 ságából minden tisztességet és dicső-
 séget csak a te irgalmasságodnak és
 kegyelmességednek tulajdonítunk?
 Uram meg-kell te-néked ezt örök-
 ké tselekedned mit hűséges Atyánk-
 nak; mert mi a Christusban te-né-
 ked fáját fiaid erősen bizunk a te
 atyai indulattal buzgó szerelmedben,
 és el-is hittük hogy ezt a te szerel-
 medet soha te meg-nem másolod
 hogy ha mi meg-nem másoljuk a
 te benned való bizodalunkat, tud-
 ni-illik, hogy ha szent életet élni
 igyekeztünk és igaz poenitentiát tar-
 tunk, a mi-nemű poenitentiát tar-
 tott a *Ninivébels* király az Ő hatalma
 alatt

alatt lévőekkel. *u.* De mi-képpen
 tarthassunk mi ilyen poenitentiát,
 hogy ha te, ô nagy Isten, segedel-
 medet és kegyelmedet mi-nékünk
 nem nyújtod? mert jaj imé ma-
 gunktól még csak jót sem gondolha-
 tunk, annál inkább nem mondha-
 tunk vagy tselekedhetünk. A' *Ni-
 nivébeliek*-is nem a magok tehetsé-
 gek-által tartottanak poenitentiát,
 hanem te nyújtottad kegyelmedet
 nékik, és á te szent Lelked által
 indítottad és serkentetted-fel ôket a
 poenitentia tartásra, hogy á te térni
 nem akaró népedet az Izraëlt kik-
 nek száma-nélkül prædikáltattad és
 Prophétáltattad á poenitentiát á *Ni-
 nivébeli* pogányok által meg-szé-
 gyenítetted.

Oh *Vram*, jelennyél-meg hát mi-
 nékünk á te segedelmeddel é mi
 mostani ilyünkben, teríts-meg
 hoz

hozzád bennünket hogy meg-tér-
 hesünk. Adgyad á te áldott ke-
 gyelmedet mi-nékünk hogy mi te
 benned tökéletességgel hihesünk:
 hogy á mi tettetes öltöztünket
 tudni-illik á mi kevélységünket le-
 vetkezhessük, és gyázba öltözzünk
 s-á porba üllyük x az az, bűnein-
 ken lelkeinknek igazán való bánat-
 tyával keserves köny-hullatásokat
 öntünk-ki; Sőt á mi egész sere-
 günkben meg-hirdettesük, hogy se
 emberek, se á barmok, se ökrök se
 jukok, semmit meg-ne kostolnának,
 se ne ennének, se vizet ne innának: y:
 hogy annál buzgóságosabban és hat-
 hatósabban kiálthassunk és hihassunk
 tégedet á fejedelemre; és te-is oh
 örökké való Isten nézhesd és vi-
 gálhassad á mi szin-mutatás nélkül
 való könyörgésünknek napját, és
 hogy ez orátul fogva soha többé
 gyümölsz.

gyümölcstelen hitűeknek ne talál-
tassunk és te tőled többbe meg-ne hi-
dedgedgyünk: hanem ki ki mi kö-
zülünk meg-térjen az ő gonoszságá-
nak utairúl és az ő kezeinek álnok
tselekedetitől, és, és soha többé à te
szentséges Néved ellen ne zugolód-
gyunk, hanem inkább è mostani
Zűr-zavarnak boldog végét várhaf-
suk minnyájan egyenlő tündesz lé-
lekkel.

Oh Uram, te teremtetted sem-
miből à mennyet, földet és à ten-
gert mindè benne valókkal egygütt;
te teremts hát mi bennünk-is jóra
való hajlandóságot, ujjéts-meg min-
ket és adgy olly pœnitentia tartó
szívet mi-nékünk à mi-neműt te
kivánsz à tiedtől: mert te-néked
atyai-képpen kell minket szeretned;
meg-kell te-néked mind azokat à
gonoszokat bännod vala-mellyekkel

minket meg-fenegettel, és el-kell-à te haragodnak büfülésát mi rólunk forditanod hogy mi meg-ne romoljunk és el-ne vesszünk: mert A-tyánk vagy mi-nékünk. * Mihelyt te ezt tselekedsz à tenger azonnal minden Ő hajkaitól meg-szűnik, és, à mi ellenségünkkel mi-nékünk békefégünk leszén és à te szentséges Nevedet örömmel fogjuk szolgál-
ni.

Vagyon még à mi szájunkban és sziveinkben Ő hűséges Istentünk há-lá-adásra való indulat, mellyet mi te elődbe ki-öntünk, és à te Nevedet méltó tisztelettel tisztellyük: mert te mi-nékünk-is adtál egy oltalomnak árnyékát tartó ékes boro-
styan (avagy tők) szálát, melly minnyájunknak örömével nevelkedett-fel mi közöttünk, és tekintetre ki-vánatos: Kedves ánnnyékkal fedezi

ez a mi fiainknak fejeiket, sőt még
 a te anya-szent-eggy-házadat-is: és
 mi felette igen örvendünk e mi zöl-
 dellő borostyánunknak; A' mi ke-
 gyelmes Fejedelmünk ez a borostyán
 szál; Fejedelem affzonyunkkal és Fe-
 jedelmi ágazatival együtt; (és a mi
 keresztyén helyeinkben Neved tisz-
 teletinek oltalmazására elő-állatott
 fő és alatsónb rendben levő Istenes
 Magistratusinkkal együtt;) kikért
 te-néked a mi sziveink belső indula-
 tának tökéletes buzgóságiból adunk
 örökke való hálákat. Oh Uram
 Isten! kezeidben vannak te-néked
 minden teremtettt állatok, a hajnal,
 a szárazságok, a Nap-keleti-szél, a
 Napnak ki-mondhatatlan hévsége,
 sőt még az élet és a halál-is: és sze-
 rezhettz te olly férget, melly, é mi
 Nemes borostyánunkat (avagy tök-
 szálunkat) úgy meg-fértheti hogy

à mi bűneinkért mi közzülünk ki-
 vétessék: Uram meg-vallyuk hogy
 meg-érdemlik ezt à mi bűneink, és
 è mellett minden-féle tsapásidat; de
 legy kegyelmes Uram, és kedvezz è
 nyomoruságos időben és è fel-hábo-
 rodott hadi veszedelmekben. Védel-
 mezzed és tarts-meg. az Ő gonosz-
 akarói és Irégyi ellen é te anya-
 szent-eggy-házadat kívánatos árnyé-
 kával fedezgető Nemes borostyán-
 szalat minden tsemetéivel egyyütt:
 mert à te Nevedért és à te nyomo-
 rult anya-szent-eggy-házadnak ol-
 zalmaért plántáltad őtet, hogy nem
 tsak à mi szegény hazánkra, hanem
 még à kiyől való helyekben-is à te
 benned igazán hívő fiaidra, hosszú
 időkig való békefégnek árnyékát
 terjeszthesse: és hogy mi tégedet à
 mi fiainkkal egyyütt é földön az Ő
 árnyékában idő szerint, ez élet után
 pedig

pedig az egekben à te ditsőfégednek
 záslója alatt minden választottid-
 nak és szentidnek seregeiben örökké
 való fogyatozás-nélkül tisztelhes-
 sünk és ditsírhessünk. Amen.

a Iona capite 1. *b* vers. 2. *c* vers.
 8. *d* cap. 3. vers. 5. *e* cap. 4. vers. 7.
f cap. 4. vers. 8. 9. *g* vers. 2. *h* cap. 1.
 vers. 15. *i* cap. 1. vers. 5. *k* vers. 9.
l cap. 2. vers. 5. *m* cap. 2. vers. 8.
n vers. 3. *o* vers. 4. *p* vers. 6. *q* vers. 7.
r vers. 5. 7. *s* vers. 10. *t* cap. 4. vers. 11.
u cap. 3. vers. 7. *x* cap. 3. vers. 6.
y vers. 7. *z* cap. 3. vers. 8. 9. *a* cap. 1.
 vers. 11.

Ditsíret Istennei

OBSERVATIONES.

1. Az A. b. c. nek rendi szerint való apró betűtskék, mellyeket a könyörgések közé helyezetttem, igazgatnak azokra a szent írás-beli helyekre mellyeket minden könyörgéseknek a végen fel-jegyeztem.

2. A' Könyörgéseknek, némellyiknek közepén, némellyiknek végen, ilyen tsillagotskákat * jegyeztem: melly tsillagotskákkal azt akarom meg-mutatni, hogy az időnek alkalmasosságával e kövérkezendő könyörgéseket hozzá tehetni a felső könyörgésekhez.

REGGEL.

*. Ujjobban-is te hozzád fohász-
kodunk

kodunk mint igaz, halhatatlan és
 nagy kegyelmű Istenünkhez és à
 mi Urunk Iésus Christusban nekünk
 szermes Atyánkhoz ; és te elődbe
 Őntyűk-ki à mi lelkeinknek hálá-
 adó áldozattyát, nem akarjuk à mē
 sziveinkben el-titkolni à te igazságo-
 dat, hanem lelki örömmel hirdet-
 tyűk inkább à te meg-tartásodat ;
 nem akarjuk el-tagadni à te irgal-
 masságodat sem pedig azokat à te
 áldomásodat à mellyekkel minket
 meg-látogattál: mert jó te rólad em-
 lekezni, te rólad vállást tenni és à te
 Nevedet mindenek felett dicsőíteni, reg-
 gel à te irgalmasságodat és estve à te
 igazságot hirdetni. Minck-okáért
 dicsőít tégedet à mi lelkünk és áld-
 gya à te nagy jó voltodat ezért hogy
 te minket ez el-múlt évszakának fe-
 réttségében à te el-fogyhatatlan ir-
 galmasságodból meg-oltalmaztál

Aldott vagy Seregeknek Ura Isten
 erős Isten ! a ki kegyelmesen tsele-
 keszel mind azokkal valakik tégedet
 keresnek és a te idvezetésedet szere-
 zik. Aldott a te nagy Neved minden
 nemzetségek között, hogy te min-
 ket oltalmadban tartasz és segedel-
 meddel gyámolétasz. Aldottak te-
 néked minden tselekedetid valamel-
 lyekkel a te fiaidat meg-látogattad.
 Kérünk tégedet tarts-meg minket è
 máji napon-is szent életben és ép
 egészségben, hogy a tsalárd őrdög
 valami kárt mi-nékünk ne tegyen,
 se pedig az Istentelen embereknek
 kezek minket meg-ne sértsen. Uram
 mi idveflégünknek Istene, jó reggel
 fohász kodunk te hozzád, téged hi-
 vunk segítségül jó reggel ! légy se-
 gittségül mi-nékünk, hogy minden
 tisztünk és hivatalunkbeli munkáin-
 kat valamellyeket mi reánk bíval, a

Ura Isten
 esen tfele-
 ik tégedet
 edet szere-
 ed minden
 y te min-
 és segedel-
 aldottak te-
 id valamel-
 látogatad
 eg minket
 tben és ép
 alárd ördög
 k ne tegyen
 embereknek
 értsen. Ura
 ne, jó regg
 l, téged bi-
 gel! légy te
 hogy minden
 eli munká-
 eánk bűn-
 e

te nagy Nevednek dicsőségére és
 fele-barátunknak hasznára szorgal-
 matossággal és nagy hűséggel min-
 den akadály nélkül végbe vihezzük,
 hogy è máji napnak világosságát à
 mi bűneinknek zavaros felyhőjével
 te előtted meg-ne homályosíttuk,
 és tégedet à mi szájainkkal vagy
 egyéb tfelekedetinkkel meg-ne bán-
 tsunk, se pedig à te frigyedet mellyet
 à szent keresztségben mi velünk kö-
 töttél fel-ne bontsuk. Adgyad mi-
 nékünk à te Szent Lelkednek azt à
 meg-erősítő kegyelmét, à mellynek
 bennünk munkálkodása által azokat
 à hat dolgokat à mellyeket te gyű-
 lölsz sőt à hetediket-is melly à te
 lelked-előtt utálatos, el-távoztathas-
 sük : à mi-neműek ; A' kevély sze-
 mek : A' hazug nyelvek : Az ár-
 tatlan vért ontó kezek : Az álnok
 gondolatokat forraló szívek. A' go-
 noszra

noszra fietséggei futó lábak: A^o ha-
 zugság szerző hamis bizonyságok;
 és, A^o ki az Atya-fiak között hábo-
 ruságot szerez. Ezekről, és ezekhez
 hasonló gonoszlágoknak tselekedeti-
 től oltalmaz-meg bennünket mi
 jól-tévő Istenünk! és a te könyő-
 rülleteffégednek soksága szerint ad-
 gyad a te kegyelmedet mi-nékünk,
 hogy a mi egész életünk és minden
 tselekedetünk te előtted legyenek
 kedvesek a te szerelmes fiadban a mi
 Urunk Jézus Christusban, ki te veled
 és a Szent Lélekkel egyenlő Isten-
 ségben él és uralkodik mind örök-
 kőn örökké. Amen. Mi Atyánk
 &c

DEKLOR

*. Ditsőségnek Királya, a ma-
 gas egeknek és a földnek meg-fog-
 hatatlan

: A' ha-
nyfágok;
ott hábo-
s ezekhez
elekedeti-
ünket mi
e könyö-
zerint ad-
i-nékünk,
és minden
legyenek
iban a mi
ki te vele
enlő Isten-
mind örök-
Mi Atyánk
R.
ya, a mi
meg-fog
hatatlan

hatatlan Ura hatalmas Isten; nagy
hálákat adunk mi te-néked, hogy
te minket gyermekségtől fogva
tellyes életünknek rendiben mind
è jelen való oráiglan kegyelme-
sen tápláltál, ételünket italunkat
és ruházatunkat napon-kint mi-
nékünk ki-szolgáltattad, és min-
den testi jóvainkat valamellyek
à mi világhi életünkre szükségese-
lehetnének mostan-is napról napra
bővségesen meg-adod. Imé Uram
meztelenül, szűkölködve és nya-
valyásul jöttünk à mi anyáknak
mébéből é világra, de te, valami
jók a mi életünknek meg-tartására
kivántatnak mind azokat kegyelme-
sen közlöd mi velünk. Mi pedig
ezekre à te illetén jó teteményidre
tellyességgel méltatlanoknak és ér-
demetleneknek ismérjük és vallyuk
mi magunkat. Sok tselekedetid van-
nak

nak te-néked ô nagy hatalmú Isten!
 nagyok a te tsuda dolgaid, és a te
 gondolatidban nintsen senki te hoz-
 zád hasonlító: minek-okáért mi-is a
 te tsuda dolgaiddat beszélljük és hir-
 dettyük mindenek felett. És noha a
 te tsuda tételidnek száma nintsen,
 mind-az-által ugyan nem halga-
 tunk, sem a te ditsiretedet el-nem
 titkolljuk, hanem a te jó-voltodat
 még a te fiaid fiainak-is hirdettyük,
 és a te mi rajtunk fel-virradott min-
 dékori hűségedet a mi maradékink-
 nak beszélljük valamigh, minket
 éltetv. Azon-közben, ugyan ke-
 rünk-is Uram fiúi alázatosfággal té-
 gedet, hogy, ennek-utánna se hadgy-
 el minket, hanem méltóztassál a
 mi minden-napi eledelinket és ru-
 házatinkat mi-néktünk ki-szolgál-
 tatni: mert te jól tudod Uram hogy
 ezek nélkül sem lehetünk-el é mi
 kevés

kevés ideig való világhi életünknek
 tovább nyújtásában; és hogy ezeket á
 te segedelmed nélkül mi magunk-
 nak meg-nem szerezhettyük: ha-
 nem, ha te adtz, úgy vehetünk:
 mert midőn te á te áldott kezeidet
 meg-nyitod akkor telnek-be min-
 den elő-állatok á te áldomáfsiddal.
 Hasonlatos-képpen ezen-is kérünk
 szermes Atyánk tégedet, ne en-
 gedgyed mi-nekünk hogy á te ilyen
 bővségesen nekünk adatott áldomá-
 fiddal gonoszúl éllünk és á bűnök-
 re hajollyunk; sőt inkább oltal-
 mazz-meg bennünket, hogy vala-
 mikoron á mi sziveink meg-ne ne-
 hezedgyenek á tobzódásnak, á ré-
 szegségnek, és è világhi szorgalma-
 toslágoknak miatta; ne szolgál-
 lyunk è világnak és ne esünk az ör-
 dögnek kísértetibe és töribe, se pe-
 dig á sok haszontalan és ártalmas

kivánságoknak gerjedezésébe, melly az embert a halálba és a veszedelemben meríti. Oltalmaz-meg minket a fősvénységtől, melly minden gonoszságoknak gyökere, hogy annak ártalmas kivánsága miatt az igaz hittől el-ne tántorodgyunk, és a lelki isméretnek külömb külömb féle sérelmibe ne avullyunk. Adgyad a te Lelkednek azt a kegyelmét mi-nékünk ô mi jóIstenünk! mellynek bennünk munkálkodása által minden mi gondainkat te reád mennyei kegyelmes Atyánkra halaszthassuk, a mi minden-napi eledeleinkkel és nekünk adatott ajándékiddal meg-elegedhesünk, meg-gondolván azt hogy nagy gazdagság legyen az embernek a maga forsan tsendesz elmével való meg-nyugovás. Halgass-meg minket ezekben a mi Urunk Iesus Christusnak kedvéért. Mi Atyánk &c.

E S T.

E S T V E.

*. Mint hogy pedig à te ingyen való jó-voltod ilyen igen mi hoz-zánk kötelezte magát hogy mikor még nem teremtetünk volna-is, immár örökös fiaiddá jegyzettél bennünket, és à mi teremtetésünk után mindenkoron kezeidben hordoztál minket, s-leg közelebb, oh áldott Isten (az Ur Iesus Christussal és à Szent Lélekkel egyenlő Isten-ségben nékünk szerelmes Atyánk) é maji napon-is à te sok rendbéli könyörülletességidnek végére mehetetlen volta szerint kegyelmesen meg-oltalmaztál bennünket à Sárhánnak nappal repülő minden felettűzes nyilaitól, à homályban kegyetlenkedő dögről, és à délbé puszító hirtelen dög-haláltól, s-min-

den

den reánk következhető reménytelen veszedelmektől: áldással és dicsőítéssel minden teremtet állatidtól è te nagy kegyelmességedért. Uram az égigh magasztaltatott à te irgalmasságod, és à te igaz mondásod à felyhőket éri. Kérünk annakokáért tégedet Kegyelmes Istenünk, hogy à te irgalmasságod szerint botlásad-meg mi-nekünk minden bűninket, valamellyekkel tégedet è máji napon mind gondolátinkban, mind szollásinkban, mind pedig tselekedetinkben meg-bántottunk. Ujjétts-meg à te irgalmasságodat mi rajtunk és è be-állandó étszakán-is engedgy mi-nékünk tsendesz aluvást, hogy te tőled ki örökké való nyugalom vagy, se most se ennek-utánna el-ne szakadgyunk, hanem inkább az igaz hit által mindenkoron te benned maradgyunk, és à te oltalmazásod
alatt

alatt
ne en
lenfé
tehe
te vag
veffé
Uram
nek e
hát?
szivü
segéte
kiolto
könye
gyá-is
mi lel
kezed
kezed
te olt
lyamo
ne! ha
meg-h
kiáltun

alatt bátorfágosan nyugodhassunk.
 ne engedgyed hogy a mi gonosz el-
 lenségünk az ördög valami kárt
 teheszen mi-nékünk. Uram, hiszem
 te vagy a mi világosságunk és id-
 vességünk; s-kitől féllünk hát?
 Uram, hiszem te vagy a mi életünk-
 nek erőssége; s-kitől rettegünk
 hát? Te benned bizott Uram a mi
 szívünk, és te mindenkoron meg-
 segéttél minket midőn te hozzád
 kiáltottunk, és meg-halgattad a mi
 könyörgésünknek szavát; mert u-
 gyá-is te vagy a mi erősségünk és a
 mi lelkünknek őrizője. A' te jobb
 kezed erősít-meg minket, a te jobb
 kezed vigasztal-meg minket, és a
 te oltalmazásodnak szárnyai alá fo-
 lyamodunk mi ő kegyelemnek Iste-
 ne! ha te hozzád nappal kiáltunk, te
 meg-halgattz minket, és ha éjjel
 kiáltunk-is, meg nem szégyenült-
 tünk.

tünk. Meg-emlekezünk mi te rólad még à mi à mi ágyáinkban-is, és midőn fel-serkenünk te rólad be-széllünk, mert te vagy à mi fejedelmünk, és tégedet à te szárnyaidnak árnyékában ditsűrünk: te hozzád ragadott à mi lelkünk, mert à te jobbkézed tartja à mi életünket. O kegyelmes Istenünk! kérünk adgyad à te kegyelmedet mi-nékünk, hogy, midőn à mi világhi életünknek utolsó órája el-kozelit (és à testi halálnak nyoszolyájába az utolsó ítéletnek napjáig való nyugovásra be-fekvéndünk) a te fejedelmed által igaz, erős, és állhatatos hittel, minden irtózás nélkül tsendeszen és az örök életre való fel-támadásunknak jó reménysege alatt aludgyunk-el. A' míg pedig è mi világhi életünknek végét érjük, mind addig tarts-meg minket vigyázásban, józan és mértékletes

letes
ész
assu
yuk
ánk
oz v
afd-
inke
lvez
men

Az

*

könyör
Sent I
è föle
g tjteli
Könyör
hogy à

kletes életben, hogy mindenkoron
 készen és jó lelki-ismeretben talál-
 tassunk; mert édes Atyánk nem tud-
 gyuk mi az órát a melyen mi hoz-
 zánk el-fogsz jőni hogy te magad-
 hoz végy bennünket. Kérünk hal-
 gasd-meg a mi mostani könyörgé-
 tünket a te szerelmes Fiadért a mi
 Idvezető Urunk Iesus Christusért.
 Amen. Mi Atyánk &c.

*Az Anya-szent-eggy ház-nak
 meg-maradásaért.*

*. Minden irgalmaságnak és
 könyörületességnek Attya, ki a te
 Szent Lelked által tennén magadnak
 è földön Anya-szent-eggy-házat
 gyűjtesz szedegettz és tartasz;
 Könyörgünk alázatosan te-néked,
 hogy a te kitsiny seregedet, melly a

te (kegyelmedből à te áldott igédet
 egyszer immár be-vette, tiszteli és
 őrzi,) tarts-meg à meg-ismért igaz,
 tiszta, és idvefféges tudományban és
 à Szent Sácramentomoknak meg-
 őrizésében nagy állhatatossággal à
 pokolnak minden kapui ellen, az
 álnok őrdögnek minden intselkedési
 ellen, minden Istentelenek ellen; és è
 világnak minden Tyránnusi ellen.
 Tarts-meg, kérünk, à te kitűny ha-
 jódat és abban lévő minden igaz hi-
 veidet è világnak fel-háborodott
 tengerén, hogy à kétségbe-eséssel
 rettegtető habok között el-ne nye-
 letteffék és meg-ne emészteffék:
 Engedgyed hogy à te Anya-szent-
 eggy-házad azon à fundamentomon
 és erős szegelet kőven à mellyen te
 róled építettett meg-romlás nélkül
 maradhañson-meg mind végiglen.
 Seregeknek Istene, kérünk térj-meg
 à te

à te örök ségedhez, tekints-alá à
 mennyégből és és lásd-meg ezt à
 szőlőt, és à tőmetét, mellyet à te
 job kezéd plántált és à mellyet te
 magadnak választottál, eleveníts-fel
 ismét tennen magadnak ötöt, hogy
 az ő vesszei nagy vessze ki-terjed-
 gyenek minden országokra, és az ő
 tovább vonatott ágai szélesedgyenek
 ékes nevelkedésekkel; erősíts-meg
 az ő győptűjét à te paisoddal és fo-
 gadgy minket te juhaidat à te oltal-
 mazasod alá, úgy hogy senki à te
 kezeidből minket ki-ne ragadhasson.
 Védelméz minket kegyelmesen azok
 ellen à kik az igaz Isteni tiszteletnek
 el-rontásában és az utálatos bálvá-
 nyozásoknak terjesztésében munkálód-
 nak. Adgyad hogy à te szent beszéde-
 det, és à te ígédnek meg-homályosi-
 thatatlan világát senki à mi sziveink-
 ből ki-ne olthassa és mi tőlünk el-ne

szakaszthassa; è végre à te nagy erejű
és ki-terjéztett győzhetetlén karod-
dal légy mindenkor segedelmünk
mi-nékünk, és à te Anya-szent-eggy-
házadat minden Ő reá agyarkodó el-
lenféghi ellen tarts-meg az Ő épfé-
gében hogy à mi feregünkben még
itt è földön-is minden-koron legyen
te-néked kivált-képpen való válasz-
tott néped à melly tégedet ismérjen,
fellyen, tisztellyen, imádgyon és à
te szentséges nevednek szolgállyon.
Ur Isten, ki régenten à te népednek
hamisságát meg-botsátottad és min-
den Ő vétkeit el-fedezted, ellene való
haragodat meg-enyhitetted, à te
bosszú-állásodat el-távoztattad, ne
emlekezzél-meg à mi sok fogyat-
kozottságinkról, hanem inkább Ő mi
idvezetésünknek Istene téríts-meg
minket te hozzád, és fordíts-el à te
haragodat mi rólunk. A' te igaz tisz-
tele-

telete
tyéni
hezte
A' te
és à
ne e
betst
mink
maga
az U
eggy
idvez
lekk
lünk
léány
mind

teletedben meg-eggyesült keresz-
tyénidet, kik a te oltalmadban hely-
heztesik reménységeket, tarts-meg.
A' te nagy nevednek dicsőségéért,
és a te nagy nevednek szerelméért
ne engedgy ō rajtok erő-szakot és
betstelenféget tenni. Halgass-meg
minket szerelmes Atyánk tennen
magadért és a te szerelmes Fiadért
az Ur Iésus Christusért mi-nékünk
eggyetlen eggy reménységünkért és
idvezetőkért a kívül és a Szent Lé-
lekkel egyenlő Istenségben mi tő-
lünk és minden választott fiaidtól és
leányidtól tisztelteffel és dicsirteffel
mind örökké. Amen.

A' Fejedelmért, Királyért és minden ő alatta lévő nagy méltóság és tiszt-beli rendekért; és a város-beli Magistrátusért; a Tanácsért.

*. Oh Örökké való ISTE N, mivel hogy à te Szent Lelked által mi-nékünk meg-parantsoltad, hogy legyenek könyörgések, kérések, imádkozások és hálá-adások, à Fejedelmekért, Királyokért, és minden méltóságban helyheztettekért, ugyanint kik à te rendelésedből helyheztetnek az Ő hivatalyokba: mert ugyan-is nintsen olly méltóság és hatalom à melly az Istentől nem volna: Annak-okáért à te parantsolatidat előttünk viselvén könyörgünk te-néked minden tökéletes keresztyén Fejedelmekért, Királyokért,

kért, nagy méltóság-beli Urakért,
és azoknak tanatsofiért és tiszt-vise-
lőiért.

Mindenek felett pedig könyör-
günk a mi Isten-felő kegyelmes Fe-
jedelmünkért ő melléje te tőled
adattatott jó akaróijért és a te neved
ditsőségére vigyázó józan és hasznos
tanatsofiért: è mellett è mi várasunk-
nak Kerzszttyén Magistrátusaért és
az egész tanatsért, kiket mi-nékünk
arra adtál hogy az ő gond-viselelések
és oltalmazások alatt minden infég
nélkül való tündesz életet éllyünk,
hogy boldogittsád őket minden
szent igyekezetekben, és vezérellyed
őket a te nagy nevednek ditsőségére
néző Istenes szándékjokban: oltal-
mazd-meg őket minden testi és lelki
veszedelmektől és a te ditsőségedet
meg-bántó gonoszra való hajlandó-
ságtól. Adgyad ő nékiek a te min-
den,

den, igazságra segítő kegyelmedet,
 hogy a te igédnek isméréti által in-
 kább inkább meg-világosíttatván
 szorgalmatossággal és nagy hűség-
 gel az ő tisztekben és hivatalyokban
 el-járhassanak, és minket az Evan-
 gelionmi tiszta tudománynak meg-
 tartásában elégséges-képpen oltal-
 mazhassanak. Tölts-be őket szent és
 Istenes tanátsokkal, idvességes érte-
 lemmel és böltséféggel, hogy az ár-
 tatlanokat és a jámbor életűeket ol-
 talmazhassák, a botránkoztató ár-
 talmas életűeket és minden uton
 vizen jároknak háborgatóit és meg-
 károsítóit meg-büntethessék, a meg-
 eggyesült közönséges társaságnak
 hasznára néző és a szent békeséget
 oltalmazó jó rend-tartásokat helyére
 állathassák és meg-tarthassák, hogy
 így az igazságnak egyenlő-képpen
 való ki-zolgáltatása, az ő hatalmok
 alatt

alatt lévőknek meg-bántatás nélkül
 való oltalma, és mindenekben à te
 méltóságos nevednek tiszteleti, à
 kösségnek haszna, à mértékletes-
 ségh, à kegyes élet, és à közönséges
 haszon meg-maradhasson és nevel-
 kedhessék, hogy így mi-is à mi tisz-
 tunkben és hivatalunkban, békefég-
 gel és rfendességgel, bátorságossan és
 Isteni félelemmel élhessünk. Mint
 hogy pedig minden királyoknak és
 Fejedelmeknek szivei à te kezeid-
 ben vannak, és szintén oda hajthatod
 à hová akarod, kérünk tegedet ô
 Minden-ható Isten, hogy minden
 Tyrannusoknak és kegyetlenkedô
 Uraknak könyörületlen fene szí-
 veiket, és szelidség nélkül való el-
 méjeket (kiket mi à mi bűneinkkel
 érdemlettünk te tőled) à te nagy
 könyörülteffégedből változtasd-
 meg, lágyíts-meg és szelidíts-meg
 S 2. Őket,

őket. hogy à kösség között lévő
 szegény nyomorultakat és szűköl-
 kődőket ne háborgassák, avagy Isten
 ellen való néhez adókkal meg-ne-
 terhellyék; hanem ismérjék-meg-in-
 kább hogy ő nekik-is Urok va-
 gyon az egekben, à ki előtt sem-
 mi személy válogatás nintsen, à ki
 előtt ők-is még jövődőben szá-
 mot adnak mind azokról vala-mel-
 lyeket è földön tfelekedtenek.
 Hogy ők mind ezekről nagyob-
 jozansággal gondolkodhassanak :
 tégy ő vélek à mi mostani könyör-
 géstünk szerint az Ur Iesus Christus-
 nak érdeméjért, à ki mind elevenek-
 nek és mind holtaknak ítélő Birája,
 à kivel és á szent Lélekkel egyenlő
 Istenségben uralkodol és országolsz.
 Amen.

Veleink

Veleink
 és

* C
 I enün
 g dből
 jük, hog
 n. k min
 v. e. k; és
 h. z. atól
 v. e. zik !
 re. nény
 fa. yott
 ta. asszal
 Kérü
 ho. gy ad
 m. -nék
 ve. ünk k
 ta. sziv-b
 né. ed m
 el. t, à k

(209)
*Velünk jól-tett kegyes Embereink-
ért és Istenes Patronusinkért.*

* O szeléd természetű hűséges
Istenünk, mivel hogy à te szent i-
gédből halljuk, tanuljuk és ismér-
jük, hogy te előtted à háládatlan-
ságnak minden tizikkelye igen utálatos
vétek; és hogy à háládatlā embernek
házatól à büntetés soha el-nem tá-
vozik ! mivel hogy à háládatlannak
reménysege mint à télben őszve
fagyott jég úgy el-olvad, és mint à
tavasszal ki-áradott hó viz, el-apad.

Kérünk annak-okáért tégedet,
hogy adgyad azt à te kegyelmedet
mi-nékünk, à melly által minden
velünk közlött jótétményidért tisz-
ta szív-béli indulattal adhasunk te-
néked mindenkoron hálákat: Es azok
előtt, à kik az ő te hozzád való sze-

relmekből mi velünk sok jókat tet-
tenek, háládatlanoknak ne találta-
sunk, hogy à te ítéletedbe és hara-
godba ne essünk. Hálakat adunk pe-
dig mostan te-néked ô mi jól-tévô
Istenünk és kegyelmes Atyánk min-
den-némű velünk közlött jó-téte-
ményidért, és à te öröktől fogva
való kegyelmességidért. Mert hűsé-
ges és igaz Isten vagy te és à te fo-
gadásodat nemzetségről nemzetség-
re meg-tartod, te-néked legyen an-
nak-okáért dicsőret és dicsőség à te
sok rend-beli áldomásidért. Könyör-
günk te-néked ujjobban-is min-
den rend-beli emberekért, valakik-
nek jó téteményeket vettük à mi
életünkben, à kik minket à mi
gyermekségünkől fel-neveltenek
és tápláltanak, à kik oktattanak,
tanítottanak, és à kegyes életnek
utaiba igazgattanak. A' kik miné-
künk

künk beszédekkel, tselekedetekkel
és jó tanácsokkal használtak: Eze-
ken kívül azokért-is könyörgünk
Isteni felségednek valakikért keresz-
tyéni tisztünk szerint való könyör-
gésfinkkel tartozunk, kiknek neveket
te eggyen eggyen jól tudod, és kik-
nek az Ő szívbéli ohajtások te előtted
nyilván vagyon: Nevezet szerint
pedig à mi Isten-felő kegyes Patro-
nufinkért, kik à te tiszteletedhez va-
ló szerelmekből az Ő réájok bizátott
testi áldomásodat mi-velünk nagy
indulattal és jó kedwel közlötték:
Ezeket, oh édes I S T E N ű N K à
te Anya-szent-eggy-házadnak min-
den jó kedwel sáfarkodó Dajkáival
eggyütt kérünk tekintsed-meg ke-
gyelmesen és nevellyed az Ő te hoz-
zád fel-gerjedett sziveknek lángkját
napon-kint à te szerelmedben, tarts-
meg az Ő életeket sok esztendőkigh,

és ajándékozd-meg ōket ez életben à
 te neved dicsőségehez való szerelme-
 kért testi lelki áldomások bővségé-
 nek ki-folyó mértékével; ez élet
 után pedig à te szent szívednek és
 meg-foghatatlan dicsőségednek
 örökké való nézésével és meg-örve-
 deztetésével. Minket-is azon-köz-
 ben gyarapíts à te szent Lelkednek
 kegyelmével és áldgy-meg bennün-
 ket; hogy az ō mi-velünk közlött
 jó téteményeket minden alkalmat-
 ossággal meg-köszönhesünk, és
 rolok még az ō fiúi leányi me-
 rad-
 kokban-is hála-adó emlékezettel
 lehessünk: és à mint hogy ōk mi-
 velünk jól-tettenek azon-képpen te-
 hessünk jól mi-is másokkal, és te-
 hetségünk szerint segíthessünk min-
 den Isten-félő kegyes embereket
 Kerünk ne engedgyed hogy à mi
 zöldellő leveleink meg-hervadgya-
 nak,

BIBLIOTHECA NATIONALIS HUNGARIAE

H-1827 Budapest

RMK I. 806 /1. péld.
—— " —— (2)

Miányzik: Szabó I. 806: A-D

E₁

F₆

807. A₁ sérült

B₃₋₄

S₅₋₆

A₂ } sérült
C₄ }

PRAMA

SZOKOLYAI
SÉRELMEK LELKEKET
GYOGYITO BALZSAM.
KÖNYÖRGÉSEK

LEYDEN, 1648.

RMK. I.

806

RMK. I.

807

RMK I.

806/1. péld.

806/1. péld. (2)

806/2. péld.

807/2. péld.

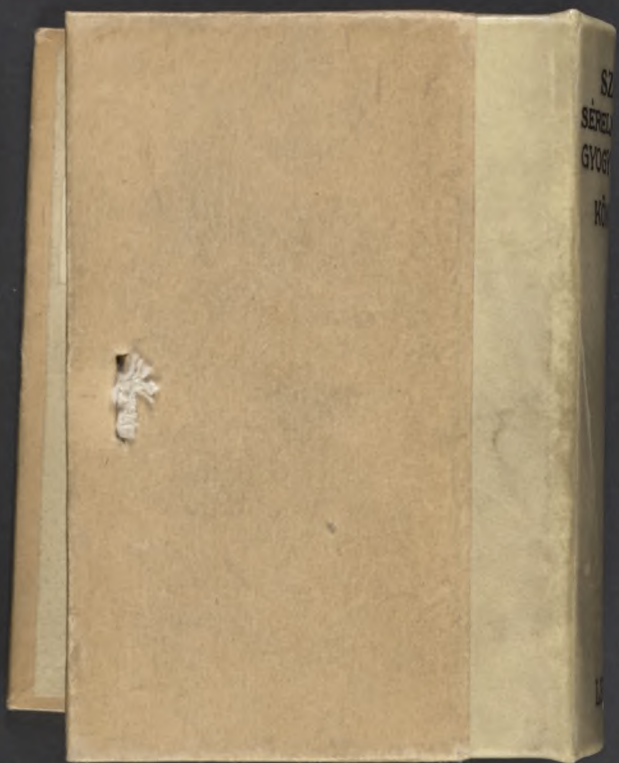
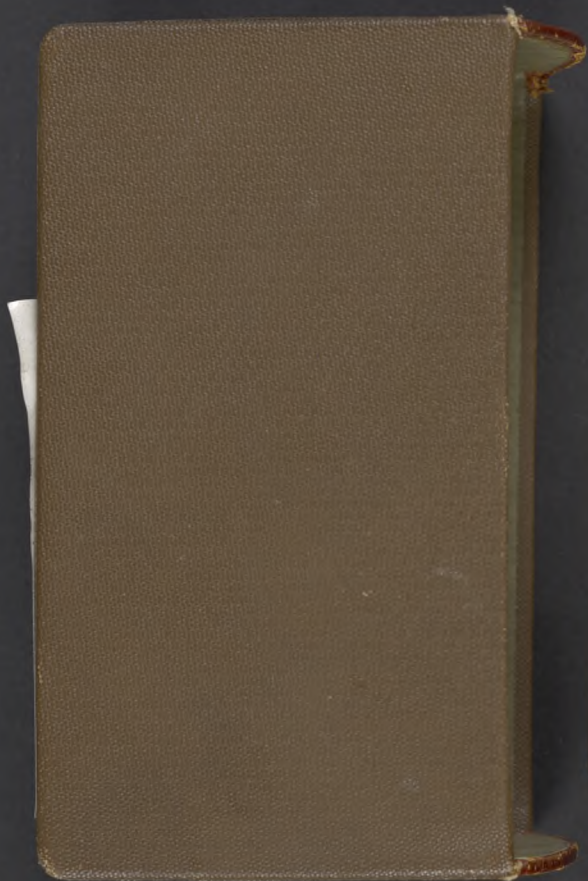
Töredékek!

SZOKOLYAI
SÉRELMESES LELKEKET
GYOGYITO BALZSAM.
KÖNYÖRGÉSEK

LEYDEN, 1648.

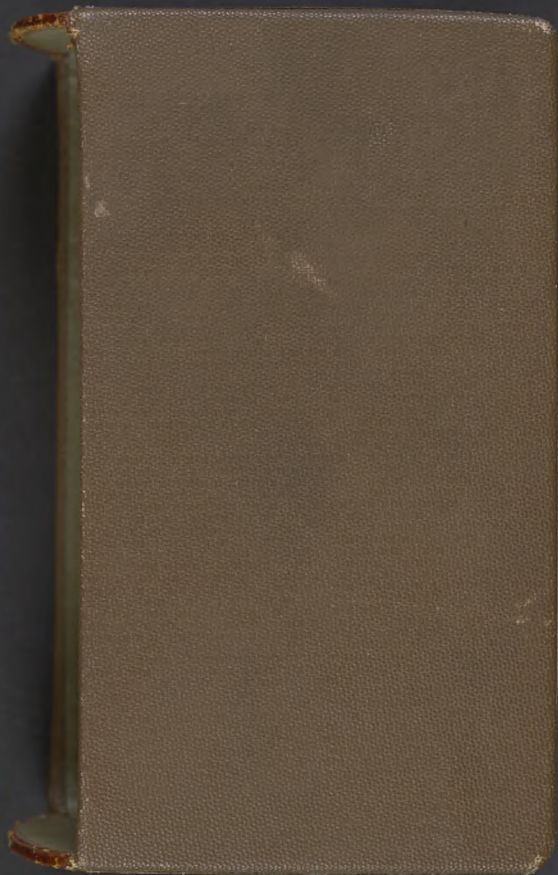
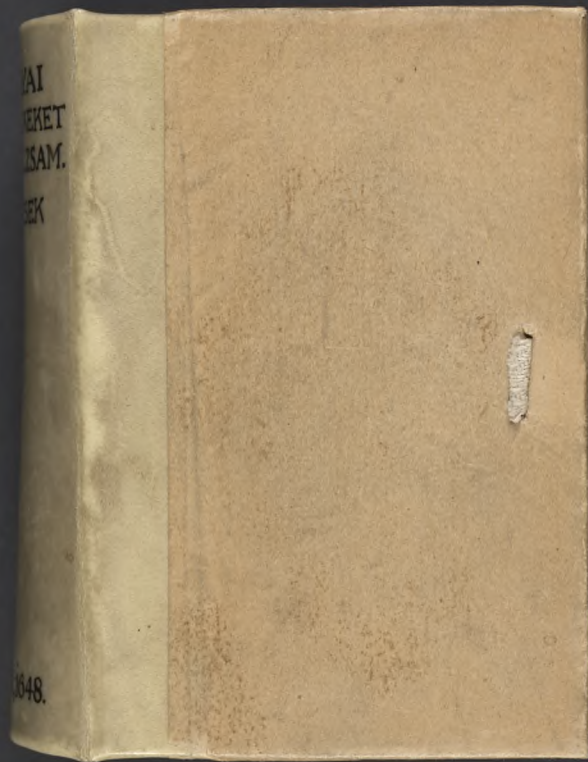
SZÓ
SÉRLEM
GYOGYT
KÖNY

LEN

OLYAI
ELKEKET
SALZSAM.
ESEK

EN, 1648.

1-86
1-86
1-86
1-86

12

807

Box I. 806.

(102-pick)

Box I. 807.

(102-pick)

T-H K.

I. 806.

T-H K.

I. 807.

K

86-807

RMK I. 806.

(1. is 2. p. ed.)

RMK I. 807.

(1. is 2. p. ed.)

